

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వర్ గాయత్రి

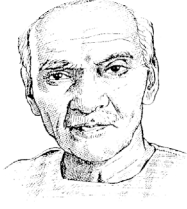

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముహాః

<p>సంకల్పం సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీ దేవి శర్మ</p>	<p>స్వర్గం, నరకం</p>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ వ్రణ్ పండ్యా సంపాదకులు కందర్ప రామచంద్ర రావు</p>	<p>ధర్మ గ్రంథాలలో స్వర్గ నరకాలను గురించిన కథలు కోకొల్లలు. స్వర్గంలో సుఖ సంతోషాలకు లెక్కలేనన్ని సాధనాలూ, అష్టాదశకరమైన దృశ్యాలూ, ఆనందాన్ని ఇచ్చే వస్తువులూ, పరిస్థితులూ ఉంటాయని మనం చదువుతాం. మరో ప్రక్క నరకంలో కన్నీటి కడలులే. అక్కడి దృశ్యాలు దుఃఖాన్ని కలిగిస్తాయి. అక్కడి వస్తువులూ, పరిస్థితులూ భయావహంగా ఉంటాయి. ఇదీ ఆయా కథలలోని వర్ణన. షేక్ రమీజ్ ఒక రోజున బాబా ఫరీద్‌ను అడిగాడు ధైర్యంచేసి - స్వర్గ నరకాలు నిజంగా ఎలా ఉంటాయని.</p>
<p>సంపుటి 6 సంచిక 10 జనవరి 2006 పార్థివ పుష్యం విడిత్రుతి రూ॥ 8.00 సం॥ చందా రూ॥ 85 3సం॥ చందా రూ॥ 250 10 సం॥ చందా రూ॥ 750</p>	<p>బాబా ఫరీద్ నవ్వుతూ అన్నాడు - “ఇంతేనా. అయితే కళ్లు మూసుకో. చూడు.” అతడు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ప్రశాంత శూన్యంలోకి వెళ్లిపోయాడు. ఆ తర్వాత బాబా ఫరీద్ అన్నాడు - “ఇప్పుడు స్వర్గం చూడు.” కొద్దిసేపటి తర్వాత అన్నాడు - “ఇప్పుడు నరకం చూడు.” షేక్ రమీజ్ కళ్ళు తెరిచాడు. అతడు ఆశ్చర్యపోయాడు. గురువు అతడిని అడిగాడు - “ఏమి చూశావు?” అతడు అన్నాడు - “స్వర్గంలో నేను జనం చెప్పుకునేవి ఏవీ చూడలేదు. అక్కడ అమృతపు నదులూ లేవు. స్వర్ణ భవంతులూ లేవు. అలాగే - నరకంలోనూ అగ్ని గుండాలూ లేవు, పీడితుల హాహాకారాలు లేవు. మరి - నేను స్వర్గ నరకాలను చూడలేదా? లేక - ధర్మ గ్రంథాలన్నీ అబద్ధాలా?”</p>
<p>కూర్పు: సుందర్ గ్రాఫిక్స్</p>	<p>బాబా ఫరీద్ చిరునవ్వుతో అన్నాడు - “ధర్మ గ్రంథాలు చెప్పిందీ నిజమే. నీవు స్వర్గ నరకాలను చూడడమూ నిజమే. అయితే - అమృతపు నదులనూ స్వర్ణ భవంతులనూ కాని, అగ్ని గుండాలనూ, పీడితుల హాహాకారాలనూ కాని అక్కడికి మనమే వెంటతీసుకుని వెళ్లాలి. అవి అక్కడ ఉండవు. మనం వెంటతీసుకుని వెళ్లినవే మనకు అక్కడ లభిస్తాయి. మనమే స్వర్గం. మనమే నరకం. తనలో అంతర్గతంగా ఉన్నదాన్నే వ్యక్తి బయటకూడ పొందుతాడు. బయటి ప్రపంచం ఆంతరిక జగత్తుకు ప్రక్షేపణయే, ప్రతిబింబమే. లోపల స్వర్గం ఉంటే, బయట స్వర్గం ఉంది. లోపల నరకం ఉంటే, బయట నరకం అందుతుంది. నీలోపలే అన్నీ దాగి ఉన్నాయి.”</p> <p style="text-align: center;">★★★</p>

దైవ భక్తికి అర్థం - ఆదర్శాలపట్ల ప్రేమ.

సద్గురు వచనామృతం
గీతలోని కర్మయోగం

ప్రతి వ్యక్తి ఏదో ఒక విశిష్ట లక్ష్యంతో ప్రపంచంలోనికి వస్తాడు.

అతడికి పుట్టుకతో వచ్చిన స్వభావంకూడ ఉంటుంది. అతడు ఆ విశిష్ట లక్ష్యాన్ని పూర్తి చేస్తూ, ఆ స్వభావానికి అనుగుణంగా కర్మ చేయడానికి సమర్థుడు అవుతాడు. ఇందుకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తించే స్వేచ్ఛ అతడికి లేదు.

ఉదాహరణకు అర్జునుడినే తీసుకోండి. భూమి భారాన్ని తొలగించడం అనే విశిష్ట లక్ష్యంతో అతడు జన్మించాడు. కనుక అతడు ఆ పనికి కట్టుబడ్డాడు. అతడు ఆ పని చేయక తప్పదు.

పరమేశ్వరుడు సమస్త ప్రాణులలో నివసిస్తూ, వారిని త్రిప్పుతూ ఉంటాడు. మన శరీరంలోపల ఉన్న రక్త కణాలు ఆయా స్థలాలలో ఉండడం తప్పనిసరి. మన శక్తి వాటిలో ఉన్నదనీ, మనం వాటిని నడుపుతున్నామనీ మనం వాదించవచ్చు. కానీ, అవి వాటి స్థలాలలో ఉంటూ, తమ క్రియలలో స్వతంత్రమైనవి.

అలాగే, పరమేశ్వరుడు నిర్దేశించిన స్థలంలో నివసిస్తూ, తాను ప్రపంచంలోనికి రావడంలో గల విశిష్ట లక్ష్యాన్ని మనిషి పూర్తి చేస్తాడు. ఇతర క్రియలలో అతడు స్వతంత్రుడు. ఇదే మనిషికి ఉన్న కర్మ స్వాతంత్ర్యం.

కనుకనే భగవానుడు 'కర్మణేవాధికారస్తే' అన్నాడు. మనిషికి కర్మ చేసేందుకు మాత్రమే అధికారం ఉంది. స్వభావ పరివర్తనకూ, పరమేశ్వరుడు ఇచ్చిన స్థలాన్ని మార్చడానికీ అధికారం లేదు.

మా ఫలేషు కదాపన. ఫలంలో నీ అధికారం ఎన్నడూ లేదు. కనుక కర్మకు ఈ ఫలితం వస్తుంది, ఈ ఫలితం రావాలి అని ఆలోచించి కర్మ చేసే వ్యక్తి ఎల్లప్పుడూ దుఃఖాన్ని పొందుతాడు.

★★★

విషయ సూచిక

ముఖచిత్రం : స్వామి వివేకానంద

1. సంపాదకీయం :	
స్వర్గం, నరకం	1
2. సద్గురు వచనామృతం	
విషయ సూచిక	2
3. వేద మంత్రం	3
4. ముఖచిత్ర కథనం : వివేకవాణి	
జీవితం విజయవంతం కావాలంటే...1	4
5. దేవసంస్కృతి సౌరభం	
అధ్యాత్మిక చికిత్సలో జ్యోతిషం పాత్ర	9
6. సాధనా విజ్ఞానం	
సామూహిక సాధనలో బహుముఖ ప్రయోజనం	11
7. మనం-మన ఆరోగ్యం	
ప్రాణాయామం - వైజ్ఞానిక నేపథ్యం	14
8. నేతాజీ జయంతి వ్యాసం	
అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ రక్తతర్పణం	17
9. కుటుంబ నిర్మాణం	
కుటుంబంలేని ప్రపంచం సూర్యుడులేని ఆకాశం	22
10. వ్యక్తి వికాసం	
వ్యక్తిత్వ వికాసానికి నాలుగు మంత్రాలు	25
11. ఆచరణలో అధ్యాత్మ	
కోరికతో కూడిన ప్రార్థన వ్యాపారమే	27
12. ధారావాహిక : గాయత్రీ మహావిజ్ఞానం - 7	
పంచీకరణ విద్య	28
13. ధారావాహిక: మనఃస్థితి మారితే మారుతుంది పరిస్థితి-2	
మూడు ఉద్యానవనాలు: సంపద, శిక్షణ, అంతరంగం	31
14. ధారావాహిక: యువతరానికి మేలుకొలుపు - 2	
కర్మఫల వ్యవస్థ తిరుగులేనిది	34
15. ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం - 25	
దీక్షా భూమికి యాత్ర - 1	37
16. వందేమాతరం	
అఖండ భారత పునర్జన్మ అనివార్యం	41
17. నావారితో నామాట: మహోద్యమం విరాట్ యాత్ర-11	
శతజయంతి నాటికి మన విరాట్ లక్ష్యం	43
18. వార్తలు :	
భీమిలిలో సామూహిక సత్యనారాయణ వ్రతాలు	45
19. సద్గురు లీలామృతం	47

సాఫల్యాలన్నింటికీ కీలకం బలీయమైన ఇచ్ఛాశక్తి.

వేద మంత్రం

సంఘటనలో శక్తి

సమానీ వ ఆనూతిః సమాన హృదయాని వః ।

సమానమస్తు వో మనో యథా వః సుసహా సతి ॥

-ఋగ్వేదం 10/191/4

భావార్థం : ప్రజలందరూ ఒకే సంకల్పం కలిగి ఉండెదరు గాక. అందరి హృదయములు ఏకమగు గాక. మనస్సు లొకటియగుగాక. దానితో ఎవ్వరూ దుఃఖితులుగా ఉండరు.

సందేశం : మనుష్యుడు సామాజిక జీవి. అతనికి సమాజంతో సంబంధం ఉన్నది. అతడు సమాజంలో ఒక అంగం. సమాజ సహకారంవల్లనే మనుష్యుడు తన క్రియాకలాపాలను సముచిత రీతిని నిర్వహిస్తున్నాడు. సమాజం బలహీనుణ్ణి బలవంతుడుగా, శక్తిహీనుణ్ణి శక్తివంతుడుగా చేయగల్గుతుంది. 'సంఘే శక్తిః కలాయుగే' - కలియుగంలో సంస్థగా ఉండుటలోనే శక్తి ఉన్నది.

సద్గుణవంతులైనవారు కొద్దిమందియైనా వారు కలసి ఉండుటవల్ల సమాజానికి మేలు కలుగుతుంది. గడ్డిపరకలన్నీ కలిపి పెద్ద తాడుగా పేసితే పెద్ద ఏనుగునైనా కట్టివేయ గలుగుతాము. కలిసి ఉండుట మహిమ అపారం. సమాజం పేరు ప్రతిష్ఠలు కలిగి జీవించాలంటే లోకకల్యాణ భావన కలిగి వ్యక్తులు సంఘటితంగా ఉండుట అవసరం.

రాక్షస స్వభావం కలిగిన వ్యక్తులు సంఘటితంగా ఉండుట ప్రతి చోటా చూస్తూఉంటాము. దొంగలు, దోపిడీదారులు, భ్రష్టులు, వ్యభిచారులు ఒకరికొకరు ప్రాణాలొడ్డియైనా సహాయపడుతూ ఉంటారు. తస్కరుల, అపరాధుల ముఠాలు ప్రపంచ స్థాయిలో చురుకుగా ఉండి సమాజంలో చెడు వాతావరణాన్ని నిర్మిస్తూ ఉంటాయి. ఈ సమస్యను ఎదుర్కొనుటకు ప్రాచీన ఋషులు, మునులు ఐక్యత యొక్క మహిమను అర్థం చేసుకొని, ఎల్లప్పుడూ ఐక్యంగా ఉండుట గురించి నొక్కి చెప్పేవారు.

సంఘటన (ఐక్యత)కు ముఖ్య విషయాలు మూడు - ఆలోచనలో పోలిక, హృదయ సామ్యం, మానసిక ఏకత్వం. సంస్థ ఏర్పాటు చేయుటకు మొట్టమొదటి నియమం ఏమంటే సంఘటితమయ్యే సమాహంలో ఆలోచనల (అభిప్రాయాల) ఏకత్వముండాలి. ఆలోచనల, అభిప్రాయాల ఏకత్వం లేకపోతే, అభిప్రాయభేదాలుంటే ఆ సంస్థ (సంఘటన) సుదృఢంగా ఉండదు. అభిప్రాయాల ఏకత్వముంటే, లక్ష్యమూ గమ్యమూ ఏకమే అవుతాయి. ఏక లక్ష్యం వారిని ఏక సూత్రంలో బంధిస్తుంది.

రెండవ ఆవశ్యకత హృదయాల మధ్య సారూప్యం. హృదయములలో ఏకత్వం లేకపోతే, హృదయపూర్వకంగా సహకరించకపోతే - లక్ష్యం ఒకటే అయినా సాఫల్యం లభించదు.

మానసిక ఐక్యత మరింత అవసరం. లక్ష్యం ఏకమైనా, హృదయాలలో సానుభూతి ఉన్నా - క్రియాశీలత లేకపోతే, ప్రేరణ లేకపోతే, నైపుణ్యం లేకపోతే ఆ సంఘటన (సంస్థ) దృఢంగా ఉండదు. సగం మనస్సుతో చేసే పని ఎప్పుడూ ఫలవంతం కాదు. మనస్సు కళ్ళేన్ని అదుపు చేసి పూర్తి మనస్సుతో పని చేస్తే సంస్థ సువ్యవస్థితంగా దృఢంగా ఉంటుంది. మనస్సులో ఆయా సమయాలలో లేచిపడే ఆలోచనా తరంగాల ప్రభావం జీవితం మీద ఉంటుంది. ఆలోచనలే మనుష్యుణ్ణి ఉన్నతుణ్ణి చేస్తాయి, పతనం చేస్తాయి. మనుష్యుడు ఏది ఆలోచిస్తాడో అదే అవుతాడు. మన అన్ని కార్యకలాపాలలో మనస్సు, చింతన అత్యంత మహత్తరం. ఇండుకే మనస్సును దురాలోచనల నుండి దూరంగా ఉంచాలి. మన ఆత్మశక్తియే దీనిని ప్రలోభాల నుండి కాపాడగలదు.

ఆరోగ్యవంతం, క్రియాశీలమైన సమాజానికి ఆత్మబల సంపన్నులైన వ్యక్తుల సంఘటనయే గట్టి ఆధారం కాగలదు.

స్వార్థం, అహంకారం, నిర్లక్ష్యం పెరిగితే - పతనం ఖాయం.

ముఖచిత్ర కథనం: వివేకవాణి

జీవితం విజయవంతం కావాలంటే... 1

వ్యక్తి నిర్మాణంపై స్వామీజీ చేసిన ఉద్బోధ సామాజిక కార్యకర్తలకు ఒక కరదీపిక. వివేకానంద జయంతి సందర్భంగా దానిని మూడు భాగాలుగా ఈ సంచికలో, తర్వాతి రెండు సంచికలలో ఇస్తున్నాం. శ్రీ ఏకనాథ్ రానడే సంకలనం చేసిన “ఉత్తిష్ఠత! జాగ్రత!” గ్రంథంలోని భాగం ఈ ఉద్బోధ. అనువాదం చేసినవారు శ్రీపాదరేణువు.

మనస్సునూ, హృదయాన్నీ ఉన్నతాదర్శ పూరితం చెయ్యి!

కండరాల ద్వారా ఆవిష్కృతమైన శక్తిని కర్మ అంటారు. కాని ఆలోచన లేదే ఏ కర్మా జరగదు. అందుచేత మనస్సును ఉన్నత భావాలతో, మహోన్నతాదర్శాలతో నింపు. వాటినే సర్వకాల సర్వావస్థలలో నీ సమక్షంలో ఉంచుకో. అప్పుడు నీవు మహాకార్యాలు చేస్తావు.

అందరూ ఆకాశాన్ని చూడగలరు. నేలమీద ప్రాకే పురుగు కూడా చూస్తుంది. కాని ఆ ఆకాశం ఎంత దూరంలో ఉన్నది! అలాగే మన ఆదర్శం కూడాను. చాలా దూరంలో ఉన్నమాట నిజమే అయినా అది మనకు ఉండితీరాలి. మన ఆదర్శం అత్యున్నతం కావాలి. దురదృష్టవశాత్తూ ఈ జీవితంలో చాలామంది ఏ ఆదర్శమూ లేకుండా అంధకారంలో అల్లాడుతున్నారు. ఆదర్శం ఉన్న మానవుడు వెయ్యి తప్పులు చేస్తే లేని వాడు లక్ష తప్పులు చేస్తాడని నా గట్టి నమ్మకం. అందుచేత ఆదర్శం ఉండడం మంచిది. ఆ ఆదర్శాన్ని గూర్చి పదేపదే వినగలిగినంత వినాలి. అది మన హృదయాల్లో, మనస్సుల్లో, నరనరంలోనూ ప్రవేశించి రక్తంలో ప్రతి కణానికీ పట్టి శరీరంలో ప్రత్యక్షమవుతూ వ్యాపించేటంతగా వినాలి. దాన్నే ధ్యానం చెయ్యాలి. ‘హృదయం నిండుగా ఉంటే ముఖం మాట్లాడుతుంది! అప్పుడే చెయ్యి పనిచేస్తుంది.’

ముత్యపు పురుగులా ఉండు

ముత్యపు పురుగులా ఉండాలి. స్వాతికారైలో వాన కురిసినప్పుడు ఒక వానచుక్క ముత్యపు పురుగు చిప్పలలో పడితే అది ముత్యమవుతుందని మన భారతీయులు చెప్పతూ

ఉంటారు. ముత్యపు పురుగులకు ఈ విషయం తెలుసు. అందుకని అవి స్వాతికారై రాగానే సముద్రంలో పైభాగానికి వచ్చి వానకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటాయి. చుక్క పడగానే చిప్పలు మూసుకుని అట్టడుగుకు వెళ్లిపోతాయి. అక్కడ ఆ నీటి చుక్క క్రమంగా ముత్యమవుతుంది.

మనం వాటిలా ఉండాలి. మొదట వినడం. తర్వాత అర్థం చేసుకోవడం. చివరకు అన్ని వ్యావర్తకాలనూ విడిచిపెట్టి బాహ్య విషయాలతో సంబంధం లేకుండా అంతర్ముఖులమై లోని సత్యం ప్రస్ఫుటమయ్యే వరకూ నిష్ఠలో ఉండడం. ఒక భావంతో కొన్నాళ్లు ఉండి నవ్యతా మోహంతో దాన్ని విడిచి మరొకదాన్ని స్వీకరిస్తూ ఉంటే ఉన్న శక్తి వృధా అయిపోయే ప్రమాదం ఉన్నది. నచ్చిన భావాన్ని స్వీకరించి దాన్ని గురించి కృషిచేసి దాని అంతు తేల్చుకునేవరకూ విడిచిపెట్టకూడదు. ఏదో ఒక భావంతో ఉన్నట్లుడైపోగలిగినవాడే వెలుగును చూస్తాడు. అది కొంచెం ఇది కొంచెం కక్కుర్తి పడేవాళ్ళు ఎన్నడూ దేన్నీ సాధించలేరు. కొంచెంసేపు నరాలు కదిలి ఉద్విగ్నలయితే కావచ్చు. అంతటితో ఆఖరయిపోతుంది.

ఒక భావాన్ని తీసుకో, అదే నీ జీవితంగా చేసుకో. దాన్నే ఆలోచించు, దాన్నే కలలుగను, దానిమీదనే బ్రతుకు. మనస్సు, కండరాలు, నరాలు, శరీరంలో సర్వ భాగాలు ఆ భావంతోనే నిండిపోవాలి. మరొక భావానికి చోటుండగూడదు. స్వీకరించిన భావాన్నే తప్ప సమస్తమూ విడిచి పెట్టేయాలి. జీవిత విజయానికిదే మార్గం. ఆధ్యాత్మికొన్నత్యం సాధించిన మహానుభావులందరూ ఇలాగే తయారయ్యారు. తక్కిన వాళ్లు కబుర్లు చెప్పే యంత్రాలు.

అవతారం పనులు - శిష్ట రక్షణ, దుష్ట శిక్షణ, ధర్మ స్థాపన.

విజయం పొందవలెనంటే దృఢమైన సంకల్పమూ, అత్యద్భుతమైన దీక్షా ఉండాలి. దీక్షాశీలి అయిన వ్యక్తి 'నేను సముద్రాన్ని ఆపోశనం పడ్తాను. నా ఇచ్చతో పర్వతాలు కూలిపోతాయి' అని చెప్పగలడు. చెయ్యగలడు. అటువంటి ఉత్సాహంతో అంత దృఢమైన సంకల్పంతో కష్టపడి పనిచేస్తే లక్ష్యం సిద్ధిస్తుంది.

వీరాంజనేయు డాదర్శం కావాలి

వీరాంజనేయుని శీలం నీ కాదర్శం కావాలి. రామచంద్రుడాజ్ఞాపిస్తే అతడు సముద్రాన్ని ఎలా లంఘించాడో గమనించు. జీవితాన్నీ మృత్యువునూ అతడు లెక్కే చెయ్యలేదు. సర్వేంద్రియాలనూ స్వాధీనం చేసుకుని అద్భుతమైన ప్రతిభతో వ్యవహరించాడు. నీ జీవితాన్ని ఇటువంటి వ్యక్తిగత సేవారూపమైన పరమాదర్శంపై నిర్మించుకోవాలి. ఆ సేవ ద్వారానే జీవితంలో తక్కిన ఆదర్శాలన్నీ క్రమంగా ఆవిష్కృతమవుతాయి. గురువునకు సర్వాత్మనా విధేయుడు కావడం, బ్రహ్మచర్యాన్ని దీక్షతో పాలించడం - ఇదే విజయానికి కీలకం! హనుమంతు డొకవంక సేవాధర్మ దీక్ష వహిస్తూనే మరొక వంక సర్వ ప్రపంచాన్నీ భయాశ్చర్య చకితం చేసే మహా ధైర్యసాహసాలు చూపించాడు. శ్రీరామచంద్ర సేవను తప్ప విడిచి - విశ్వానికంతకూ ధ్యేయమైన బ్రహ్మత్వ శివత్వ సిద్ధితో పాటు - దేన్నీ లెక్క చెయ్యలేదు. రామాజ్ఞా నిర్వహణమే అతని జీవిత ప్రతిజ్ఞ! అంతటి హృదయ పూర్వకమైన భక్తి మనకు కావాలి.

ప్రయత్నించు! ప్రయత్నిస్తే లభిస్తుంది

ఒక సోమరి వీధి మీద తచ్చాడుతూ, ఒక ఇంటి గుమ్మంలో కూర్చునిఉన్న ముసలాయనను చూచి ఫలనా గ్రామానికి దారి ఏదని అడిగాడు. ఆ ముసలాయన సమాధానం చెప్పలేదు. ఈ సోమరి మళ్లీ మళ్లీ అడిగాడు. అప్పటికీ ఆయన మాట్లాడలేదు. చివరికి విసుగుపట్టి వెళ్లిపోవాలని కదలబోతూ ఉండగా ముసలాయన లేచి 'నువ్వడిగిన గ్రామం ఇటు ఒక మైలులోనే ఉన్నది' అన్నాడు. 'ఏమయ్యా? ఇందాకటి నుంచీ అన్ని సార్లడిగినా చెప్పలేదేం?'

అన్నాడు సోమరి. 'అప్పుడు నీవు కదిలేటట్లు కనిపించలేదు. సమాధానం పొందే యోగ్యత నీకు కలిగింది అందుచేత చెప్పాను' అన్నాడు ముసలాయన.

ఈ కథ జ్ఞాపక ముంచుకోగలవా? ఆచరణ కుపక్రమించు. మిగిలినవన్నీ అనుసరిస్తాయి.

అనన్య శ్చింతయన్తో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహో మ్యహమ్॥

(భగవద్గీత 9-22)

'అనన్య విశ్వాసంతో నన్నే నమ్ముకుని నా ఉపాసనే చేసేవానికి కావలసినవన్నీ నేనే ఇస్తాను.'

క్రీస్తు మాటలు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో! 'అడుగు. అడిగితే ఇవ్వబడుతుంది. ప్రయత్నించు. ప్రయత్నిస్తే లభిస్తుంది. తలుపు తట్టు - తట్టితే తలుపులు తెరువపడతాయి.' ఈ మాటలు ఊరికే అన్నవి కావు. ఎత్తుకెత్తు పరమ సత్యం!

నీవు నిజంగా కోరితే నీకు లభించనిదేమైనా ఉన్నదా? ఉండడం సాధ్యంకాదు. తీవ్ర వాంఛయే నీ శరీరాన్ని సృష్టించింది. లో నున్న వెలిగే ఆ శరీరానికి కళ్లనే కన్నాలు పొడిచింది. ఆ వెలుగు లేకపోతే నీకు కళ్లుండేవి కావు. శబ్దమే శ్రవణేంద్రియాన్ని నిర్మించింది. విషయం ముందున్నది. దాన్ని గ్రహించే విషయిని అంటే ఇంద్రియాన్ని తర్వాత నిర్మించుకున్నావు.

అడుగు! అడిగితే ఇవ్వబడుతుంది

నిజమే కాని వాంఛకూ, వాంఛకూ ఉన్న భేదం నీవు గ్రహించాలి.

ఒక శిష్యుడు గురువును సమీపించి 'స్వామీ! నాకు తత్త్వోపదేశం చేయండి' అని అడిగాడు. గురువా యువకుణ్ణి చూచి గూడా ఏమీ మాట్లాడలేదు, చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు. ఆ యువకుడు రోజూ వచ్చి అలాగే అడుగుతూ ఉండేవాడు. కాని ఆ యువకునికి కావలసిందేమిటో అతనికంటే గురువుకే ఎక్కువ తెలుసు. ఒక రోజున మంచి ఎండవేళ ఆ

ఆరోగ్యం పరమ ప్రయోజనం.

యువకుణ్ణి తనతో రమ్మని ఒక నదికి తీసుకువెళ్లి అందులో మునగమన్నాడు గురువు. యువకుడు మునిగాడు. గురువతని వెంబడే నదిలోకి వెళ్లి అతన్నలా నీళ్లలోనే ముంచి ఉంచాడు. ఒక క్షణం గిజగిజలాడాక వదిలిపెట్టాడు. నీళ్లలో మునిగి ఉన్నప్పుడు నీకేం కావాలనిపించింది? అని అడిగాడు గురువు. 'కొంచెం ఊపిరి' అని జవాబు చెప్పాడు శిష్యుడు. 'అది అవసరమైనంత తీవ్రంగా తత్వం కావాలా నీకు? అంత తీవ్రత ఉంటే క్షణంలో లభిస్తాడు దైవం' అన్నాడు గురువు. ఆ తృప్తి ఆ తీవ్రత, ఆ వాంఛ సిద్ధించకపోతే బ్రతకలేమన్న తహతహ - అది కలిగేవరకూ నీకు మతమూ లేదు, తత్వమూ లేదు. ధ్యేయరూపాలూ, పుస్తకాలూ, తెలివితేటలూ ఎన్నింటితో ఎంత తంటాలు పడ్డా నీకు తత్వానుభూతి కలగనే కలగదు!

బుద్ధుని వలె వేదనపడు బుద్ధుడవవుతావు

నీ వితరులకొరకు వేదన పొందుతావా? అయితే నీవు సర్వాత్మకత్వానికి (ఏకత్వానికి) యోగ్యుడవవుతున్నావన్నమాట. ఇతరులకై వేదన నీలో లేకపోతే నీ వెంత ధీమంతుడవైనా ప్రయోజనం లేదు. ఎందుమోడు వలె అలాగే ఉంటావు.

మహాప్రవక్తల శక్తి ఎక్కడ ఉన్నదో చరిత్ర చదివి తెలుసుకున్నావా నీవు? ఎక్కడ ఉన్నదా శక్తి? బుద్ధిలోనా? వాళ్ళల్లో ఎవరైనా పరతత్వాన్ని గూర్చిగాని, తర్కవైశిష్ట్యంతో అవచ్చేదకాలు వేసి క్లిష్ట విషయాలను గూర్చిగాని ఉద్గ్రంథాలేమైనా వ్రాశారా? ఒక్కరూ వ్రాయలేదు. మహా చెప్పితే రెండు మూడు మాటలు చెప్పారు. క్రీస్తువలె వేదన పడు, నీవు క్రీస్తు వవుతావు. బుద్ధునివలె ఆవేదనపడు, నీవు బుద్ధుడవవుతావు. అసలు జీవితం, బలం, జీవశక్తి సమస్తమూ వేదనే! అది లేనప్పుడు ఎంత ధీశక్తి ఉన్నా దైవాన్ని సమీపించలేవు. కదిలించే శక్తిలేని అవయవాలవంటిది బుద్ధి. వేదన ఉన్నప్పుడే అవి కదిలి ఏమైనా పనిచెయ్యడానికి ఉపయోగిస్తాయి. సర్వ ప్రపంచమూ ఇలాగే ఉన్నది. ఈ విషయం నీవు మరచిపోగూడదు. దీన్నెల్లప్పుడూ జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి.

జాలివలన తీవ్ర వేదనతోనే వాల్మీకి నోట కవిత్వం వచ్చింది

ఒకరోజు వాల్మీకి మహర్షి గంగాస్నానానికి వెళ్తున్నాడు. దారిలో ఆయన క్రొంచ దంపతులు అన్యోన్య ప్రేమతో, పరస్పర చుంబనాలతో ఒకదాని చుట్టూ ఒకటి తిరుగుతూ కేలీ పరవశులై ఉండడం చూచాడు. ఆయన కాద్యశ్యమెంతో సంతోషాన్ని కలిగించింది. అంతలో ఒక బాణ మెక్కడినుండో దూసుకువచ్చి మగ పక్షిని చంపింది. అది పడిపోతూ ఉంటే సహచర వియోగాన్ని భరించలేక దాని ప్రేయసి అలమటించిపోయి ప్రియుని కళేబరం చుట్టూ తిరుగుతూ శోకావిలమై ఆక్రందించింది. ఆ దుఃఖాన్ని చూచి భరించలేకపోయాడు కవి. ఇటుతిరిగి చూడగానే వేటగాడు కనిపించాడు. 'ఓరి దౌర్భాగ్యుడా! నీ కీ మాత్రం జాలి ఎందుకు లేకపోయింది? నీ మారక హస్తం ప్రేమను చూచి అయినా ఊరుకోలేక పోయిందే?'

మా నిషాద ప్రతిష్ఠాం త్వ మగమః శాశ్వతీః సమాః
యత్రోంచ మిథునా దేక మవధీః కామ మోహితమ్ ||

అన్నాడు వాల్మీకి. ఆ మాటలు అంటూనే 'ఏమిటిది? నేనేమంటున్నాను? ఇదివరకెన్నడూ నేనిలా మాట్లాడలేదే?' అని ఆశ్చర్యపోయాడు. అప్పుడెక్కడనుంచో 'భయపడకు. కవిత్వమంటే ఇదే! నీ ముఖంలో నుంచి వెలువడుతోంది. విశ్వశ్రేయస్సుకై రామ జీవితాన్ని కావ్యంగా వ్రాయు' అంటూ ఒక గొంతు వినిపించింది. కవితావిర్భావం ఈ విధంగా జరిగింది. ప్రథమ శ్లోకం ఆదికవి వాల్మీకి జాలిగుండెలో నుండి వెలువడింది. ఆ తర్వాతే ఆయన రామజీవిత కథను రామాయణం పేరుతో అత్యుత్తమ కావ్యంగా వ్రాశాడు.

సక్రమ దృక్పథం

నీవు చేసే పనులన్నీ నిన్ను బట్టే జరుగుతాయి. నీ ప్రయోజనం కొరకే జరుగుతాయి. భగవంతుడు నీకోసం, నాకోసం గోతిలోపడి మనం చేసే దాన ధర్మాల వల్లా, ఆస్పత్రులు పెట్టడం, పాఠశాలలు కట్టించడం మొదలైన పనులవల్లా తన్ను ఉద్ధరించమని ప్రాధేయపడడం లేదు. నీవు

సంతృప్తి పరమ ధనం.

పని చెయ్యడానికి అవకాశం కలిగిస్తున్నాడంటే! ఈ ప్రపంచమనే వ్యాయామశాలలో, ఆయనకోసం కాక నీ క్షేమం కోసమే, నీ కండరాలకు పరిశ్రమ కలిగేందుకు అవకాశమిస్తున్నాడు! నీ సహాయం లేకపోయినంత మాత్రాన ఒక చీమయినా చావదు. చస్తుందని భావించడం మహాపచారం!

ఆయనకోసం కాక ఆయన కింకరులమై పనిచేసే అవకాశం లభించినందువల్ల మనం ధన్యులం! సహాయమన్న పదాన్నే మనసులో నుండి తుడిచివెయ్యాలి. నీవు సర్వ జగన్నేత అయిన భగవంతునకు సహాయం చేస్తావా? అర్థంలేని మాట. కేవలం దురహంకారం.

భగవదారాధనకు మనకవకాశం లభించింది. ఈ ఉదాత్త దృక్పథంతో భగవద్రూపమైన విశ్వాన్ని సేవించడానికి పూనుకోవాలి. అప్పుడు నీకు నిస్సంగత్వం సిద్ధిస్తుంది. ఇది నీ విధి. ఇదీ సక్రమమైన దృక్పథం! కర్మయోగ సిద్ధాంత రహస్యమిది.

నిస్వార్థ సేవకుడే పరమ సుఖాన్ని పొందుతాడు

బిచ్చగాడికి సుఖముండదు. జాలిపడి అనప్యించు కుంటూ, మరీ ఉదారులైతే కనీసం తమకంటే తక్కువ వాడను కుంటూ, వాళ్ళూ వీళ్ళూ పెట్టేది ఏ కొంచెమో లభిస్తుంది బిచ్చగాడికి. దొరికిన బిచ్చం వల్ల వాడికి నిజమైన సుఖముండదు.

మనమందరమూ బిచ్చగాళ్ళమే! ఏం చేసినా మనకు ప్రతిఫలం కావాలి. లేదా మనమందరమూ వర్తకులం. జీవితంలో వర్తకులం, గుణగణాల్లో వర్తకులం, మతం లోనూ వర్తకులమే. అయ్యయ్యో! చివరికి ప్రేమలోనూ వర్తకులమే.

వర్తకం చెయ్యడానికి పూనుకుంటే అందులో ఇవ్వడం, పుచ్చుకోవడం, అమ్మడం, కొనడం ఉంటాయి. ఈ క్రయవిక్రయాలు కొన్ని నియమాల ప్రకారం జరుగుతాయి. చెడ్డరోజులూ, మంచిరోజులూ ఉంటూ ఉంటాయి. ధరలు పెరుగుతాయి. పడిపోతాయి. ఎప్పుడో దెబ్బ తగులుతుందని హెచ్చరికగా ఉండక తప్పదు. ఇది ఒక విధంగా అర్థంలో

చూచుకోవడం వంటిది. అందులో నీ ముఖమే కనిపిస్తుంది. నీవు ముఖం బిగించు. అక్కడా బిగింపు ఉంటుంది. నవ్వు, అద్దమూ నవ్వుతుంది. క్రయ విక్రయాలూ, దానాదానాలూ ఇలాగే ఉంటాయి.

ఇందులో చటుక్కున పట్టుపడిపోతాము. ఎలాగ? మనమిచ్చిన దాని వల్లకాదు, వస్తుందని ఆశించినందువల్ల! మన ప్రేమకు ప్రతిఫలంగా దుఃఖం రావడం ప్రేమించినందువల్ల కాదు, తిరిగి ప్రేమను ఆశించినందువల్ల. ఆ ఆశ లేకపోతే దుఃఖమే లేదు. కామమే సర్వ దుఃఖాలకూ మూలం. నీవు కోరింది రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. వచ్చినా రాకపోయినా కోరికలు దుఃఖాన్నే తెస్తాయి.

నూటికి తొంభైమంది సాధువులు భోగ భాగ్యాలన్నీ విడిచి సన్యాసులైనప్పటికీ చిట్టచివరకు కీర్తి కామంతో బద్ధులౌతారు. 'మహామనీషుల తుది దౌర్బల్యం! అహో యశస్సన ఎంతటి మోహం?' చదవలేదా మహాకవి వాక్యాన్ని!

'పని పనికోసమే చేస్తా'నని చెప్పడం చాలా తేలిక. కాని అంత నిష్కామంగా కర్మాచరణ చెయ్యడం చాలా కష్టం. అటువంటి నిష్కామ కర్మపరుడే ఉంటే ఆ మహానుభావుణ్ణి చూచి రావడానికి నేలమీద చేతులూ మోకాళ్ళూ ఆన్చి జంతువులూ నడిచి ఇరవై మైళ్ళయినా వెళ్లివస్తాను. ఎంతటివారికయినా ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఉంటుంది. ద్రవ్యం కాకపోతే అధికారం, అధికారం కాకపోతే లాభం, అదీ కాకపోతే మరొకటి. ఎలాగో ఎక్కడో ఏదో ప్రయోజనం ఉండి తీరుతుంది.

ఇదిగో ఈ విధంగా ఒక ప్రయోజనం కొరకు పని చేసినందువల్లనే దుఃఖం వస్తుంది. స్వాత్మ ప్రభువులమై ఏ పనిలో మనం నిమగ్నులమవుతామో ఆ పనివల్లనే నిస్సంగత్వమూ నిరతిశయ సుఖమూ లభిస్తాయి.

నిస్వార్థ సేవకుడే ఉత్తమసేవ చేస్తాడు

'ప్రయోజన మనుద్దిశ్య న మందోపి ప్రవర్తతే'. ప్రేరకమైన ప్రయోజనం లేకుండా మూర్ఖుడు కూడా ఏ పని చెయ్యడు. ఎవ్వరూ ఏ పని నిష్ప్రయోజనంగా చెయ్యలేరని

విశ్వాసం పరమ బంధువు.

చాలామంది చెప్పారు. ఇలా చెప్పేవాళ్లు మతమోఢ్య ప్రభావంతో జరిగిన పనులు తప్ప విడిచి నిస్వార్థ కర్మాచరణను చూచి ఉండరు.

ధనమూ, కీర్తి మొదలైన ప్రయోజనాలు వేటినీ కోరకుండా కర్మాచరణ చేసేవాడే ఉత్తమంగా చేస్తాడు. అలా చెయ్యగలిగిననాడు అతడు బుద్ధుడే అవుతాడు. అతనిలో నుండి ప్రపంచాన్ని మార్చివేసే క్రియాశక్తి ఉద్భవిస్తుంది. కర్మయోగ పరమాశయానికి అతడే ప్రతినిధి.

ప్రవక్తలలో బుద్ధుడొక్కడే ఇలా అన్నాడు : “భగవంతుణ్ణి గూర్చి ఎవరెవరేమి చెప్తారో నాకక్కరలేదు. ఆత్మను గూర్చి వివిధ సిద్ధాంతాలూ చర్చించి ప్రయోజనమేమిటి? మంచి చెయ్యి, మంచిగా ఉండు. ఇదే నీకు స్వాతంత్ర్యాన్నిస్తుంది. ఉన్న పరమార్థాన్ని చేరుస్తుంది.” ఆ మహానుభావుడు తన జీవిత యాత్రలో ఏ వ్యక్తిగత ప్రయోజనాన్నీ అపేక్షించకుండా సంచరించాడు. ఆయనకంటే ఎక్కువ పనిచేసిన వాళ్లెవరు? అంతటి ఔన్నత్యాన్ని అందుకున్న వ్యక్తి చరిత్రలో మరెవరైనా కనిపిస్తారేమో చూపించండి.

ప్రేరక ప్రయోజనం ఏ కొంచెమూ లేని ఆదర్శ కర్మయోగి ఆయన. అంతటి మహాత్ముడు మరెన్నడూ వుట్టలేదని మానవ జాతి చరిత్ర నిరూపిస్తోంది. ఆయనలో ఉన్న నిశిత మేధా విశాల హృదయాల సమ్మేళనాన్ని గమనించి అంతటి ఆత్మశక్తి మరెవరిలోనైనా ఆవిష్కృతమైందేమో పోల్చి చూడండి.

అకాశంలోని సూర్యుడు సముద్రంలోని జలాన్ని వర్షం కురిపించడానికి తీసుకుంటున్నాడు. తీసుకోవడానికీ, ఇవ్వడానికీ ఉద్దిష్టమైన యంత్రానివి నీవు. ఇవ్వడం కోసం తీసుకో. అందుచేత ఏ ప్రతిఫలాన్నీ కోరకు. కాని నువ్వు ఇచ్చినకొద్దీ నీకూ వస్తూ ఉంటుంది. గదిలో గాలిని ఎంత వేగంగా వినియోగిస్తే అంత వేగంగా బయటిగాలి లోపలికి వస్తుంది. తలుపులన్నీ వేసేస్తే లోపలున్నదే ఉంటుంది గాని బయటిది లోపలికి రాదు, ఆ ఉన్నది కూడా కలుషితమై విషతుల్యమవుతుంది. నదులు తమ్ము తాము ఓడ్చుకుని సముద్రానికి జలాన్ని నిరంతరమూ ఇస్తున్నాయి. వెంట వెంటనే

నిండుతున్నాయి. సముద్ర నిర్గమనాన్ని నిరోధిస్తే వాటిని మృత్యువు వెంటనే గ్రహిస్తుంది.

నిస్వార్థ సేవకుడే విజయాన్ని పొందుతాడు

మానవులకూ జీవకోటికీ స్వేచ్ఛగా చేసే సేవవల్లనే నిస్సంగత్వం సిద్ధిస్తుంది.

స్వేచ్ఛతోనూ, ప్రేమతోనూ పనిచేసేవాడు ఫలితాలకు లెక్కచెయ్యడు. ఇవి రెండూ లేని బానిసకు కొరడాదెబ్బలు తగలాలి. సేవకుడికి జీతం ఉండాలి. జీవితంలో ఎక్కడ చూచినా ఇంతే! ఉదాహరణకు సామాజిక జీవిత రంగం చూడండి. బహిరంగ సభల్లో వక్తలకు అప్పుడప్పుడు చప్పట్లు, గుసగుసలూ, కేకలూ ఉంటూ ఉండాలి. అవేవీ లేకుండా వాళ్లను ఏకాంతంలో ఉంచితే వాళ్లు చచ్చిపోతారు. అవి వాళ్ల కవసరం. దాసులై పని చెయ్యడంలో ఉన్న ఇబ్బంది ఇది. అటువంటి పరిస్థితుల్లో ఏదో ఒక ప్రతిఫలాన్ని కోరడం స్వభావమైపోతుంది.

ప్రతిష్ఠ నార్జించిన ప్రతి మానవుడూ అద్భుతమైన పట్టుదలూ, నిజాయితీ కలిగి ఉంటాడు. అవే అతని జీవితం విజయవంతం కావడానికి హేతువులు. అతడు పూర్తిగా నిస్వార్థపరుడు కాకపోవచ్చు కానీ తదిభిముఖుడై ఉన్నాడు. ఈ తారతమ్యాన్ని బట్టే విజయంలో తారతమ్యం ఉంటుంది.

అసలైన విజయానికి, నిజమైన సుఖానికి కీలకమిది. ప్రతిఫలాపేక్షలేకుండా పూర్తిగా నిస్వార్థపరుడై కృషి చేసేవాడే సంపూర్ణ విజయాన్ని పొందుతాడు. ఇది పైకి విరుద్ధంగా కనిపించవచ్చు. జీవితంలో స్వార్థంలేని మనిషిని అందరూ మోసగించడం, అన్యాయం చెయ్యడం మనం చూడడంలేదా? నిజమే. అలాగే కనిపిస్తోంది. ‘క్రీస్తు నిస్వార్థపరుడు, అయినా ఆయనను సిలువ వేశారు!’ ఇది నిజమే. కాని ఆయన నిస్వార్థ పరత్వమే ఆయన మహా విజయానికి మూలమన్న సంగతి కూడా మనకు తెలుసు. యధార్థ విజయాన్ని పొంది ఈ పూటకూ ఆ మహానుభావుడు కోట్లకొలది జనులకు మకుటమై వాళ్ల జీవితాల నాశీర్వదిస్తూనే ఉన్నాడు.

సమర్పణ అంటే - ప్రభువును హృదయంలో ప్రతిష్ఠించడం; ఆయన ప్రేరణపట్ల పూర్తి మెలకువ.

దేవసంస్కృతి సౌరభం

ఆధ్యాత్మిక చికిత్సలో జ్యోతిషం పాత్ర

వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనావేసే సాధనం

రుగ్మతలను మానసికంగా నయంచేసే ప్రక్రియలో జ్యోతిషశాస్త్ర పాత్ర యుగయుగాలుగా ప్రదర్శితమౌతూనే ఉంది. జ్యోతిషశాస్త్రం చక్కగా తెలిసిన వ్యక్తి రోగియొక్క భూత, భవిష్యత్ జీవనమార్గాలను అతిదగ్గరగా అంచనావేయగలడు. వాస్తవానికి - ఆధునిక కాలంలో అనేక విమర్శలకు, అపోహలకు జ్యోతిష శాస్త్రం బలైంది. ఈ గొప్ప శాస్త్ర ప్రాంగణంలో ఉన్న మూల శాస్త్రీయ భావనలు అనేక మూఢాచారాలవల్ల, తప్పుడు అలవాట్లవల్ల వైభవం కోల్పోయి, మసకబారిపోయాయి. కాని సర్వత్రా నెలకొన్న ఈ మూఢ భావనల పొరలు తొలగిస్తే, దాని నిజమైన శాస్త్రీయ లక్షణాలు, విలువలు బయటపడతాయి. వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా వేసే బలమైన సాధనమిది. ఒక వ్యక్తిలో దాగి ఉన్న శక్తులను, రాబోయే కాలానికి సంబంధించిన అభివృద్ధి అవకాశాలను ఇది చూడగలుగుతుంది. జీవితంలో ఏయే సమయాలలో ఏయే దురదృష్టకర సంఘటనలు జరుగుతాయో, ఏయే బలమైన ఆటంకాలు ఎదురవుతాయో శాస్త్రం సరియైన రీతిలో ముందుగానే చెప్పగలుగుతుంది.

పదార్థంకన్న గొప్పది శక్తి

అయితే దీని కోసం జ్యోతిషశాస్త్ర ప్రకృతిని, అది పనిచేసే విధానాన్ని స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరముంది. ఈ విశ్వమంతా శక్తితో నిండి ఉన్నదనే నిజాన్ని ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞానం అంగీకరిస్తుంది. నిజానికి పదార్థ రేణువులకంటే శక్తితరంగాలకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చే దిశలో ఉన్నారు నేటి భౌతిక శాస్త్రవేత్తలు. పదార్థం భ్రమించే రూపమే అనీ, యధార్థానికి అది శక్తి తప్ప మరేమీ కాదనీ వారు భావిస్తున్నారు. ఈ సృష్టిలోని ప్రతిజీవీ, నిర్జీవీ రూపం ధరించక ముందు పూర్తిశక్తియే. భౌతిక మరణం తర్వాత, అది విశ్వంలోని రూపరహిత శక్తి తరంగాలలో మిళితమౌతుంది. ఈ విశ్వవ్యాప్తమైన శక్తిలో నిరంతరం మారుతుండే అనేక స్థితులు, హెచ్చుతగ్గులు ఉన్నాయని శాస్త్రవేత్తలు, ఆత్మవాదులు కూడ అంగీకరిస్తారు. సృష్టి, స్థితి, లయాలకు ఈ నిరంతర ప్రవాహమే, ఈ మార్చే మూల కారణం.

ఎందుకీ మార్పు జరుగుతుందనే విషయంలో శాస్త్రవేత్తలకూ, ఆధ్యాత్మవాదులకూ మధ్య సైద్ధాంతిక విభేదముంది.

సృష్టినిర్మాణానికి అవసరమయ్యే బ్రహ్మాండ చేతనా శక్తిగా దీనిని ఆత్మవాదులు భావిస్తున్నారు, శాస్త్రవేత్తలు దీనిని యాదృచ్ఛిక అంశంగా మాత్రమే పరిగణిస్తున్నారు. ఆత్మవాదుల దృక్పథం ప్రకారం - శ్రేష్ట ప్రాణి అయిన మానవుని పరిస్థితులలో మార్పునకు మార్గనిర్దేశం చేసే కారణాలు అతని చేతలు, ఆలోచనలు, భావాలు, నిర్ణయాలు. ఇదే జ్యోతిష శాస్త్రానికి మూల భావన. ఈ జీవన చక్ర భ్రమణంలో విశ్వ చేతన యొక్క వివిధ స్థాయిలు కూడ ఏదో విధంగా ప్రభావితం అవుతాయని కూడ ఈ శాస్త్రం ప్రతిపాదిస్తోంది. జ్యోతిష శాస్త్ర నిపుణులు ఈ చేతనా భూమికలకు గుర్తులు పెట్టారు - నవగ్రహాలని, పన్నెండు రాశులని, ఇరవైయేడు నక్షత్ర సముదాయాలని.

వ్యక్తి జనన సమయానికి ప్రత్యేక ప్రాధాన్యం ఉందని జ్యోతిషశాస్త్రం, ఆధ్యాత్మశాస్త్రం రెండూ అంగీకరిస్తున్నాయి. కాలంలోని ప్రతిక్షణం నిస్సందేహంగా ముఖ్యమైందే. కాని, జన్మసమయం మొత్తం జీవిత గమనంపై నిరంతర ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. ఎందుకలా? విశ్వ చేతనయొక్క ప్రత్యేక ప్రవాహాలు నిర్ణీత పరిమాణంలో, నిర్ణీత క్రమంలో ప్రతిక్షణం ఏదో ఒక బిందువువద్ద కలుస్తుంటాయి. ఇలాంటి కూటమి క్షణాలలో మనిషి జన్మించడం జరుగుతుంది. అతని జీవిత గమనంలో ఈ విశ్వచేతన ప్రవాహాలు భవిష్యత్తులో ఏవరసం క్రమంలో కలుస్తాయో, భావిజీవనంపై ఏ ప్రభావాన్ని కలిగిస్తాయో ఖచ్చితమైన ఈ క్షణమే నిర్ణయిస్తుంది.

జ్యోతిషులు జాతకాన్ని (జడచేతనాల చేతనా భ్రమణాల రేఖాచిత్రం) తయారుచేస్తారు. ఈ జాతక చక్రం సాధారణంగా నవగ్రహాలపై (విశ్వచేతనలోని తొమ్మిది ముఖ్య ప్రవాహాలు), పన్నెండు రాశులపై (పన్నెండు ప్రత్యేక ప్రవాహాలు) ఆధారపడి ఉంటుంది. గణింపు ఖచ్చితంగా ఉంటే, ఆ జీవరాశుల చేతనా ప్రవాహాల కూటమి ప్రభావ ఫలితం ప్రస్ఫుటమవుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక చికిత్సలో జ్యోతిషం

జీవరాశులలో మనిషి స్థితి కొంత ప్రత్యేకతను కలిగి ఉంది. అతడు ద్రవ్యంలా అచేతనుడు కాదు, జంతువులలా, మొక్కలలా, అర్థచేతనుడు కాదు. అతడు చేతనుడు, తనను తాను గుర్తించగలడు. తర్కించే శక్తి, విచక్షణాశక్తి అతనికి పుష్కలంగా ఇవ్వబడ్డాయి.

సుఖ సాఫల్యాలు కావాలంటే అసూయ ద్వేషాలను వదులుకోవాలి.

అందువల్ల - తనపై పడే విశ్వచేతన ప్రవాహాల ప్రభావాలను సర్దుబాటు చేసే సామర్థ్యం, సవరించే సామర్థ్యం అతడికి ఉంది.

జ్యోతిషం, వ్యక్తి పుట్టిన సమయంపై ఆధారపడిన చేతనా చక్రంయొక్క జటిలమైన అల్లికను పరిశీలిస్తుంది. ఎప్పుడు, ఎలా ఏ ప్రత్యేకచేతనా ప్రవాహం అతని జీవితంపై ప్రభావం చూపుతుందో నిర్ణయిస్తుంది. ఆ క్షణంలోనే వ్యక్తి జననానికి ఏ గతకర్మలు, ఏ సంస్కారాలు, లేదా విధి, కారణాలో ఈ చక్రం తెలుపుతుంది. ఈ విధమైన జ్ఞానం ఆ శాస్త్రంలోని ఒక అంశం మాత్రమే అయిన జ్ఞాన జ్యోతిషం. రెండో అంశం ఈ చేతనా ప్రవాహాల సర్దుబాటుకు సంబంధించిన విధానం. వ్యక్తి తన అదృష్టాన్ని, అవకాశ క్షణాన్ని, అధిక ఫలాన్నిచ్చేందుకు అతడు అవలంబించవలసిన పద్ధతులను గాని, రాబోయే కష్ట సమయాల ప్రభావాన్ని తగ్గించేందుకు తీసుకొనే చర్యలనుగాని అది నిర్ణయిస్తుంది.

జ్యోతిషశాస్త్రంలో వేర్వేరు పరిస్థితులలో కోరిన ఫలితాలనిచ్చే ప్రయోజనకర విధానాలున్నాయి. పరిస్థితిని చక్కదిద్దడానికి ఏ ప్రత్యేక పద్ధతిని అనుసరించడమో, నిరాకరించడమో ఆధ్యాత్మిక వైద్యుడు నిర్ణయించాలి. అతని విషయ పరిజ్ఞాన విస్తృతి, అవగాహన పరిధులపై అది ఆధారపడి ఉంటుంది. దురదృష్టవశాత్తు - జ్యోతిషశాస్త్రం, ఆధ్యాత్మిక సాధన - రెండిటిలో సమాన ప్రావీణ్యం ఉన్న పండితులు నేడు బహు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉన్నారు.

కాని కొన్ని దశాబ్దాల క్రితం, ఈ అరుదైన ప్రావీణ్యం స్వామి విశుద్ధానందజీలో గమనించబడింది. గొప్ప పండితుడైన డాక్టరు గోపీనాథ్ కవిరాజ్ గురువు ఆయన. విశుద్ధానందజీ ఈ రెండు విషయాలలో ప్రావీణ్యాన్ని టెబెట్లోని మారుమూల ప్రాంతంలోని దైవ శక్తులతో నిండిన పరిసరాలలోగల జ్ఞానగంజ్ సిద్ధపీఠంలో మహాజ్ఞానులైన గురువుల నుండి తన సాధనాకాలంలో పొందారు. స్వామిజీ మూడు జ్యోతిషశాస్త్ర విభాగాలలోను - గణిత జ్యోతిష శాస్త్రం, (గణనద్వారా చెప్పే జ్యోతిషం), యోగజ్యోతిషం, దేవ జ్యోతిషం (దేవతల జ్యోతిషం) - పూర్తి నైపుణ్యాన్ని పొందారు.

గణిత, యోగ, దేవ, జ్యోతిషాలు

గణిత జ్యోతిషమే హెచ్చుగా తెలిసిన, అనుసరించబడిన విభాగం. దీనిలో పుట్టిన సమయాన్ని బట్టి, స్థలాన్ని బట్టి గణన చేసి దాని ఫలితాలను, ప్రభావాలను గుర్తిస్తారు. యోగ జ్యోతిషంలో యోగశక్తి సహాయంతో తల్లి దండ్రుల సంయోగ సమయాన్ని నిర్ణయిస్తారు. గణన భౌతిక జన్మకాలంనుండి కాక గర్భం ధరించబడిన

క్షణం నుండే ప్రారంభమౌతుంది. దేవ జ్యోతిషం చాలా అద్భుతాలను కలిగి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు: పరోక్షంగా ఒక వ్యక్తి గూర్చి ఇచ్చిన సమాచారంతోగాని, ప్రత్యక్ష సంభాషణ ద్వారా అతని శక్తి క్షేత్రాన్ని గమనించిగాని, అతని జాతకాన్ని తయారు చేయటం.

ఆధ్యాత్మిక చికిత్సలో కాలానుగుణంగా, అవసరం బట్టి స్వామి విశుద్ధానందజీ ఆయా జ్యోతిషశాస్త్ర విభాగాలను ఉపయోగించారు. విశుద్ధానందజీతో తనకు కలిగిన అనుభవాన్ని రోహిణీ కుమార్ ఛెల్ ఇలా వర్ణించారు -

మొదటిసారి స్వామిజీని కలవటానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన రెండు జాతకాలు - తన భార్యది, తనది - తీసుకువెళ్ళారు. కొన్ని జీవిత సమస్యలకు పరిష్కార మార్గాలను తెలుసుకోదలచారు. కొన్ని జీవిత సమస్యలకు పరిష్కార మార్గాలను తెలుసుకోదలచారు. ఆయన తన సంచితోనుండి ఆ జాతకాలను బయటకు తీస్తుండగా, విశుద్ధానందజీ ఆయనను ఆపారు. తన వద్ద ఉన్న ఒక కాగితాన్ని బయటకు తీసారు. దానిపై వారిద్దరి జాతకాలే కాక, వారి జీవితాలలో జరగబోయే విషయాలు గూడ వివరించబడి ఉన్నాయి. ఆశ్చర్యపోయిన రోహిణీకుమార్ తాను తెచ్చిన జాతకాలతో విశుద్ధానందజీ ఇచ్చిన జాతకాలను సరిపోల్చి చూసారు. ఆయన భార్య జాతకం పూర్తిగా సరిపోగా, తన విషయంలో జన్మలగ్నం (సమయం) తేడాగా ఉంది. విశుద్ధానందజీ ఇలా వివరించారు: "నేను తయారు చేసిన జాతకమే సరియైనది. నీదగ్గర ఉన్న జాతకమే సరియైనదైతే, నీవు సామాన్య మానవుడవు కాక అవతార పురుషుడవై ఉండేవాడివి. నీవు నాదగ్గరకు వచ్చేవాడివి కావు; నేనే నీ వద్దకు వచ్చేవాడిని. ఎందుకంటే - నీవద్ద ఉన్న జాకంలో జన్మలగ్నంతో విశ్వచేతన ప్రవాహం యొక్క కలయిక, దాని ప్రత్యేక వరుసక్రమం ఆ లగ్నాన్ని అరుదైన క్షణంగా రూపొందించాయి." ఈ వ్యక్తి గత సంభాషణ ద్వారా రోహిణీకుమార్ ఆధ్యాత్మిక చికిత్సకు అవసరమైన చర్యలను స్వామిజీ తీసుకున్నారు. ఆ చికిత్సా విధానంలో కొన్ని తాంత్రిక పద్ధతులు కూడ కలిసి ఉన్నాయి.

చివరకు సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే - జ్యోతిష శాస్త్ర రీత్యా ఖచ్చితమైన భవిష్య గణన చేయడానికి, శాస్త్ర సాధకుడు ఈ అతీంద్రియ శాస్త్రంలోని మూడు విభాగాలలోను (గణిత జ్యోతిషం, యోగ జ్యోతిషం, దేవ జ్యోతిషం) స్వామి విశుద్ధానందజీ వలెనే ప్రావీణ్యం పొందవలసి ఉంటుంది.

అనువాదం : బాసంగి శ్రీరాములు

ఆదర్శవాదాన్నీ, ధార్మికతనూ పెంపొందించే దివ్య ఉద్యమం యుగ నిర్మాణ యోజన.

సాధన విజ్ఞానం

సామూహిక సాధనలో బహుముఖ ప్రయోజనం

సామూహిక సాధనతో సాధన శక్తివంతమవుతుంది. ఏకాకి భజన ఏకాకి పరిణామాన్నే ఉత్పన్నం చేస్తుంది. కాని సామూహిక సాధనా ప్రభావం ఇతరులకు వెలుగును, ప్రేరణనూ, ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తుంది. వాతావరణంలో ఉపయోగకరమైన ప్రవాహాన్ని ఉత్పన్నం చేస్తుంది. స్వప్రయోజనాలను అవసరానికంటే ఎక్కువగానే సంపాదించపెడుతుంది.

సామూహిక పారాయణ ప్రభావం

రామాయణం, భాగవతం, గీతాపారాయణ మొదలైన వాటిని అనేక మంది చేస్తూనే ఉంటారు. అయితే అందరూ ఒకచోట కూర్చొని సంయుక్త సంకల్పంతో, ప్రణాళికాబద్ధంగా చేస్తేనే అది పారాయణ అవుతుంది. రామాయణ, గీత, భాగవతాది పారాయణల విధి వ్యవస్థలు చూడడానికి ఉత్సాహంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉండవు. కాని వాటి ప్రభావం పరించేవారి మీద ఉంటుంది. సూక్ష్మ జగత్తు కూడ వాటివల్ల ప్రభావితమవుతుంది. అఖండ పఠనం, కీర్తన, సామూహిక గానం, సామూహిక పఠనం మొదలైన ధర్మానుష్ఠానాలు ఇందుకోసమే నిర్వహించబడతాయి. హోలీ, శ్రావణ పూర్ణిమలాంటి పండగలు, వివాహం ఉపనయనం లాంటి ఉత్సవాలు, సహపంక్తి భోజనం, విందు భోజనం లాంటి వాటి వెనుక సామూహిక దృష్టి ప్రధానంగా పనిచేస్తూ ఉంటుంది.

ఒక దిశలో ప్రవహించే మానవుల మానసిక ధారలు ఏకమైనప్పుడు సూక్ష్మ జగత్తులో ఒక ప్రవాహం తయారవుతుంది. సామూహిక ధర్మానుష్ఠానాలు, పండుగలలో గుమిగూడే జన సమూహం వలన కూడ ఇది సాధ్యమవుతుంది. ఆ సంయుక్త భావశక్తితో ఉత్పన్నమయ్యే తరంగాలు తమతో అనేకములను వెంటతీసుకుని ఆకాశంలోకి లేస్తాయి. జన సముదాయ భావపూర్వక మనఃస్థితి ఏకమైనప్పుడు దాని ప్రక్రియలు అసాధారణ ప్రతిఫలాన్ని ఏకత్రితం చేస్తాయని సూక్ష్మదృష్టి

గలవారికి తెలుస్తుంది. సామూహిక పదఘట్టనల శక్తితో వంతెన ధ్వంసం అవుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో సైనికులను వంతెనల మీద కవాతు చేయవద్దని ఆదేశిస్తారు.

గాయత్రీ మంత్రంలో సామూహికత

ప్రస్తుత సామూహిక సాధనతో బ్రహ్మాండంలో వ్యాపించి ఉన్న కుసంస్కారాల శమనం, శక్తి ఆకర్షణ అనే ఒక విజ్ఞాన సమ్మతమైన ప్రక్రియ ఉత్పన్నమవుతుంది. దీని వలన సమీప భవిష్యత్తులోనే మానవ ప్రగతి, సుఖశాంతుల పరిస్థితులు ఆవిర్భవిస్తాయి. నిజానికి యుగానికి ఎటువంటి శక్తి లేదు. అది ఘటనల మంచి-చెడుల సామూహిక ఆచరణకు ఇతిహాసం మాత్రమే.

ప్రస్తుతం దేశవ్యాప్తంగా జరుగుతున్న యజ్ఞాలు ఒక పురశ్చరణలో అంగములు. జపంలో పదవవంతు హవనం చేసే విధానం ఉన్నది.

గాయత్రీ - యజ్ఞం ఒక జంట. రెండింటి ప్రేరణ, స్వభావం ఒకలాగే ఉంటాయి. రెండింటి ప్రవాహం ఒకే దిశలో ఉంటుంది. గాయత్రీని తల్లిగాను, యజ్ఞాన్ని తండ్రిగాను చెప్పారు. రెంటిలోను సారూప్యం లేదు; కాని ఏకత్వం అవసరం. రెండింటిని ఒక ప్రాణం - రెండు శరీరాలుగా చెప్పవచ్చు. గాయత్రీ మంత్రంలోనే ఏకాకితనం లేదు. దాని స్వరూపం, ప్రయోగం 'సః' అనే అక్షరంలో దాగి ఉన్నాయి. 'సః' అనగా 'మేమందరం' అని అర్థం. సద్బుద్ధి దేవత సవితాదేవతను యాచించే సమయంలో సాధకుడు తన ఉద్దేశ్యాన్ని స్పష్టికరిస్తూ వరాలు నా ఒక్కడికీ ఇస్తే సరిపోదు అని చెబుతాడు. ఈ దయ అందరికీ లభించినప్పుడే కృషి సార్థకమవుతుంది. కుటుంబపెద్ద ఆరోగ్యం సురక్షితంగా ఉండి మిగిలినవారు జబ్బునపడితే, ఆ ఆరోగ్యం కుటుంబపెద్దకు ఎటువంటి సుఖశాంతులనూ ఇవ్వజాలదు. విశ్వ వ్యవస్థలో కూడ సుఖ

ఉజ్వల భవిష్యత్తుపై అచంచల విశ్వాసమే ఆస్తికత్వం.

సౌకర్యాలు పరస్పరం పంచుకోబడాలి. ఇలాంటి భావనలు మనలో మనకు ఆనందదాయకంగా ఉంటాయి. వ్యావహారిక ఆనందం కల్పనాతీతం.

యజ్ఞం ఒక సామూహిక వ్యవస్థ

యజ్ఞం సామూహిక విధి వ్యవస్థ. ఇందులో హోత, యజమాని, యజమాన పత్ని, బ్రహ్మ, ఆచార్యుడు, అధ్వర్యుడు, ఉద్ధాత మొదలైన వారి ప్రాముఖ్యం ఉంటుంది. అంతే గాక స్వస్తి వాచనము, దేవపూజనం, పూర్ణాహుతి, భస్మధారణ, పృథావప్రూణం, క్షమాప్రార్థన, ఆరతి, ప్రదక్షిణ మొదలైన వాటిలో అనేకమంది ఇతర వ్యక్తులు కూడ కలుస్తారు. జలయాత్రకు కావలసిన కుండ నుండి మండప నిర్మాణం వరకు అనేక క్రియలు - ప్రక్రియలు, ఉపయోగించబడే అనేకానేక వస్తువులు ఒక వ్యక్తి వలన సమకూరజాలవు. ఆ పూర్తి ప్రక్రియలో ఆది నుండి అంతం వరకు సామూహిక కృషి ఉంటుంది. ఈ పుణ్యకార్యం వాయుమండలాన్ని, వాతావరణాన్ని శుద్ధి చేయడం కోసం జరుగుతుంది. మనం కష్టించి సంపాదించినదానిని అగ్నిహోత్రుని ద్వారా వాయురూపంగా మార్చి జనకల్యాణం కోసం వ్యాపింపజేయడమే యజ్ఞం. ఇందులో లోక హితమే ప్రధానం. పరమార్థం ఉన్నచోట స్వార్థం ప్రయత్నం లేకుండానే సాధించబడుతుంది.

గాయత్రి ద్వారా ఏకత్వ సాధన

భారతీయ ఉపాసనా పద్ధతిలో ప్రథమ స్థానం గాయత్రీ మహాశక్తిది. ఆగమ, నిగమ సాంప్రదాయాలకు చెందిన ఆత్మిక, భౌతిక సాధకులు దీని ఆధారంగానే దక్షిణ, వామ మార్గ వైదిక, తాంత్రిక ఉపాసనలు చేస్తున్నారు. అతీత శక్తుల పునరాగమనం కోసం ఆరంభించే పునరుజ్జీవన, పునర్నిర్మాణ ఉద్యమాలతో కూడ ఆ పుణ్యపరంపరను పునః ప్రతిష్ఠించాలి. ఆత్మిక ప్రగతికోసం చేసే సాధనాత్మక కృషిలో గాయత్రీ ఉపాసనకు స్థానాన్నివ్వడమేగాక, ఇప్పించే ప్రయత్నం చేయాలి.

అన్నపానాలు, వేషభూషణాలు లాంటి సాధారణ వ్యవహారాలకు సంబంధించి వేరువేరు అలవాట్లు, భిన్నత్వం

ఉండవచ్చు. కాని ధర్మం ఎప్పుడూ ఒకలాగే ఉండాలి. ధార్మిక భిన్నత్వం ఉంటే వ్యావహారిక ఐకమత్యం కష్టమవుతుంది. మతాల ప్రయత్నం కూడ చిరకాలం నుండి జరుగుతూ వస్తున్నది. అయినా దాని ప్రతిఫలం ఇప్పటికీ పరస్పర ఇష్టాయిష్టాల వరకు కూడ పరిస్థితిని ఉత్పన్నం చేయలేకపోయింది. భారతీయత్వ అనుయాయులు తత్వదర్శన ఐక్యతను సాధించడానికి ముందుగా ప్రయత్నం చేయాలి. గాయత్రిని ఉపాసనకు కేంద్రంగా చేసుకొని అందరికీ అందజేయడం ద్వారా ఈ కార్యాన్ని సాధించవచ్చు. ఐక్యత నవయుగ లక్ష్యం. ఈ ఐక్యతను ఉపాసనా క్షేత్రం నుండి ప్రారంభించవచ్చు.

మంత్రలేఖనం మహత్తు

మంత్రలేఖనం కొత్త సాంప్రదాయమేమీ కాదు. కాని ఆర్షపరంపరలోని ఒక అసాధారణ ప్రయోగం. ఈ ప్రయోగం ద్వారా ఈ జగత్తును ధర్మనిష్ఠతో స్వర్గతుల్యంగా తయారు చేయాలనే భగవంతుని సంకల్పం పూర్తిచేయబడుతోంది. అంతేగాక ఈ దేశంలో, ఇక్కడి జాతీయ జనజీవనంలో ఒక అభినవ సామర్థ్యం ఉత్పన్నం చేసే ప్రయోజనం నెరవేరుతుంది. బ్రహ్మవేళలోని ఈశ్వరుని నినాదంగా దీనిని గుర్తించాలి. ఈ గొప్ప లక్ష్యసాధనకు సంపూర్ణ నిష్ఠతో చేయి చేయి కలిపితే అది స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ సైనికుల త్యాగానికి మించిన త్యాగమే అవుతుంది. పరాధీన పాపం నుండి విముక్తి కలిగించడం గొప్ప కార్యమే. భగ్గుదేశ పునర్నిర్మాణం అంతకంటే పెద్ద కార్యం. అందుకోసం దైవీ అనుగ్రహమే స్వయంగా వచ్చి నిలబడింది. ఇక మనమే నిర్ణయించుకోవాలి. దానిని పొందడానికి ప్రయత్నించేవారికి అది లభిస్తుంది. అలాకాక - అమృత వర్షం కురిసేటపుడు పాత్రకోసం వెదికే అంధుల తరహాలో ఉంటే, ఈ సువర్ణావకాశాన్ని జారవిడుచుకున్నట్లే.

మంత్రలేఖన మహాపురశ్చరణ ఉద్యమ ప్రణాళిక వాతావరణంలో సూక్ష్మ పరివర్తనకోసం, ప్రజ్ఞావతారానికి కావలసిన భూమికను నిర్మించడం కోసం చేస్తున్నాము. ఈ అవతార పరివర్తన సామాజిక స్థితిలో విప్లవాత్మక మార్పును తెస్తుంది. వ్యక్తిగతంగా మనం కూడ ఆ పరివర్తన ప్రక్రియలో

పవిత్ర అంతఃకరణ దానికది ఒక పరిపూర్ణ దేవత.

భాగం పంచుకోవాలి. అందుకోసం వికారాలను, దుష్ప్రవృత్తులను శోధించుకోవాలి.

1. ప్రస్తుత జీవన క్రమంలో చొరబడి ఉన్న అనైతిక, అవాంఛనీయ విషయాలలో కొన్నింటిని త్యాగం చేయాలి.
2. సత్కార్యాలు, మంచిజ్ఞానం, సద్భావనలను పెంచే సత్ప్రవృత్తులు వృద్ధి చెందాలి.

ఈ విధమైన సంకల్పమే ధర్మానుష్ఠానానికి విజయవంతమైన పూర్ణాహుతిగా భావించబడుతోంది. తద్వారా దేవానుగ్రహాన్ని ఖచ్చితంగా పొందవచ్చు.

ప్రస్తుత సాధనా ఉద్యమంలో పాల్గొనేవారు ఏ దుష్ప్రవృత్తులు వదలివేయాలి, ఏ సత్ప్రవృత్తులు అవలంబించాలి, అనేది ఈ క్రింద ఇవ్వబడింది. ఈ దక్షిణ పూర్ణాహుతి సందర్భంగా గాయత్రీ మాత చరణాల మీద అర్పించాలి.

త్యజించదగ్గ దుష్ప్రవృత్తులు

1. దొంగతనం, నమ్మకద్రోహం, కపటం, పేరాశ, అవినీతి సంపాదన, ఇతరుల శ్రమను వాడుకోవడం, అవినీతి, అవినీతితో పొందిన ధనాన్ని ఉపయోగించడం.
2. మాంసాహారం, మరణించిన పశువుల చర్మాన్ని ఉపయోగించడం.
3. పశుబలి, ఇతరులను కష్టపెట్టి ఆనందించడం.
4. వివాహంలో వరకట్నం ఆశించడం, ఆభరణాలను యాచించడం.
5. వివాహాల్లో ఆడంబరంగా ఖర్చు చేయడం.
6. మత్తు పదార్థాల (పొగాకు, సారాయి, భంగు, గంజాయి, సిగరెట్లు మొి) సేవనం.
7. కటువైన సంభాషణలు.
8. అన్నాన్ని పారవేయడం.
9. కులం పేరుతో హెచ్చు తగ్గులు, ఉచ్చనీచాలు, అంటరానితనం అంటగట్టడం.

10. పరదా సాంప్రదాయం.
11. ఆడవారిపట్ల విచక్షణ చూపడం.

అవలంబించదగిన సత్ప్రవృత్తులు

1. కనీసం 10 నిమిషాల నిత్య గాయత్రీ ఉపాసన.
2. ఇంటిలో పెద్దవారికి నమస్కారం చేయడం.
3. చిన్నవారికి మర్యాద ఇవ్వడం.
4. కర్తవ్యపాలన పట్ల జాగ్రత్తగా ఉండడం. దానిని పూర్తి చేయడానికి కష్టించి పని చేయడం.
5. ఏ పనినీ చులకనగా భావించక కష్టపడి పని చేయడం.
6. నియమిత స్వాధ్యాయం - జీవితాన్ని సరియైన దిశలో నడిపే సాహిత్యాన్ని ప్రతిరోజూ కనీసం ఒక అరగంటసేపు చదవడం.
7. భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతీకలైన శిఖ, యజ్ఞోపవీతాల మాహాత్మాన్ని తెలుసుకొని నిష్ఠగా ధారణ చేయడం.
8. సహకార జీవనం. సగటు భారతీయ జీవన ప్రమాణానికి అనుగుణంగా జీవించడం, దానిలోని గౌరవాన్ని అనుభవించడం.
9. జ్ఞాన యజ్ఞంలో మంచి ఆలోచనలు ప్రచారం చేయడానికి ఒక రూపాయి ధనాన్ని, ఒక గంట సమయాన్ని ప్రతిరోజూ వెచ్చించడం.
10. కుటుంబంలో సామూహిక ఉపాసన, ప్రార్థన, హారతి మొదలైన వాటిని ప్రారంభించడం.
11. ప్రతి సంవత్సరం జన్మదినాన్ని సామూహికంగా యజ్ఞ వాతావరణంలో జరుపుకోవడం. జీవన సార్థకత కోసం వ్రతశీల జీవనాన్ని గడపడం.
12. సమాజం పట్ల, తమ బాధ్యతల పట్ల జాగరూకత వహించడం. సమాజంలో సత్ప్రవృత్తుల అభివృద్ధి కోసం జరిగే సామూహిక ప్రయత్నాలలో ఉత్సాహంగా పాల్గొనడం.

అనువాదం : డి.వి.ఆర్.మూర్తి

దేవుడు సర్వవ్యాపి. మన రహస్య ఆలోచనలూ, ఆచరణలూ ఆయనముందు దాగవు.

మనం-మన ఆరోగ్యం

ప్రాణాయామం - వైజ్ఞానిక నేపథ్యం

ప్రాణాయామ ప్రభావం ఎంతో విస్తృతం అయినది. అది కేవలం ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాల వ్యాయామం మాత్రమే కాదు. అఖిల బ్రహ్మాండంలో ఎగసిపడే ప్రాణ-ప్రభావాన్ని మన లోపలికి ప్రవహింపజేసే విశిష్ట కళ అది. ప్రాణ ఆయామం అన్నమాటలోనే ఆ అర్థం ఇమిడి ఉంది. కనుకనే - ప్రాణశక్తి అనవసరంగా క్షీణించడాన్ని ఆపడం, క్షీణించిన ప్రాణశక్తిని పూరిస్తూ ఉండడం, ప్రాణశక్తిని అధికాధికంగా ఆకర్షించి తన వ్యక్తిత్వాన్ని అధికాధిక సమున్నతం, ప్రాణవంతం, సంస్కారితం చేయడం - అనే సాధనలు కలిగిన సమగ్ర సాధనా విధానం ప్రాణాయామం. మానవ శరీరాన్నీ, ఆలోచనా-వ్యవస్థనూ అదుపుచేసే న్యూరో ట్రాన్స్మిటర్లు కూడ ప్రాణాయామంవల్ల ప్రభావితం అవుతాయని వైజ్ఞానికులు విశ్వసిస్తున్నారు. ఫలితంగా - శరీర ఆరోగ్యం, మానసిక స్థితి సుదృఢం అవుతాయి.

ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసముల అదుపు

యోగ సాధనలో మహావైజ్ఞానికుడు పతంజలి మహర్షి ప్రాణాయామాన్ని ఇలా వ్యాఖ్యానించాడు -

తస్మిన్ సతి శ్వాసప్రశ్వాసయోర్

గతి విచ్ఛేదః ప్రాణాయామః ॥

అనగా -

మామూలు ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాల సహజ గతిని ఆపి, అదుపుచేసే ప్రక్రియ ప్రాణాయామం.

ప్రాణాన్ని నిశ్చలం చేసే అభ్యాసం

ప్రాణాయామ అభ్యాసం వల్ల మెదడులోని స్నాయు వ్యవస్థ బలపడుతుందనీ, జ్ఞానాన్ని ధారణ చేసే సామర్థ్యం పెరుగుతుందని యోగులు నమ్ముతారు.

గోరక్ష విధానం ప్రకారం - ప్రాణాన్ని నిశ్చలంగా

ఉంచడానికి చేసే అభ్యాసం ప్రాణాయామం. ప్రాణం అత్యంత చంచలమైనది. ప్రాణాయామం ద్వారా చంచలమూ, అస్థిరమూ అయిన ప్రాణాన్ని శాంతము, స్థిరమూ చేస్తారు.

తేజబిందు ఉపనిషత్తు ఇలా చెపుతోంది -

ప్రాణాయామ ఇతి ప్రోక్తో రేచక పూరక కుంభకైః

అనగా -

రేచక, పూరక, కుంభకముల ద్వారా ప్రాణమును అదుపుచేసేది ప్రాణాయామం.

ప్రాణ, అపానముల కలయిక ప్రాణాయామమని శ్రీమద్ భగవద్గీత చెపుతోంది.

ప్రాణ సంయమనం ప్రాణాయామమని దక్షిణామూర్తి స్తోత్రం చెపుతోంది.

ప్రాణాయామం అనే పవిత్ర అగ్ని పాపం అనే కట్టెను మండించి భస్మం చేస్తుందనీ, సంసార సాగరాన్ని దాటడానికి వారధిగా పనిచేస్తుందనీ మనుస్మృతి చెపుతోంది.

మానవీయ చేతనకు సంస్కారం

ప్రాణాయామంవల్ల చిత్తం శుద్ధి అవుతుంది. చిత్తం శుద్ధి కావడంవల్ల అంతఃకరణం పవిత్ర జ్యోతితో వెలుగొందుతుంది. ఆ దివ్య ప్రకాశంలో ఆత్మసాక్షాత్కారం జరుగుతుంది. ఈ విధంగా ప్రాణాయామం మానవీయ చేతనను సంస్కరించి, దానిని పరమచేతన అయిన పరమాత్మతో కలిపే పని చేస్తుంది.

ప్రాణాయామం పలువిధాలు. ప్రాచీన యోగ గ్రంథాలు ప్రాణాయామాన్ని కుంభకం అని పేర్కొన్నాయి. కుంభకం అంటే - శ్వాస తీసుకోవడం, వదలడం. శ్వాసను

దైవకార్యంలో పాల్గొనే అవకాశం కలిగినవాడే అందరినీ మించిన అదృష్టవంతుడు.

లోపలికి పీల్చడం అంతః కుంభకం, శ్వాసను బయటకు వదలడం బాహ్య కుంభకం. ఈ ప్రక్రియవల్ల శారీరిక స్థితిలో, మానసిక స్థితిలో గుణాత్మకమైన మార్పు వస్తుంది. ఈ సందర్భంగా న్యూరాలజిస్టులూ, యోగవిజ్ఞానులు ప్రయోగాల ద్వారా కనుగొన్న ఫలితం మహత్తరమైనది. దాని ప్రకారం ప్రాణాయామం న్యూరోట్రాన్స్మీటర్ల కార్యకలాపాలను ప్రభావితం చేస్తుంది. న్యూరాన్లమధ్య సంకేతాలను ప్రసారంచేసే జైవ రసాయనిక తత్వములు న్యూరోట్రాన్స్మీటర్లు అని మాఘ్య ప్రకటించాడు.

న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్లు రెండు రకాలు - స్మాల్ మాలిక్యుల్ ట్రాన్స్మీటర్లు, పెప్టైడ్ ట్రాన్స్మీటర్లు. స్మాల్ మాలిక్యుల్ ట్రాన్స్మీటర్లలో ఎసిటిల్ కోలైన్, బయోజనిక్ ఎమాయిన్, ఎమినో ఏసిడ్ వస్తాయి. బయోజనిక్ ఎమాయిన్లలో హిస్టామీన్, మెనో ఎమాయిన్ ఆక్సిడెస్ వస్తాయి. కేటాకోలామైన్ ఒక మోనోఎమాయిన్. దానిలో డాపామీన్, ఎపీనేఫ్రీన్, నారపపినేఫ్రీన్ కలిసి ఉంటాయి. ఇంతవరకు 60కి పైగా పెప్టాయిడ్ ట్రాన్స్మీటర్లు కనుగొనబడ్డాయి. పెప్టాయిడ్ ట్రాన్స్మీటర్లలో 3 నుండి 36 అమినో ఏసిడ్లు ఉంటాయి. స్మాల్ మాలిక్యుల్ ట్రాన్స్మీటర్లు న్యూరాన్ చివర నిర్మించబడి ఉంటాయి. పెప్టాయిడ్ ట్రాన్స్మీటర్లు సెల్బాడీలో నిర్మించబడి ఉంటాయి.

న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్లపై ప్రభావం

న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్ల కార్యకలాపాలు చాలా జటిలంగా ఉంటాయి. సాధారణంగా ఆరోగ్యంగా, ప్రసన్నంగా ఉన్న స్థితిలో న్యూరోట్రాన్స్మీటర్ల వ్యవస్థ, కార్యకలాపాలు సూక్ష్మంగా, క్రమబద్ధంగా, సమతూకంతో కూడినవిగా నడుస్తూ ఉంటాయి. చింత, మానసిక ఇబ్బందులు ఏర్పడినప్పుడు వీటి క్రియలు మారిపోతాయి. ఆ దశలో మెదడులోని లుంబిక్ సిస్టమ్, హైపోథాలమస్ తమ ఆటోమేటిక్ నెర్వస్ సిస్టమ్, రెటిక్యులర్ ఫార్ములేషన్తోపాటు తీవ్రంగా సంచలనం

పొందుతాయి. ఒత్తిడి ఏర్పడినప్పుడు కోలీనస్టిరేజ్, హిస్టామీన్, మోనో అమినో ఆక్సిడెస్ల క్రియాశీలత తగ్గుతుందని ప్రి. స్టేంట్ పేర్కొన్నారు. ఫలితంగా - ఎసిటిల్కోలాయిన్, హిస్టామీన్, కైటికోలామైన్, సెరోటోనీన్ల క్రియాశీలత పెరుగుతుంది. ఈ న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్ల తీవ్ర క్రియాశీలతవల్ల పిట్యూటరీ గ్రంథి ఉత్తేజం పొందుతుంది. ఒత్తిడి హార్మోన్ కార్డిసోల్ను పెంచుతుంది. దీనివల్ల శారీరిక కార్యకలాపాలలో ఆటంకం ఏర్పడుతుంది. రకరకాల జబ్బులు ఏర్పడతాయి.

నొప్పి వల్ల, ఒత్తిడివల్ల నార ఎపీనేఫ్రీన్ పెరుగుతుంది. కోలీనస్టిరేజ్ తగ్గుతుంది. బీటా ఎండోర్ఫిన్ తగ్గుతుంది. ఇందువల్ల శారీరికంగా, మానసికంగా అనేక వికృతులు కలుగుతాయి. వీటికోసం సైకియాట్రీస్టులు (మానసిక వైద్యులు) కొకెన్, బెంజోడియాజెపైన్ (కంపోజ్ వంటి మందులు) తీసుకోవాలని సలహా ఇస్తారు. ఈ మందులవల్ల లాభంకన్న నష్టం హెచ్చు. ఎందుకంటే - ఇవి మెదడులో, నెర్వస్ సిస్టమ్లో ఉన్న న్యూరాన్లను బలహీనపరుస్తాయి.

ఈ సమస్యకు ఒకే ఒక పరిష్కారం ప్రాణాయామం అని కె.ఎన్. ఉడుప్ప పేర్కొన్నారు. ఎందుకంటే - ప్రాణాయామం న్యూరోట్రాన్స్మీటర్ల స్రావాన్ని అదుపుచేస్తుంది, స్నాయువులను బలీయం చేస్తుంది.

న్యూరాలజిస్టు విండర్కూడ ఈ వాస్తవాన్ని సమర్థించారు.

చైనాలో పరిశోధన

చైనాలో ప్రాణాయామాన్ని క్విగోంగ్ అభ్యాసం అని పిలుస్తారు. అక్కడ జరిగిన పరిశోధనలవల్ల - ప్రాణాయామం న్యూరోపరిశోధనలవల్ల - ప్రాణాయామం న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్లపై మంచి ప్రభావం చూపుతుందని ఋజువయింది; ప్రాణాయామం శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా, తేజస్విగా, ప్రశాంతంగా ఉంచుతుందని ఋజువయింది.

సాధనాలు కొరవడినవాడు కాక - తృప్తి పెంచుకున్నవాడు నిర్ధనుడు.

ప్రాణాయామ ప్రక్రియ జటిలమూ, సంవేదనశీలమూ అయినది. ఇందులో ఏ కొద్ది మార్పు వచ్చినా, మనిషి వ్యవహారణలో పెద్ద మార్పు వస్తుంది. కనుక దీనిపై మరింత పరిశోధన జరగాలని విల్సన్ సూచించారు.

మార్గదర్శనం అవసరం

ప్రాణాయామం శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యం కలిగిస్తుందనీ, భావనాత్మక సంతులనాన్ని నిలిపి ఉంచుతుందనీ యోగులూ, వైజ్ఞానికులూ కూడ అంగీకరిస్తున్నారు. ప్రాణాయామం ద్వారా ప్రాణశక్తిలో సూక్ష్మమైన సంచలనం కలుగుతుంది. అది న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్లను ఆలోచనలకు, భావనలకూ అనుగుణంగా క్రియాశీలం చేస్తుంది. వైజ్ఞానికులు ఈ వాస్తవాన్ని అంగీకరించారు. అయితే, వీటిమధ్య సంబంధం ఎలాంటిదో వారు ఇంతవరకు కనుగొనలేకపోయారు.

నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెంటల్ హెల్త్లోని వైజ్ఞానికులు ఒక ఆశ్చర్యకర వాస్తవాన్ని కనుగొన్నారు. మెదడులోని హైపోథాలమస్లో న్యూరో ట్రాన్స్మీటర్లను గ్రహించే క్షేత్రం మెదడులోని ఇతర భాగాలలో, నెర్వస్ సిస్టమ్లో

ఉన్నా క్షేత్రంకన్నా 40 రెట్లు పెద్దది. హైపోథాలమస్ ఆకలి, దప్పిక, ఉష్ణోగ్రతలను అదుపు చేస్తుంది, పిట్యూటరీ గ్రంథి ద్వారా హార్మోన్ క్షేత్రాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. కనుక ప్రాణాయామం ద్వారా హైపోథాలమస్ యొక్కపై చర్యలలో అవసరమైన మార్పు తేగలుగుతాము. ఈ విధంగా ప్రాణాయామానికీ, హైపోథాలమస్లోని న్యూరోట్రాన్స్ మీటర్లకూ హార్మోన్లకూ మధ్య స్పష్టమైన సంబంధం తెలిస్తే - ఎన్నో రహస్యాలను వెలికితీయవచ్చు. అందువల్ల మానవ జీవనంలోని అనేక కోణాలు ప్రయోజనం పొందగలుగుతాయి.

ప్రాణాయామంవల్ల అనేక ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి. అది శారీరిక, మానసిక, భావనాత్మక స్థితికి పోషణ ఇస్తుంది; వ్యక్తిత్వపు సూక్ష్మ స్థాయిని మేలుకొలుపుతుంది. క్రియాశీలం చేస్తుంది. కనుక - లౌకికము, పారలౌకికమూ అయిన ప్రయోజనాలను పొందడానికై మనం తగు మార్గదర్శనం పొంది, మనకు అనుగుణమైన ప్రాణాయామ ప్రక్రియను ఎంపిక చేసుకుని అభ్యాసం చేయాలి.

పని ఒకటే; దృష్టికోణం వేరు

స్వామి వివేకానంద శిష్యులతో కూడి పర్యటనకై బయలుదేరారు. దారిలో ఒక దేవాలయ నిర్మాణం జరుగుతోంది. స్వామి అక్కడ ముగ్గురు కూలీలతో సంభాషణ జరిపారు. ముగ్గురిని అడిగిన ప్రశ్న ఒకటే, 'భాయి, ఏం చేస్తున్నావు?' ఒకడు జవాబు చెప్పాడు. 'చూస్తున్నారు కదా, గాడిదలాగా పనిచేస్తున్నాను. రోజంతా కష్టపడితే ఏదో కాస్త దొరుకుతుంది. పైపెచ్చు యజమాని తిట్లు బెదిరింపులు కూడా భరించాలి. విధి అలా వ్రాసి పెట్టి ఉంది. ఏంచేస్తాం? అనుభవించక తప్పుతుందా?' అప్పుడు రెండవవాడు చెప్పాడు 'దినభత్యం సంపాదించుకొనేందుకు ఏదో ఒకటి చేయాలి కదా మరి. మరోపని ఎక్కడా దొరకనప్పుడు ఏం చేయగలం? పొట్టపోసుకోవాలి కదా ఎలాగో అలా? బ్రతుకు తెరువుకోసం ఈ భారాన్ని మోస్తున్నాను.' ఇప్పుడు మూడవ వాని వంతు వచ్చింది. భక్తి భావనతో అతను ఇలా చెప్పాడు. 'ఇటు చూడండి. ఇక్కడ దేవునికి మందిరం తయారవుతోంది. నేను చెమటోడ్చి పని చేస్తున్నాను. ఈ గుడి నిర్మాణంలో నా శ్రమ బిందువులు కూడా కొన్ని వినియోగపడుతున్నాయి. నాకు ఎంతో సంతోషంగా ఉంది. ఇదే నాకు తృప్తి. ఇటు తిండి గడుస్తున్నది. అటు దేవుడి పని కూడా పూర్తి అవుతున్నది.' ఈ ముగ్గురు కూలీలతో సంభాషణ ముగిసిన తరువాత స్వామీజీ శిష్యులతో ఇలాచెప్పారు. 'మీరు విన్నారుకదా. ఈ ముగ్గురూ పనిచేసే పద్ధతిలోను, భావాలలోనూ ఎంత వ్యత్యాసం వుంది! మందిరాన్ని ముగ్గురూ నిర్మిస్తున్నారు. ఒకనిది గాడిద బరువు మోస్తున్నట్లుగా నిస్సహాయత. రెండవవాడిది యంత్రంలాగా పనిచేస్తున్నాననే చింత. పనిలో నిమగ్నుడయిన మూడవవానిది సమర్పణ భావన. ఈ ముగ్గురూ చేసే పనితీరులో నిపుణతలో కూడా ఇదే తేడా ఉంది. పనిచేసేటట్లు ఆ పనిపట్ల వుండే దృష్టికోణానికి చాలా ప్రాధాన్యం ఉంది. భావన చాలా ముఖ్యమైన అంశం.'

ఆంతరిక సామర్థ్యాల వికాసం, సూత్రబద్ధత - ఇదే అధ్యాత్మవాదం.

నేతాజీ జయంతి వ్యాసం

అజాద్ హింద్ ఫాజ్ రక్తతర్పణం

అజాద్ హింద్

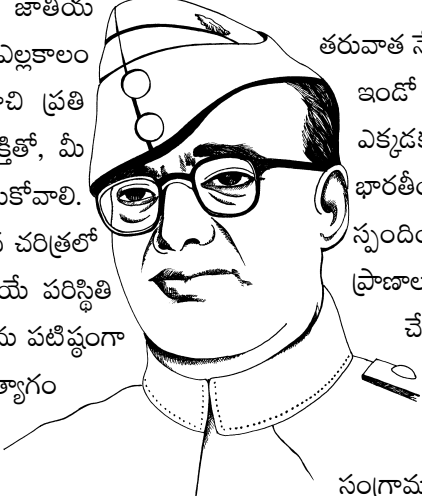
విజయంలోను నేను మీ వెంటనే ఉంటాను.

1943 జూలై 4న తూర్పు ఆసియా భారతీయుల బ్రహ్మాండమైన మహాసభ సింగపూర్ లో జరిగింది. వృద్ధకేసరి రాసబిహారీ బోస్ ఆ మహాసభలో తూర్పు ఆసియా భారతీయ ఉద్యమ నాయకత్వాన్ని, భారత జాతీయ సైన్యాన్ని నేతాజీ చేతులలో పెట్టాడు. ఆ మరునాడే అజాద్ హింద్ ఫాజ్ కు నేతాజీ సుప్రీం కమాండరు అయినాడు. ఆ సందర్భంగా ఉత్తేజ పూర్వకంగా సైనికుల సుద్దేశించి ఇలా ప్రసంగించాడు -

“భారత విముక్తి సేనావాహినికి చెందిన వీర యోధులారా! నా జీవితంలో గర్వించదగిన రోజు ఇది... ఈ సేన బ్రిటిషువారి కబంధ హస్తాలనుంచి భారతదేశాన్ని విముక్తి చేస్తుంది. అంతే కాదు. భవిష్యత్తులో స్వతంత్ర భారత దేశానికి జాతీయ సైన్యంగా కూడా ఇదే సేన భారత స్వేచ్ఛను ఎల్లకాలం సంరక్షిస్తుంది. తనదైన ఈ సేనను చూచి ప్రతి భారతీయుడు గర్వించాలి. మీ ఆయుధ శక్తితో, మీ రక్త తర్పణంతో స్వాతంత్ర్యాన్ని మీరు గెలుచుకోవాలి. మనం భారత భూమిని విముక్తం చేసి, మన చరిత్రలో మరల ఎన్నడూ ఈ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోయే పరిస్థితి తల ఎత్తని విధంగా జాతీయ రక్షణ వ్యవస్థను పటిష్ఠంగా నిర్మాణం చేయాలి. విశ్వాసం, కర్తవ్యదీక్ష, త్యాగం - ఈ మూడు ఆదర్శాలు ఉంటే అవే విముఖులను అజేయులుగా తీర్చిదిద్దుతాయి.

“మిత్రులారా! మానవుడి మనస్సు ఎంత మహోన్నతమైన లక్ష్యాన్ని సంకల్పించగలదో అంతటి గొప్ప జీవన లక్ష్యాన్ని మీకు మీరుగా స్వీకరించారు. దీనికోసం ఎంత త్యాగం చేసినా కొంచమే అవుతుంది. ప్రాణత్యాగమైనా సరే. బానిసత్వంలో మ్రగ్గుతున్న ప్రజల విముక్తి సేనలో తొలి సైనికుడు కావటం కంటే గర్వించదగిన అంశంకాని, విశిష్టతరమైన గౌరవం కాని ఉండదు. ఈ గౌరవంతో పాటు బృహత్తరమైన బాధ్యత కూడా ఉంటుంది. చీకటిలోను, వెలుగులోను, దుఃఖంలోను, ఆనందంలోను, బాధలలోను,

“కాని నేనొక ఫకీరును. ఆకలి, దప్పిక, వేదన, బలవంతపు మార్పింగులు, మృత్యువు - ప్రస్తుతానికి ఇంతకు మించి మీకు నేనేమీ ఇవ్వలేను. కాని జీవితంలోను, మృత్యువులోను మీరు నన్నే అనుసరించినట్లయితే - అలా చేస్తారని నా దృఢ విశ్వాసం - విజయంవైపునకు, స్వాతంత్ర్యం వైపునకు మిమ్మల్ని నడిపిస్తాను. మనలో ఎవరెవరు బ్రతికి స్వతంత్ర భారతాన్ని కన్నులారా కాంచగలుగుతారనేది ముఖ్యం కాదు. భారతభూమిని విముక్తం చేస్తే చాలు. భారతమాత స్వేచ్ఛకోసం మన సర్వస్వం సమర్పిస్తే చాలు. భగవంతుడు మన సైన్యాన్ని ఆశీర్వదించి రానున్న పోరాటంలో విజయాన్ని ప్రసాదించుగాక! ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్! అజాద్ హింద్ జిందాబాద్!”

తరువాత నేతాజీ మలయా, థాయిలాండ్, బర్మా, ఫ్రెంచి ఇండో - చైనాలో తుఫానులా పర్యటించాడు. ఎక్కడకు పోయినా ఆయా దేశాలలోని భారతీయులంతా అపూర్వమైన ఉత్సాహోద్వేగాలతో స్పందించి భారతదేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం తమ ప్రాణాలతో సహా సర్వస్వం ధారపోయటానికై నేతాజీతో చేతులు కలిపారు. వారి దేశప్రేమ వెల్లువలై పారింది.

1857నాటి ప్రథమ భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ నేతలలో ఒకడైన బహదుర్ షా స్మృతి స్తంభం రంగూన్ లో ఉంది. నేతాజీ కొంతసేపు తదేకంగా ఆ స్మృతి స్తంభం వంకనే చూశాడు. ఆయన మనస్సులో ఏ భవ్య స్మృతులు మెదిలాయో! కన్నుల నుండి జలజల ముత్యాలు రాలాయి. నెమ్మదిగా అడుగులలో అడుగు వేసుకుంటూ దానిని సమీపించి ఒక పుష్పహారాన్ని సమర్పించాడు అశ్రునయనాలతోనే.

తూర్పు ఆసియాలో భారతీయుల స్వాతంత్ర్యోద్యమ సారథిగా పగ్గాలు స్వీకరించిన నాలుగు నెలలలోపే 1943 అక్టోబరు 21 నాడు నేతాజీ సింగపూర్ ప్రధాన కార్యస్థానంగా అజాద్ హింద్

విజయ వైజయంతిని ధరించాలంటే, నిరంతర కృషి తప్పనిసరి.

తాత్కాలిక ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. ప్రభుత్వాధినేతగా ప్రమాణ స్వీకారం చేసి ఇలా ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

“భగవంతుని స్మరించి, సుభాష్ చంద్ర బోస్ అనే నేను నా మాతృభూమి భారతదేశాన్ని 40 కోట్ల నా సోదర దేశీయులను దాస్య విముక్తులను చేయటానికై నా జీవితపు తుదిశ్వాస విడిచేవరకు సమరాన్ని కొనసాగిస్తానని పవిత్ర శపథం చేస్తున్నాను...” ఈ మాటలని కొంతసేపు భావావేశంతో ఏమీ చెప్పలేకపోయాడు. సభలో సూదిపడినా వినిపించేటంత నిశ్శబ్దం వ్యాపించింది. అందరూ ఆతృతతో తదుపరి మాటలకోసం ఊపిరి బిగపట్టుకుని కూర్చున్నారు. నేతాజీ కొంచెం తమాయించుకొని ఇలా కొనసాగించాడు.

“ఎల్లప్పుడూ భారతదేశానికి సేవకుడుగానే ఉండిపోయి 40 కోట్ల భారత సోదర సోదరీమణుల సంక్షేమానికే అంకితమవుతాను. ఇదే నా మహోన్నత కర్తవ్యంగా భావిస్తాను... స్వాతంత్ర్యం సాధించిన పిమ్మట కూడా నా దేశ స్వాతంత్ర్య పరిరక్షణ కోసం నా చివరి రుధిరబిందువును తర్పణ చేయటానికి నేను సర్వదా సంసిద్ధుడనై ఉంటాను.”

అవధులులేని ఆనందంతో సభికులు చేసిన హర్షధ్వనాలు సుదీర్ఘంగా ధ్వనించి ప్రతిధ్వనించాయి.

రణభేరి

అక్టోబరు 25న నేతాజీ రణభేరి మ్రోగించాడు. అజాద్ హింద్ ప్రభుత్వం బ్రిటన్ మీద, దాని మిత్రపక్షాల మీద యుద్ధం ప్రకటించింది. ఢిల్లీలో ఎర్రక్రొటమీద త్రివర్ణపతాకాన్ని ఎగుర వేయటం వారి లక్ష్యం. నేతాజీ “చలో ఢిల్లీ” అన్నాడు. అదే వారి సమర నినాదం అయింది.

అజాద్ హింద్ తాత్కాలిక ప్రభుత్వాన్ని నేతాజీ స్థాపించి వారం తిరుగకముందే జర్మనీ, జపాన్, బర్మా, క్రోషియా, థాయిలాండు, జాతీయచైనా, ఫిలిప్పీన్స్, మంచురియా... ఇలా వివిధ దేశాలు ఆ ప్రభుత్వానికి తమ గుర్తింపు ఇచ్చాయి. నేతాజీ టోకియో వెళ్లినప్పుడు దేశాధినేతకు ఇచ్చే సకల లాంఛనాలతో జపాను చక్రవర్తి ఆయనను స్వాగతించి సన్మానించాడు. బ్రిటిషువారిని తరిమి తాము ఆక్రమించుకున్న అండమాన్, నికోబార్ ద్వీపాలను జపాన్ నేతాజీకి స్వాధీనం చేసింది. నేతాజీ

అక్కడ త్రివర్ణపతాకాన్ని ఎగురవేసి ఆ ద్వీపాలకు షహీద్, స్వరాజ్ అని నామకరణం చేశాడు.

నేతాజీ రంగూన్లో మరొక ప్రధాన కార్యస్థానాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. రంగూన్ కేంద్రంగా “అజాద్ హింద్ బ్యాంక్” స్థాపించాడు. తమ దేశ స్వాతంత్ర్య సాధన నిమిత్తం ఉదారంగా ధనసహాయం చేయవలసిందిగా తూర్పు ఆసియా దేశాలలోని భారతీయులందరికీ విజ్ఞప్తి చేశాడు. వారంతా కోట్లాది రూపాయలు అప్పటికప్పుడు సమర్పించారు. మహిళలైతే తమకున్న సర్వాభరణాలను నిస్సంకోచంగా సమర్పించారు. త్యాగశీలతను మించిన ఆభరణం లేదని వారంతా భావించారు.

“కరో సబ్ నిఛావర్, బనో సబ్ ఫకీర్” (మీ సర్వస్వం సమర్పించండి! త్యాగమూర్తులై తరించండి) అని నేతాజీ ఇచ్చిన నినాదాన్ని భారతీయులు హృదయపూర్తిగా అమలు పరచి, తాము కూడా నేతాజీ వలెనే ఫకీరులై, లక్ష్యసిద్ధి కోసం 20 కోట్ల రూపాయలు అజాద్ హింద్ బ్యాంకుకు సమర్పించారు.

ఒక ముసలమ్మ చింపిరి గుడ్డలతో, తెల సంస్కారం ఎరుగని ముగ్గుబుట్ట వంటి తలతో బలహీనంగా వణకుతూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చి నేతాజీని సమీపించి పిడికిలి తెరిచింది. ఆ చేతిలో ఉన్నాయి మూడంటే మూడు రూపాయలు. నేతాజీ కన్నులలో నీరు. ఆ మూడు రూపాయలు ఆ ముసలమ్మ యొక్క యావత్ సంపద అనే విషయం నేతాజీకి తెలుస్తూనే ఉంది. అందుకే తీసుకోవటానికి సందేహించాడు. కాని ఆమె అవి నేతాజీ తీసుకుంటే కాని తిరిగిపోనని పట్టుపట్టింది. నేతాజీ ఇంకా సందేహిస్తూనే ఉన్నాడు - ఆ మూడు రూపాయలు తీసుకుంటే ఆమె గతి ఏమవుతుందో అని. ఆ రోజు ఆ మహావీరుడిమీద ముసలమ్మే గెలిచింది. చెక్కిళ్లమీద జలజల...జలజల.. కన్నీటి ముత్యాలు ప్రవహిస్తూండగా నెమ్మదిగా వేయి చాపి స్వీకరించాడు. స్వీకరించక తప్పలేదు. ఎందుకంటే ఆ నిరుపేద వృద్ధనారిలోని జ్వలంతమైన దేశభక్తిభావనను గౌరవించక తప్పదని గ్రహించాడు. కోటిశ్వరులు ఇచ్చిన లక్షలాది రూపాయలకంటే ఈ మూడు రూపాయలే ఎక్కువ విలువైనవిగా తాను భావిస్తానని నేతాజీ అన్నాడు.

నేతాజీ తన పోరాటానికి అవసరమైన నిధులు

భారతీయులనుంచే స్వీకరించి వినియోగించాడు. ఇంతకుముందు జర్మనీలో ఉండగా ఆ ప్రభుత్వం నుండి అప్పుగా మాత్రమే తాత్కాలిక అవసరాలకు తీసుకొని ఉన్నాడు. తూర్పు ఆసియాలోని భారతీయులు నిధులు సమర్పించిన తరువాత ఆ అప్పు తీర్చివేశాడు. అలాగే జపాన్ నుంచి కూడా అవసరాలమేరకు వస్తువులు, సేవలు భారతీయ నిధులతో కొనుగోలు చేశాడే తప్ప, ఉచితంగా స్వీకరించలేదు. ప్రతి విషయంలోను భారతీయుల ఆత్మగౌరవానికి, స్వేచ్ఛకు భంగం వాటిల్లకుండా జాగ్రత్త తీసుకున్నాడు. కనుకనే జర్మన్ వారికి గాని, జపాన్ వారికి గాని నేతాజీమీద అధికారం చెలాయించే అవకాశం లభించలేదు. నేతాజీ ఏ విదేశం ముందుగాని మోకరిల్లేదు. చేయి చాచి దేబిరించలేదు. భారతదేశం గౌరవాన్ని ఖరీదు కట్టి అమ్మలేదు.

ఒకసారి జపాన్, అజాద్ హింద్ అధికారులు కలిసి యుద్ధ విషయాలు చర్చించుకుంటున్నారు. జపాన్ వారి సర్వసైన్యాధ్యక్షుడు ఒక సూచన చేశాడు - “జపాన్ సైన్యం, అజాద్ హింద్ సైన్యాలలో సమాన హోదాకల ఇద్దరు అధికారులు కలుసుకొనటం తటస్థించినప్పుడు మొదటగా అజాద్ హింద్ సైన్యాధికారి జపాన్ సైన్యాధికారికి సెల్యూట్ చేయాలి” అని. ఈ ప్రతిపాదన వింటూనే నేతాజీ తోక త్రొక్కిన త్రాచులా ఆగ్రహించాడు. “ఏమిటి మీ ఆధిక్యం? మాది స్వతంత్ర ప్రభుత్వం. మీ క్రింద పనిచేసే వాళ్లం కాదు. మేము ముందుగా మీకు సెల్యూట్ చేయాల్సిన అవసరమేమిటి? జాగ్రత్తగా మాట్లాడటం నేర్చుకోండి” అన్నాడు. దీనితో జపాన్ వారు వెనుకకు తగ్గారు. చివరికి ఇరుపక్షాల అధికారులు ఒకే సమయంలో సెల్యూట్ చేయాలనే నిర్ణయం జరిగింది. జపాన్ వారి మిలిటరీ శాసనం అజాద్ హింద్ సైనికులకు ఎంతమాత్రం వర్తించదు అని కూడా ఖరాఖండిగా చెప్పాడు జపాన్ అధికారులకు.

అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ బయలుదేరింది. దారి పొడుగునా విజయపరంపర సాధిస్తూ భారత బర్మా సరిహద్దులు దాటింది. మణిపూర్ కోహిమా మైదానాలలో ఒకేసారి 8 రంగాలలో పోరాటం సాగిస్తున్నది. భారతభూమిపై తొలిసారిగా వారు అడుగుపెట్టిన సన్నివేశం అత్యంత ఆనందోద్వేగభరితమైనది. మాతృభూమికి ఆ వీరజవానులు సాష్టాంగ ప్రణామాలు చేసి భక్తి పారవశ్యంతో నేలను చుంబించారు. త్రివర్ణపతాకాన్ని ఎగురవేశారు.

కాని విధి వక్రించింది. ఇంఫాల్ కు మూడు మైళ్ల దూరంలో అజాద్ హింద్ సైన్యం ఆగవలసి వచ్చింది. అజాద్ హింద్ పదాతి దళాల రక్షణకై వ్యోమ చిత్రంగా యుద్ధ విమానాలు పంపిస్తామన్న జపాన్ వారు మాట నిలుపుకోలేకపోయారు. అదే సమయంలో బర్మాలో కుండపోతగా వర్షాలు కురవడంతో వీరసైనికులకు అందవలసిన సరఫరాలకు అంతరాయం కలిగింది. ఆహార పానీయాలకు కొరత ఏర్పడింది.

అజాద్ హింద్ సైనికులు తిరుగుముఖం పట్టారు తప్పనిసరి పరిస్థితులలో. కాని ఓటమిని అంగీకరించలేదు. ఇది తాత్కాలిక విరామం మాత్రమే. అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు తిరిగి ఇంఫాల్ మీద దాడిచేసి గెలవాలని, ఢిల్లీ దాకా పోవాలని మనోనిశ్చయం వారిలో ఉంది. దారుణమైన ఆహారపు కొరత పీడించటంతో సైనికులు, నేతాజీ కొన్ని నెలలు గడ్డి పండించుకొని తిన్నారు. వర్షాకాలం తరువాత తిరిగి జైత్రయాత్ర ప్రారంభించాలని నేతాజీ నిర్ణయించాడు.

1944 సెప్టెంబరు 22న విప్లవవీరుడు జతినదాస్ స్మారక దినాన్ని నేతాజీ ‘వీరుల దినం’గా నిర్వహించాడు. ఆరోజు రంగూన్ లో జరిగిన మహాసభలో ఇలా ప్రసంగించి సైనికులలో ఉత్తేజాన్ని నింపాడు.

“భారత విముక్తి యోధులారా! మన ప్రియతమ భారత జనని స్వాతంత్ర్యం కావాలని అడుగుతున్నది. స్వాతంత్ర్యం లేనిదే ఆమె జీవించజాలదు. ఆ స్వాతంత్ర్యం సాధించాలంటే విశేషమైన త్యాగం చేయవలసి ఉంది. మీరు మీ సర్వసుఖాలను, సర్వ సంపదలను, మీ సర్వస్వాన్ని త్యజించాలి. సాధారణమైన సైనికులతో స్వాతంత్ర్యదేవత తృప్తిపడదు. ఆత్మాహుతికి సిద్ధపడే విప్లవవీరులూ వీరవనితలూ కావాలి ఆమెకు. తమ రుధిర ప్రవాహంలో శత్రువులను ముంచివేసే వీరులు కావాలి నేడు.

‘తుమ్ హమ్ కో ఖాన్ దే

మై తుమ్ కో ఆజాద్ దూంగా’

(మీరు నాకు రక్తాన్ని ఇవ్వండి. నేను మీకు స్వాతంత్ర్యాన్ని ఇస్తాను.)

సభికులు చలించిపోయారు. “మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము, మా రక్తాన్ని ఇస్తాము నేతాజీ! ఇప్పుడే తీసుకో”- అంటూ

విశ్వాసం వ్యక్తిత్వాన్ని వైభవోజ్వలం చేస్తుంది.

ముందుకు వచ్చారు. అనటమే కాదు అప్పటికప్పుడు వేలాదిమంది ప్రతిజ్ఞాపత్రం మీద తమ రక్తంతో సంతకాలు చేసి నేతాజీకి ఇచ్చారు. నేతాజీ ఆనందించి ఇలా అన్నాడు.

“జైహింద్” - మన జాతీయ వందనం

త్రివర్ణపతాకం - మన జాతీయ పతాకం

జనగణమన - మన జాతీయ గీతం

లంఘించే శార్దూలం - మన శాసన తంత్రానికి చిహ్నం

‘ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్!’ ‘అజాద్ హింద్ జిందాబాద్’

మన జయధ్వనాలు.

‘చలో ఢిల్లీ’ మన రణ నినాదం.

‘విశ్వాసం, సమైక్యత, బలిదానం’ మన ఆదర్శాలు.

ఆ విధంగా నేతాజీ భారతీయ సైనికులలో నూతనోత్సాహాన్ని సమరశీలతను నిర్మించాడు.

బ్రిటిష్ వారితో ప్రచండ సంగ్రామం జరుగుతుండగా యుద్ధరంగంలో అగ్రశ్రేణిలో అజాద్ హింద్ సైనికులు ఎలా పోరాడుతున్నారో ఆయన స్వయంగా పర్యవేక్షించాడు. ప్రత్యక్ష సంగ్రామ రంగానికి నేతాజీ చేరుకుంటే ఆయనకు ఏదైనా జరుగుతుందేమోనని అజాద్ హింద్ సైన్యాధికారులు చాలా భయపడ్డారు. నేతాజీని అక్కడకు చేరకుండా వారించడానికి వారు శతధా ప్రయత్నించారు. “నేతాజీ! మీ జీవితం అజాద్ హింద్ ఫౌజుకు, భారతదేశానికి చాలా అమూల్యమైనది. బ్రిటిష్వారు బాంబులు వేస్తున్నారు. మీకేమైనా జరిగితే ఇక మన సైన్యం గతి ఏమిటి? భారతదేశం గతి ఏమిటి?” అన్నారు. అందుకు నేతాజీ చిరునవ్వు నవ్వుతూ,

“ప్రియమైన యోధులారా! నాతో వాదించి లాభంలేదు.

యుద్ధరంగాన్ని స్వయంగా పర్యవేక్షించాలని నా మనసులో నిశ్చయం చేసుకొనటం అయిపోయింది. కనుక నేను పోతున్నాను. నాగురించి మీరేమీ కంగారుపడకండి. సుభాష్ చంద్రబోస్ను చంపగలిగిన బాంబును బ్రిటిష్వారు ఇంకా తయారు చేయలేకపోయినారు అనే విషయం నాకు తెలుసు” అన్నాడు.

నేతాజీ ప్రభుత్వాధినేత, సర్వసైన్యాధ్యక్షుడు అయినప్పటికీ ఎవరినీ తక్కువగా చూడలేదు. క్రిందిస్థాయి వారిని తనతో

సమానులుగా పరిగణించేవాడు. అంతే కాదు. అవసరమైతే వారికి ఎటువంటి సేవ అయినా చేసేవాడు. తన క్రింది అధికారులతో కలిసి బ్యాడ్మింటన్ ఆడుతుండేవాడు. కొందరు అధికారులను తన గదికి తీసుకొనిపోయి వారితో కలిసి భుజించేవాడు. వారు చేతులు, ముఖము కడుగుకొనే సమయంలో వారికోసం తన చేతిలో సబ్బు, టవలు అందించేవాడు. వారు మార్చుకొనటానికి దుస్తులు లేనట్లయితే తన స్వంత దుస్తులనే వారికిచ్చి ధరించమనేవాడు. ధర్మరాజు రాజసూయయాగం చేసిన సందర్భంలో శ్రీకృష్ణుడు అతిథి రాజన్యల పాదాలను కడిగే పని స్వీకరించాడు కదా!

అరవిందఘోష్, తిలక్, చిత్తరంజన్దాసుల వరుసలోని వాడైన నేతాజీ వారిలోని సకల సద్గుణాలను పుణికి పుచ్చుకున్నాడు. మనసులో ఏమూల కూడా అధికార వాంఛ అనేది లేనేలేదు. ‘స్వరాజ్యం వచ్చాక మీరేమి చేస్తారు’ అని ఎవరో తిలక్ను అడిగారట ఒకసారి. దేశాధ్యక్షుడి పదవో, ప్రధానిపదవో స్వీకరిస్తాడని పుచ్చుకుడి మనసులోని ఆలోచన. తిలక్ రఘీమని ఇచ్చిన సమాధానం - ‘స్వరాజ్యం వస్తే ఇక నేను మా ఊరిలో లెక్కల టీచరుగా కాలం వెళ్లబుచ్చుతాను.’ నేతాజీలో సరిగా ఇలాంటి వినమ్రతా భావనే ఉన్నది. ఒక సభలో జపాన్ ప్రధాని ‘టోజో’ నేతాజీని సభికులకు పరిచయం చేస్తూ “భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత నేతాజీ సుభాష్ చంద్రబోస్ను గారే ఆ దేశానికి అధ్యక్షులవుతారు” అన్నాడు. ఆ మాటలు వింటూనే నేతాజీ లేచి “భారతదేశ అధ్యక్ష పదవికి నాకంటే అన్నివిధాలా అర్హులైనవారు భారతదేశంలో ఎందరో ఉన్నారు. మహాత్మా గాంధీ, పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ, అబుల్ కలామ్ అజాద్లలో ఎవరో ఒకరు దేశాధిపతి అవుతారు. అలాంటి మహనీయులెందరో ఉండగా నేను పదవి స్వీకరించటం తగదు. జరగదు కూడాను.” అన్నాడు.

తన విధానాలతో విభేదించేవారయినప్పటికీ దేశభక్తులైన మహనీయులందరి పట్ల అపారమైన ప్రేమాభిమానాలు, భక్తి ప్రవత్తులు ఉన్నవాడు నేతాజీ. ముఖ్యంగా గాంధీజీని దైవసమానుడుగా భావించేవాడు. గాంధీ జయంతి ఎంతో ఘనంగా నిర్వహించేవాడు. “మహాత్మా! మేము చేస్తున్న ఈ పోరాటంలో నీ ఆశీస్సులను అభ్యర్థిస్తున్నాను. మేము విముక్తం చేసిన భూమిని నీ పాదాలకే సమర్పిస్తాను” అని వినమ్రంగా వేడుకున్నాడు. అజాద్ హింద్ ఫౌజులోని బ్రిగేడులకు గాంధీ బ్రిగేడ్, నెహ్రూ బ్రిగేడ్,

చూస్తూన్న పొరుగువాణ్ణి ప్రేమించలేనివాడు చూడని దేవుణ్ణి ఎలా ప్రేమించగలడు?

అజాద్ బ్రిగేడ్, సుభాష్ బ్రిగేడ్ అని నామకరణం చేశాడు.

1945 మే లో నేతాజీ, ఆయన బృందం బ్యాంకాక్ చేరుకున్నారు. ఈలోగా జర్మనీ శత్రువులకు దాసోహమంది. జర్మనీ ఓడిపోయిన పిమ్మట కూడా జపాన్ యుద్ధాన్ని కొనసాగించింది. పోరాటపు భవిష్య విధానాన్ని నిర్ణయించటానికి నేతాజీ వ్యూహారచనలో నిమగ్నమైనాడు.

జూన్ లో వైస్రాయి లార్డ్ వేవెల్ భారతదేశంలో మహాత్మా గాంధీ తోను, జాతీయ కాంగ్రెసుతోను చర్చలు ప్రారంభించాడు. ఈ వేవెల్ ప్రతిపాదన వెనుక బ్రిటిష్ వారి కుతంత్రమేమిటో నేతాజీ పసిగట్టాడు. వారి కల్లబొల్లి మాటలు నమ్మి మరొకసారి మోసపోకండి అని సింగపూర్ నుంచి నేతాజీ రేడియోద్వారా గాంధీజీని, జాతీయ కాంగ్రెసుపార్టీని పదేపదే అభ్యర్థించాడు. చివరకు ఎలాగయితేనేం జాతీయ కాంగ్రెసు వేవెల్ ప్రతిపాదనను త్రోసిపుచ్చింది. ఈ వార్త విన్నప్పుడు నేతాజీకి కలిగిన ఆనందం వర్ణనాతీతం.

ఈ లోగా హిరోషిమా నాగసాకిలపై అమెరికా ఆటంబాంబు ప్రయోగించింది. జపాన్ లొంగిపోయింది. తప్పని పరిస్థితుల్లో అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ యుద్ధ కార్యక్రమాలు నిలిపివేసింది. నేతాజీ సింగపూర్ కు వచ్చి తన ప్రభుత్వంలోని సివిల్, మిలటరీ అధికారులతో భవిష్యత్తు గురించి చర్చించాడు. అంతా సింగపూర్ వదలిపోవాలనే నిర్ణయం జరిగింది. నేతాజీ సైగాన్ చేరి అక్కడ నుంచి ఆగస్ట్ 17న ఒక ప్రత్యేక విమానంలో బయలుదేరాడు. బయలుదేరేముందు “విధి బలీయం!” అన్నాడు. అంతే! ఆ భారత వీరకేసరిని, ఆ మహనీయ త్యాగమూర్తిని, మృత్యుదేవతను సైతం గడగడలాడించగల ఆ ధైర్య సంపన్నుడిని, ఆ వజ్రసంకల్పుడిని, ఆ కుసుమ కోమల హృదయుడిని, ఆ సకల తరుణ హృదయ సింహాసనాధీశుడిని మళ్లీ ఎవరూ చూడలేదు.

ఆతర్వాత ఎర్రకోటలో జరిగిన విచారణ సందర్భంగా నేతాజీ గురించి, అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ గురించి వాస్తవాలన్నీ వెలుగులోకి వచ్చాయి. ప్రజలలో అపూర్వ స్పందన వచ్చింది. నేతాజీ పట్ల, ఆయన సైనిక సహచరులపట్ల అపూర్వ గౌరవాభిమానాలు వెల్లడైనాయి. “జైహింద్” నినాదం భారత జాతీయ నినాదమై మారుమ్రోగింది. నేతాజీ స్ఫూర్తితో యువలోకం విజృంభించింది.

నేతాజీ, అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ ల స్ఫూర్తితో ప్రజలలోనేకాక బ్రిటిషు ప్రభుత్వపు సైన్యంలోని భారతీయ సైనికులందరిలో ఉత్తేజం వచ్చింది. స్వాతంత్ర్యకాంక్ష జాగృతమై ప్రజ్వలించింది. పదాతిదళం, వైమానికదళం, నావికాదళం - మూడింటిలోను బ్రిటిషు ప్రభుత్వంపై ప్రతీకార వాంఛ రగులుకున్నది. కరాచీ, లాహోర్, బొంబాయి, ఢిల్లీలలో సైనికులు బహిరంగంగా తమ అసంతృప్తి వ్యక్తం చేశారు. వైమానిక దళంలోని 52 వేలమంది భారతీయ సైనికులు ప్రభుత్వ ఆజ్ఞలకు విరుద్ధంగా చప్పట్లు కొట్టి నిరసన తెలిపారు. అజాద్ హింద్ సైనికుల నందరినీ విడుదల చేయాలని కలకత్తాలో ఆందోళన జరిగింది.

ఇక నౌకాదళంలోని సైనికులు కూడా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా విప్లవించారు. ఫిబ్రవరి 18 నాడు బొంబాయిలోని యుద్ధ నౌక “తల్వార్”పై అజాద్ హింద్ త్రివర్ణపతాకం రెపరెపలాడింది. సైనికులంతా అజాద్ హింద్ చిహ్నాన్ని ధరించి ‘జైహింద్’ నినాదాలు చేశారు. బ్రిటిష్ సైన్యాధికారులకు, భారతీయ సైనికులకు మధ్య హోరాహోరి పోరాటం ఏడు గంటలపాటు జరిగింది. బొంబాయి మీద బాంబుల వర్షం కురిపిస్తామని ప్రభుత్వం బెదిరించినా కూడా నావికావీరులు లక్ష్యపెట్టలేదు.

బ్రిటిషు వారికి పరిస్థితి అర్థమైంది. భారత ప్రజలనే కాక సైన్యాన్ని కూడా తాము అదుపు చేయలేమని, భారతదేశంలో తమకు నూకలు చెల్లినట్లైనని ఎట్టకేలకు గ్రహించారు.

అంతంకాదిది ఆరంభం

అనతి కాలంలోనే 1947 ఆగస్టు 15న యూనియన్ జాక్ క్రిందికి దిగి వచ్చింది.

త్రివర్ణపతాకం నింగి కెగసి రెపరెపలాడింది.

భారతభూమి స్వేచ్ఛావాయువులు పీల్చుకుంది.

అంతం కాదిది ఆరంభం.

మనలోనూ ఉన్నది శౌరదీప్తి.

సాధించి చూపుతాం నేతాజీ లక్ష్యపూర్తి.

- కె.యస్. రంగసాయి

నీ ఆలోచననూ, శీలాన్నీ, స్వభావాన్నీ పవిత్రం చేసుకో; ప్రగతి పొందు.

కుటుంబ నిర్మాణం

“కుటుంబంలేని ప్రపంచం సూర్యుడులేని ఆకాశం”

స్నేహ, సద్భావ, సహకారాల త్రివేణి

కుటుంబం అనే పేరు చెప్పగానే - వివిధ బంధుత్వాలతో పెనవేసుకున్న పలువురు సభ్యులు కలిగిన ఒక వ్యవస్థయొక్క చిత్రం మన కళ్లముందు సాక్షాత్కరిస్తుంది. సుదృఢమైన భావనాత్మక సంబంధాలతో ముడిపడి ఉండే వ్యవస్థ అది. స్నేహ, సద్భావ, సహకారాల త్రివేణి పొంగిపొరలే వ్యవస్థ అది.

వాస్తవానికి - కుటుంబ వ్యవస్థ ఆవిర్భవించిన రోజు మానవాళి ప్రగతి పథంలో మహత్తర ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకున్న రోజు.

పశువులలో లేదు కుటుంబ భావన

ఇతర జీవ జంతువులుకూడ పశువుల శాలలలో కలసి ఉంటాయి. ఆహార అవసరాలనూ, సంతానోత్పత్తి అవసరాలనూ తీర్చుకుంటూ ఉంటాయి. కానీ, ఆ పశువుల మందను కుటుంబమని పేర్కొనము. వాటి శారీరక స్వార్థమే వాటిని కలిపి ఉంచుతుంది. స్థూల దృష్టితో చూస్తే, అక్కడా ఒక కుటుంబం ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. కానీ, ఆ భావం ఎక్కవసేపు నిలువదు. మొదటి దెబ్బతోనే ఆ భావం అదృశ్యం అవుతుంది. ఆ పశువులు స్వార్థం కారణంగానే కలసి ఉన్నట్లు స్పష్టం అవుతుంది. తన సువ్యవస్థ కోసం, సృష్టి క్రమం సాగడంకోసం ప్రేరణ ఇచ్చి ప్రకృతి వాటిని తాత్కాలికంగా కలిపి ఉంచుతుంది. అలా కలసి ఉండడాన్ని పశువులలోని స్నేహమనీ, సద్భావన అనీ, త్యాగం అనీ, బలిదానమనీ చెప్పలేము. అది ప్రకృతిలోని ప్రత్యేకత. ఆ పశువుల ప్రత్యేకత కాదు.

భార్యా భర్తలు, తండ్రీ కొడుకులు, తల్లీ కూతుళ్లు, సోదరీ సోదరులు మున్నగు సుమధుర సంబంధాలు మానవ కుటుంబంలోనే సాధ్యపడతాయి. ఇతర జీవులలో భర్త ఉండదు, భార్య ఉండదు. సోదరీ సోదరుల, తండ్రీ కొడుకుల సంబంధాలు

పశువులలో ఎక్కడ ఉన్నాయి? పశువులలో బంధుత్వాలు లేవు. మానవ కుటుంబంలోనే జీవితమంతా స్థిరంగా, గాఢంగా నిలచి ఉండే సంబంధాలు సాధ్యపడతాయి.

మానసిక, భావనాత్మక అవసరాలు

మనిషికి శారీరక అవసరాలకన్న మానసికమూ, భావనాత్మకమూ అయిన అవసరాలు హెచ్చు. తొమ్మిది అంగుళాల కడుపుకు పావు కిలో బియ్యం అన్నం చాలు. శరీరాన్ని కప్పుకోవడానికి అయిదు గజాల బట్ట చాలు. కొద్దిగా ప్రయత్నం చేస్తే ఈ అవసరాలు తీరుతాయి. మరి మనిషి ఇంతగా శ్రమించడానికీ, ఇంతగా కార్యశూరత చూపడానికీ కారణం ఏమిటి?

మనిషికి మానసికమైన సంతృప్తి అవసరం కావడమే అందుకు కారణం. ఆ సంతృప్తి కోసమే మనిషి అలుపు ఎరుగకుండా శ్రమిస్తాడు. సాధనాలనూ, పరికరాలనూ, రకరకాల వనరులనూ సమకూర్చుకుంటాడు. పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించడానికి మనిషి పడరాని పాట్లు పడతాడు. ఈ కోరిక మనస్తత్వానికి సంబంధించినది. తన భావనలకు తగు పోషణ అందకపోతే, మనిషి మతిస్థిమితం కోల్పోతాడు.

పశువులకు వలె శరీర పోషణ, అందుకు సంబంధించిన ఇంద్రియాల తృప్తి - ఇవి ఎక్కడైనా లభిస్తాయి. కానీ, మనస్సుకూ, భావ జగత్తుకూ సంబంధించిన అవసరాలు ప్రపంచంలో మరెక్కడా తీరవు. కుటుంబంలోని భావనామయ వాతావరణంలో మాత్రమే ఆ అవసరాలు తీరుతాయి. మనిషి పరిస్థితి వేరు. పశువు పరిస్థితి వేరు. పశువు కొట్టంలో ఖైదుచేసి పశువులకువలె ఆహార మైథునాల అవసరాలను తీర్చినంత మాత్రాన మనిషి సంతృప్తి పొందదు.

కుటుంబ వ్యవస్థకు ప్రత్యామ్నాయం ఏదీ?

సత్రాలలో, హోటళ్లలో అన్ని వస్తువులూ, అన్ని సౌకర్యాలూ లభిస్తాయి. డబ్బుతో వాటిని కొనుక్కోవచ్చు. కానీ

మానవత్వ ఆదర్శాలను వదులుకుంటే - ఇక నీకు మిగిలేది ఏముంది?

- సోదరి ఆప్యాయత, మాత మమత, తండ్రి వాత్సల్యం, భార్య ప్రేమానురాగాలు - వీటిని ఎంత డబ్బు పెట్టినా కొనలేము.

వాస్తవం ఏమంటే - కుటుంబ వ్యవస్థ స్థానాన్ని వహించేదీ, మనిషిలో ఉన్న శరీరేతరములైన మనోజగత్తు, అవసరాలనూ, భావ జగత్తు అవసరాలనూ తీర్చేదీ అయిన మరో వ్యవస్థను మనిషి ఇంతవరకు కనుగొనలేదు. ఒక్క కుటుంబ వ్యవస్థలోనే మనిషిలోని మానసిక జగత్తు భావ జగత్తు పూర్తి సంతృప్తి పొందుతాయి. కనుక - మన దృష్టి తిరిగి తిరిగి - యుగయుగాలుగా నడుస్తూవస్తూన్న కుటుంబ వ్యవస్థ వైపునకే మళ్లుతుంది.

కమ్యూన్ పథకం విఫలం

20వ శతాబ్దంలో కొన్ని దేశాలలో నూతన ప్రయోగాలు జరిగాయి. ఆర్థిక దృష్ట్యా, సామాజిక దృష్ట్యా కమ్యూన్ వ్యవస్థ అత్యంత ఉపయోగకరమైనదిగా ఆ దేశాలు పరిగణించాయి. వర్గ విప్లవం తర్వాత కొన్ని దేశాలలో కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థ ఏర్పడింది. ఆ దేశాల సామాజిక వ్యవస్థలలో కూడ ఆమూలాగ్రమైన పరివర్తన జరిగింది. పిల్లల పోషణ కోసమై రమ్య దాది గృహాలను స్థాపించింది. కానీ, ఆ ప్రయోగం నూటికి నూరు పాళ్లు విఫలమయింది. కమ్యూన్ పథకంలో ఎన్నెన్నో ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయి. అయినా, అది విఫలం అయింది. దానిలో కుటుంబ భావన లోపించడమే అందుకు కారణం. చైనాలో కూడ ఇలాంటి వైఫల్యమే ఎదురయింది.

సాఫల్యాన్ని చాటిచెప్పడం ఒక ఎత్తు. దాన్ని చేజిక్కించుకోవడం మరో ఎత్తు. కమ్యూన్ వ్యవస్థ ప్రయోజకరమని సిద్ధాంతపరంగా మేధావులు అభిప్రాయపడ్డారు. దానిలోని ఆర్థిక, సామాజిక సిద్ధాంతం శ్రేయస్కరమైనదే. అయితే, ఆ వ్యవస్థలో జీవితానికి అవసరమైన సదాశయం లోపించింది. కనుక - దాని భవిష్యత్తు అనుమానస్పదమే.

కుటుంబ భావన ఆధారంగా మాత్రమే కమ్యూన్ పథకం, లార్డర్ ఫామిలీ (విస్తృత కుటుంబం పథకం) సఫలం అవుతాయి.

శిశుకేంద్రాల వైఫల్యం

కమ్యూన్ పథకం వైఫల్యానికి మరో కారణం ఉంది. అమలు జరిగిన కమ్యూన్ పథకం వెనుక ఉన్న ఆదర్శాలు మనస్తత్వ శాస్త్రానికీ, ఆచరణ యోగ్యతకూ దూరమైనవి. ఆర్థికమైన నిశ్చింత చాలదు. మనిషిలోని ఆలోచనలకూ, భావనలకూ కూడ పోషణ జరగాలి. శరీరానికి కూడు, గుడ్డ, గూడు ఎంత అవసరమో, మనస్సుకు అలాంటి పోషణ అంత అవసరం. కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం అమలైన దేశాలలో శిశుకేంద్రాల ప్రయోగం విఫలం అయింది.

కుటుంబం విశ్వానికి వెలుగు

కుటుంబాలేని ప్రపంచం సూర్యుడేని ఆకాశం - అని "ది ఫామిలీ" అనే గ్రంథంలో హెలెన్ బోసా వ్రాశారు.

సూర్యుడు మబ్బుల చాటున మరుగుపడవచ్చు; కానీ నశించిపోడు. కుటుంబ వ్యవస్థ గోడలు కంపించవచ్చు. కానీ, కుటుంబ వ్యవస్థ లోపించడం అసంభవం.

కుటుంబ వాతావరణంలోనే సత్సంస్కారాలు

నేర్చుకోవడం, అనుభవం సంపాదించడం, ఒక ప్రత్యేక విషయంలో ప్రావీణ్యం గడించడం - వీటి అవసరం ఆ తర్వాత కలుగుతుంది. విద్యాలయాలు, సామాజిక వ్యవస్థ ఈ అవసరాన్ని తీర్చవచ్చు కూడా. కానీ, వ్యక్తిత్వ వికాసానికి అవసరమైన సత్సంస్కారాల బీజాలు నాటడం మాత్రం సార్థకమైన కుటుంబ వ్యవస్థ ద్వారా మాత్రమే జరుగుతుంది. ఎటికెట్ (మర్యాదతో కూడిన ప్రవర్తన)ను మాత్రమే బోధించే విద్యాలయాలను పాశ్చాత్యులను అనుకరించి స్థాపిస్తున్నారు. ఆ పరిమిత కృషిలో అవి సాఫల్యాలను సాధిస్తున్నాయి. కానీ, సత్ సంస్కారాలను పొందిన వ్యక్తిత్వాలు సమాజానికీ, దేశానికీ, సంస్కృతికీ అవసరం అవుతాయి. ఇలాంటి వ్యక్తిత్వాలను తీర్చిదిద్దే సామర్థ్యం ఈ విద్యాలయాలకు ఏమాత్రం లేదు. మహత్తరమైన ఆ కార్యం సద్భావాలతో, సత్సంస్కారాలతో కూడిన కుటుంబ వాతావరణంలోనే సాధ్యపడుతుంది.

తరిగిపోతూన్న కుటుంబ విలువలు

కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రయోజనకరం, ఆవశ్యకం.

అవాంఛనీయతతో రాజీపడని వ్యక్తియే ఆత్మబలాన్ని పెంచుకోగలుగుతాడు.

ఇందులో సందేహం లేదు. అయితే - కుటుంబాల స్థాయి తగ్గిందన్నది కూడ వాస్తవమే. కుటుంబానికి గౌరవాన్ని కల్పించిన ఆ సుమధుర సంబంధాలు నశించిపోతున్నాయి. సంకుచిత స్వార్థపరత్వం కుటుంబ వ్యవస్థను దొలిచివేస్తోంది. పాశ్చాత్య దేశాలలో కుటుంబాల పరిస్థితి మరింత అధ్వాన్నంగా ఉంది. కుటుంబ సభ్యుల మధ్యగల బంధుత్వాలు ఒప్పందాలుగా మిగిలిపోతున్నాయి. ఆ దేశాలలోని కుటుంబాలలో సద్భావన నశించిపోతోంది.

ఆధునిక నాగరికతలో పెరిగే సమాజంలో ఈ విషం వేగంగా వ్యాపిస్తోంది. నిరక్షరాస్యత హెచ్చుగా ఉన్న క్షేత్రాలలో, వెనుకబడ్డవని పరిగణించబడుతున్న క్షేత్రాలలో సద్భావన,

సదాశయాలు సమృద్ధిగా ఉన్నాయి. విద్యావంతులలో, ప్రగతిశీలురలో సైతం ఈ గుణాలు పూర్తిగా నశించిపోలేదు.

సనాతన సంస్కారాల పునరుద్ధరణ

నేడు ఈ క్షేత్రాలు రెండింటినీ క్షాళన చేయడం అత్యవసరం. భారతీయ కుటుంబాలను సుసంఘటితం, సంస్కారవంతం చేయాలంటే - సంస్కారాలను జరపడం అనే మనోవైజ్ఞానికమైన సనాతన పద్ధతులను అవలంబించవలసి ఉంటుంది. అప్పుడే కుటుంబ వ్యవస్థ వ్యక్తులను తీర్చిదిద్దే సామర్థ్యాన్ని సంపాదిస్తుంది.

డాక్టర్, నీవెంత గొప్పవాడవు!

అది 1938. చైనాలో జపాన్ లో యుద్ధం జరుగుతోంది. చైనా పీలీనది సమీపాన గల యుద్ధరంగంలో రెడ్ క్రాస్ వారి ఆసుపత్రి ఉంది. ఒకనాడు ఆసుపత్రి ముఖ్యఅధికారికి ఒక తంతి వచ్చింది. 'విమానంలో ఈరోజే అక్కడికి చేరుకుంటున్నాను. రాగానే ఆ క్షేత్రంలో నాకు డ్యూటీ ఏర్పాటు చేయండి' - డోనాల్డ్. విమానంలో నుండి దిగిన వెంటనే డోనాల్డ్ అడిగాడు, 'ఎక్కడ ఏర్పాటు చేశారు నాడ్యూటీ.'

6 అడుగుల 4 అంగుళాల ఎత్తు. దృఢమైన కాయం. యువకుడు. ఆ వ్యక్తిని చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. అతనికి డ్యూటీ నియుక్తి చేయబడింది. రోజూ 12 గంటలు పని చేస్తున్నాడు అతను. బాంబులు పడుతున్నాయి. గుండ్ర వర్షం కురుస్తున్నది. డోనాల్డ్ వానిని లక్ష్యపెట్టడం లేదు. సేవకార్యం ముందు అతనికి ప్రాణాలు తృణప్రాయంగా ఉన్నాయి. చిరునవ్వుతో అతను అందరితో చెబుతున్నాడు - 'భయం దేన్ని గురించి? అంతగా జరిగితే ఏం జరుగుతుంది? మరణిస్తాను అంటే కదా. మంచి పని చేస్తున్నప్పుడు మరణం అంటే భయమెందుకు?'

ఒకనాడు పెద్ద ఎత్తున బాంబుల వర్షం కురిసింది. ఆసుపత్రి మీదనే 18 బాంబులు పడ్డాయి. ప్రమాదపు గంట మ్రోగింది. వెంటనే అందరూ పరుగెత్తి కందకాలు త్రవ్వుకోసాగారు. ఏడునిమిషాలకంటే ఎక్కువ ఆలస్యం అయితే డాక్టర్ వారంతా మరణించే ప్రమాదం ఉంది. అయితే డాక్టర్ వారంతా మరణించే ప్రమాదం ఉంది. అయితే డాక్టర్ డోనాల్డ్ జాడ ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఇటూ అటూ అంతటా చూసారు. లేదు. అంతా విచారంలో మునిగిపోయారు. చివరికి అతని వార్డులోకి పోయి చూసారు. డోనాల్డ్ అక్కడ ఉన్నాడు. అందరూ ఆశ్చర్యచకితులైపోయారు. డాక్టరు వార్డులో నట్టనడుమ నిల్చుని ఉన్నాడు. నిశ్శబ్దంగా, ప్రశాంతంగా! ఆ గది కిటికీలన్నీ తుక్కుతుక్కు అయిపోయాయి. స్తంభాలు కూలిపోగా ఆ ముక్కలు వచ్చిపడ్డాయి. డోనాల్డ్ మీద ఒక రేకు వచ్చిపడింది. దానిని భుజాలమీద పెట్టుకొని ఉన్నాడు.

సహచరులు అక్కడకు వచ్చారు. డాక్టరు తన వార్డు పరిస్థితి వివరిస్తూ చెప్పాడు - 'చూస్తున్నారు కదా. వార్డులో రోగులున్నారు. వారిలో కొందరి తొడలకు ఆపరేషను జరిగింది. కొద్దిగా కదిలినా కూడా మళ్ళీ వారి ఎముకలు సరిచేయడం కష్టమౌతుంది. ప్రమాదపు గంట మ్రోగగానే నేను వచ్చి వీరి మధ్య నిల్చున్నాను. ఈ రోగులకు చెప్పాను - 'ఏం ఫర్వాలేదు. కంగారుపడకండి. భయపడవలసిన పనేలేదు.' డోనాల్డ్ మనస్థితిని చూసి అందరి నోటినుండి ఒకే మాట వచ్చింది - 'డాక్టర్, నీవు ఎంత గొప్పవాడవు.'

ప్రేమ అమృతం. దాన్ని పంచి ఇస్తే - అంతా నీవాళ్లు అవుతారు.

వ్యక్తి నిర్మాణం

వ్యక్తిత్వ వికాసానికి నాలుగు మంత్రాలు

వ్యక్తిత్వ వికాసంపట్ల ఆసక్తి

వెలుగులు విరజిమ్ముతాయి.

వ్యక్తిత్వ వికాస కార్యక్రమాలపట్ల నేటి యువతరం విశేషమైన ఆసక్తి చూపుతున్నారు. ఎందరో యువతీ యువకులు, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు తమ వ్యక్తిత్వాలను వికసంపజేసుకోవడానికై ఏదో ఒక పర్సనాలిటీ గ్రూమింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్లో శిక్షణ పొందేందుకై వేలాది రూపాయలు ఖర్చు చేస్తున్నారు. అలాంటి వారం రోజుల కోర్సుకు 5 - 10 వేల రూపాయలు తీసుకునే సంస్థలు కూడ ఉన్నాయి. లక్ష్యం నెరవేరితే, ఇంత ఖర్చయినా ఇబ్బంది లేదు. కానీ, దురదృష్టవేమంటే - వారికి ఆశించిన ప్రయోజనం చేకూరడం లేదు. వారి వ్యక్తిత్వాలలో వారు కోరుకునే అద్భుత ఆకర్షణ రావడం లేదు. జీవితాన్ని సఫలం చేసుకునేందుకు అవసరమైన ప్రత్యేక లక్షణాలు వారిలో అంకురించడం లేదు. 'మెరిసేదంతా బంగారం కాదు' - అనే సూక్తి ఈ సంస్థలకు అక్షరాలా వర్తిస్తుంది.

ఏమైన ఇందులో ఒక మంచికూడా ఉంది. యువతరంలో తమ వ్యక్తిత్వాన్ని వికసంపజేసుకోవాలనే తహతహ ఉండడమే ఆ మంచి లక్షణం. వారు తమపట్ల, తమ వ్యక్తిత్వాలపట్ల మెలకువ వహిస్తున్నారు. జీవితంపట్ల వారికి బాధ్యత పెరుగుతోంది. ఈ పరిణామం స్వాగతించదగినది, హర్షించదగినది. ఒక దేశంలోని యువతరం తమ వ్యక్తిత్వ నిర్మాణంపట్ల శ్రద్ధ వహించడం ఆ దేశపు అదృష్టం. జీవితంలో సఫలత పొందడానికి శ్రమించడం చాలదనీ, తమ వ్యక్తిత్వపు మానసిక ప్రభావంకూడ వినియోగించవలసి ఉంటుందనీ యువతరం గుర్తిస్తోంది. వ్యక్తిత్వపు ఆకర్షణ ఉంటే, వేసే ప్రతి ముందడుగు సాఫల్యానికి నూతన ద్వారాలను తెరుస్తుందని వారికి అవగాహన అవుతోంది.

మనం మన వ్యక్తిత్వాలలో కొన్ని విశిష్టతల కొత్త విత్తనాలను నాటగలిగితే - అవి అద్భుతంగా వికసిస్తాయి. ఈ ఆవశ్యక గుణాలను అలవరచుకోగలిగితే - మన వ్యక్తిత్వాల కొత్త

ప్రత్యక్ష దర్శనం

ఈ గుణాలలో మొట్టమొదటిది ప్రత్యక్ష దర్శనం. ఎదురుగా ఉన్న దానిని ప్రతిఒక్కరూ చూస్తారు. అయితే ఆ చూచినదానిలోని ఆంతర్యాన్ని కొద్దిమంది మాత్రమే గ్రహించగలుగుతారు. ప్రత్యక్ష దర్శనం అంటే అర్థం - మన పరిస్థితులనూ, మన చుట్టూ ఉన్న వ్యక్తులనూ సరిగా అర్థం చేసుకోవడం, సరిగా అంచనా వేయడం. ఈ అవగాహన కలిగి ఉన్న వ్యక్తి తన శక్తి యుక్తులను సక్రమంగా, కార్యసాఫల్యానికి అనుగుణంగా వినియోగించగలుగుతాడు.

ప్రత్యక్ష దర్శనం అలవడాలంటే, మన దృష్టి పారదర్శకంగా ఉండాలి; పదునుగా ఉండాలి; తీక్షణంగా ఉండాలి. మనం లోతులకు చూడగలిగి ఉండాలి. మన దృష్టిలో ముందుగానే స్థిరపరుచుకున్న అభిప్రాయం ఉండకూడదు. మన దృష్టి అహంకారంతో కలుషితం కాకూడదు. మనకు నీర క్షీర వివేకం కావాలి. అనగా - ఏవి నీళ్లో ఏవి పాలో మనం విచక్షణ చేయగలిగి ఉండాలి. పరిస్థితులను అంచనా వేసేటప్పుడు పలు సందర్భాలలో జనం యధార్థాలను గుర్తించలేకపోవడం మనం గమనిస్తాం. అనగా - వారి నిర్ణయంలో వ్యవహార జ్ఞానం ఉండదు. ఉన్నదానిని ఉన్నట్లు చూడగలిగితే, మనం తీసుకునే నిర్ణయం సక్రమంగా ఉంటుంది. దాన్ని అందరూ మెచ్చుకుంటారు. ఆ నిర్ణయం ఖచ్చితంగా సాఫల్యానికి దారితీస్తుంది.

ఎవరినైనా కలుసుకున్నప్పుడు ఎదుటి వ్యక్తి వ్యక్తిత్వంలోని దృఢత్వం, విషయంపై అతడికి ఉన్న పట్టు, అతడి దూరదృష్టి - ఈ విషయాలన్నింటినీ మనం తొలి సమావేశంలోనే అంచనా వేయగలగాలి. ఎందుకంటే - మనం అతడితో ఏవిధంగా సమన్వయాన్ని సాధించగలుగుతాము, ఆ వ్యక్తి గాంభీర్యం

స్వార్థ సాధనతో మిళితమైన ప్రేమ ద్వేషానికి, అసూయకూ, పశుత్వానికి దారితీస్తుంది.

కలిగినవాడా లేక కలుపుగోలు మనిషా అనే విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని మాట్లాడితే - మనం అతడిని సులభంగా ప్రభావితం చేయగలుగుతాము. మన వాస్తవిక పరిస్థితి, మన పదవి, మన వాతావరణం మున్నగువాటిని కూడ వీటితోపాటు గుర్తుంచుకోవాలి. ఇలాంటి దృష్టి కలిగి ఉంటే, ప్రతి అవకాశం ఒక విజయంగా పరిణమిస్తుంది. ఇంటర్వ్యూలవంటి సందర్భాలలో ఈ సూత్రాన్ని అమలుచేసి ఫలితాన్ని సాధించవచ్చు.

దూరదృష్టి

రెండవ విశిష్టత దూరదృష్టి. దూరదృష్టి గురించి యుగయుగాలుగా వింటున్నాం. కాని దీన్ని వినియోగించే కళ కొద్దిమందికే తెలుసు. దూరం ఆలోచించే సామర్థ్యం కలిగిన వ్యక్తుల వర్తమాన పరిస్థితి సక్రమంగా ఉంటుంది. వారి భవిష్యత్తుకూడ సదా ఉజ్వలంగా ఉంటుంది. ముందుకు వేసే అడుగుతోపాటు నేటి పరిస్థితులను సమన్వయించుకుని భావి పరిణామాలు ఎలా ఉంటాయో మనం స్పష్టంగా తెలుసుకోగలిగి ఉండాలి. అలా తెలుసుకోగలిగితే - మనకు భవిష్యత్తు చిత్రం స్పష్టంగా కానవస్తుంది. చదరంగం నిపుణులలో ఇలాంటి గుణం కనిపిస్తుంది. ఆ ఆటలో నిపుణుడు తర్వాత వేసే పది ఎత్తులను ముందుగా ఊహించుకోగలిగి ఉండాలి. పారిశ్రామికవేత్తలలో, పాలకులలో ప్రముఖులకు ఈ గుణం పుష్కలంగా ఉంటుంది.

వాస్తవాల అవగాహన

మూడవ విశిష్ట గుణం వాస్తవాల అవగాహన. వాస్తవాల అవగాహన ఎలాంటి పరిస్థితిలో అయినా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. పరీక్ష విషయంలోకాని, వృత్తిలో ఎదగడం విషయంలో కాని - ప్రతి పరిస్థితిలోను వాస్తవాన్ని గుర్తించడం సాఫల్యానికి రాచబాట. మన ఆసలు పరిస్థితి ఏమిటి? మనం ఎంత లోతున మునిగి ఉన్నాం? ఇలాంటి ప్రశ్నలకు సరైన, అర్థవంతమైన సమాధానాలు ఎప్పుడూ మనవద్ద ఉండాలి. ఎందుకంటే - అప్పుడు మాత్రమే మనం పరిస్థితుల అవసరాన్ని సక్రమంగా పూరించగలుగుతాం.

జ్ఞాన పిపాస

నాల్గవ విశిష్టత జ్ఞాన పిపాస. ఎమ్.ఎస్.సి. పూర్తయింది; చదివింది చాలు; ఇక ఉద్యోగం సంపాదించి ఏదోవిధంగా కడుపు నింపుకుందాం - అని ఆలోచించడం శుద్ధ పొరపాటు. జ్ఞాన పిపాస ఎన్నడూ తీరకుండా ఉంటేనే వ్యక్తిత్వంలోని ఆకర్షణ సూదంటురాయిగా తయారవుతుంది. ఆధునిక పరిభాషలో దీనిని 'అప్ డేట్' చేయడం అంటారు. మన రంగానికి సంబంధించిన కొత్త విద్యలను నేర్చుకుంటూ ఉండాలని కెరీర్ కౌన్సెలింగ్ నిపుణులంతా సలహా ఇస్తూ ఉంటారు. పనికివచ్చేవి చదవడంతోపాటు ఆలోచించి వ్రాసే సామర్థ్యాన్నికూడ పెంచుకోవాలని నిపుణులు ఏకగ్రీవంగా సలహా ఇస్తున్నారు. ఈ అలవాట్లను ఏర్పరచుకున్న వ్యక్తిలో జ్ఞాన భండారం పెరుగుతుంది. దానితో పాటు అతడి వ్యక్తిత్వ ప్రభావంకూడ పెరుగుతుంది.

జీవించే కళ

వ్యక్తిత్వాన్ని వికసించజేసుకోవడానికి నాలుగు మంత్రాలు ఇవి. వీటిని మెలకువతో అమలు జరపాలి. మనం ఎవరము? మనం ఏమి చేస్తున్నాము? అనే ప్రశ్నలకు వాటి విలువ వాటికి ఉంది. అయినా, అన్నిటికన్న గొప్పదీ, అన్ని కాలాలకూ పనికివచ్చేదీ వ్యక్తిత్వం.

కనుకనే - దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం ప్రతి పాఠ్యక్రమంతోనూ వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని - అనగా జీవించే కళను - నిర్బంధ విషయంగా జోడిస్తోంది. యువతరం తమ వ్యక్తిత్వాన్ని వికసించజేసుకోవడంలో కౌశల్యాన్ని గడించాలన్నది దానివెనుకగల ఉద్దేశ్యం. అయితే ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. ఈ పవిత్ర జ్ఞానం యొక్క మూల్యాన్ని ధనంతో కాక ప్రజాసేవతో చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఎందుకంటే - శ్రద్ధగా ప్రజాసేవ చేయడం అన్నది 'పర్వనాలిటీ గ్రూమింగ్ పోగ్రామ్' సాఫల్యానికి నిజమైన పరిపక్వ దశ, సార్థకమైన సర్టిఫికేట్.

మితిమీరిన అభిలాష కలిగినవాడే దరిద్రుడు.

ఆచరణలో అధ్యాత్మ

కోరికతో కూడిన ప్రార్థన వ్యాపారమే

పరమేశ్వరునికి ప్రార్థన చేసే పద్ధతి అన్ని మతాలలో ఉంది. కానీ - సిరి సంపదల కోసం, సంతానం కోసం, ఆరోగ్యం కోసం, స్వర్గం కోసం భగవంతునికి ప్రార్థన చేయడం నిర్మలమైన భక్తి కాదు. అది కేవలం వ్యాపారం మాత్రమే.

భగవంతుణ్ణి నిర్మలంగా, విశుద్ధంగా ప్రేమించగోరే వ్యక్తి, అనన్య భక్తుడుగా రూపొందాలని కోరే వ్యక్తి ప్రాపంచిక వాంఛలన్నింటినీ వదులుకోవాలి. అప్పుడే విశుద్ధ భక్తి అనే గృహంలోనికి అతడికి ప్రవేశం లభిస్తుంది. భగవంతుణ్ణి కోరిన వస్తువు మనకు లభించదని ఇక్కడం చెప్పడం లేదు. ప్రార్థనలో మనం ఏది కోరితే దాన్ని భగవంతుడు మనకు ఇస్తాడు. అందులో సందేహం ఎంతమాత్రం లేదు. అయితే ప్రాపంచికమైన వస్తువులను కోరడం తక్కువ స్థాయి మనిషి చేసే పని.

“అపిత్యా జాహ్నవీ తీరే కూపం ఖనతి దుర్మతిః.”

అనగా - గంగానది ఒడ్డున నివసిస్తూ నీళ్లకోసం నుయ్యి త్రవ్వే వ్యక్తి మూర్ఖుడు.

రత్నాల గనిలోకి వెళ్లి కంచు ముక్కను వెతికే వ్యక్తి నిజంగా మూర్ఖుడే. భగవంతుడు రత్నాల గని వంటివాడు. సిరి సంపదలు కంచుముక్కలు. ఈ శరీరం ఏదో ఒక రోజున నశించేదే. అయినా, దీని ఆరోగ్యం కోసం, దీని సుఖ సంతోషాల కోసం జనం భగవంతునికి ప్రార్థన చేస్తున్నారు. తుచ్ఛమైన ఈ వస్తువుల కోసం ప్రార్థించి అమూల్యమైన సమయాన్ని వృధా చేయడం ఎందుకు?

కోట్లు సంపాదించిన ధనవంతుడు సైతం తనకా ధనం చాలదని అనుకుంటాడు. దాన్ని పూర్తిగా వినియోగించలేడు. గుర్తుంచుకోండి. మనం ఈ ప్రపంచంలోని అన్ని వస్తువులనూ పొందలేము. అన్ని వస్తువులనూ పొందలేకపోయినా - ఇబ్బంది ఏముంది? ఈ శరీరం ఏదో ఒక రోజున తప్పక నశించేదే. అటువంటప్పుడు ఈ వస్తువుల కోసం చింతించడం ఎందుకు? తనకు తానుగా వచ్చేదాన్ని రానివ్వండి. పోయేదాన్ని పోనివ్వండి. బాధపడకండి. ఆనందంగా ఉండండి. సంపద వచ్చినా మంచిదే, రాకపోయినా మంచిదే. కానీ - భగవంతుని వద్దకు వెళ్లి ఈ వస్తువులను అడగడం అనన్య భక్తిగా పరిగణించబడదు.

పరమేశ్వరుణ్ణి పొందడం, ఆ రాజేశ్వరుణ్ణి సమీపించేందుకు ప్రయత్నించడం - ఇది ఆ వస్తువులను అడగడం కన్న చాలా మంచిది.

మనం బిచ్చగాని వేషంలో అక్కడికి చేరలేము. బిచ్చగానివలె ఒంటినిండా బూడిద పులుముకుని మనం ఒక చక్రవర్తి వద్దకు వెళ్లాలని అనుకుంటే వెళ్లగలమా? ఎన్నడూ వెళ్లలేము. భటులు మనల్ని గుమ్మంవద్దనుండే వెనుకకు పంపివేస్తారు. భగవంతుడు చక్రవర్తులకు చక్రవర్తి. అక్కడికి బిచ్చగానివలె కోరికలనే బూడిద పూసుకుని చేరడానికి ఎవ్వరికీ అధికారం లేదు. అక్కడ బేరసారాలు పనిచేయవు.

కనుక - ప్రాపంచిక విషయాల కోసం ప్రార్థించి సమయాన్ని వృధా చేయవద్దు.

★★★

ప్రేమ కలిగిన వ్యక్తి దేవునికి సన్నిహితుడు. ఎందుకంటే - దేవుడే ప్రేమ.

ధారావాహిక : గాయత్రీ మహావిజ్ఞానం - 7

పంచీకరణ విద్య

ఈ సృష్టి అయిదు తత్వాలతో తయారయింది. ప్రాణుల శరీరాలు కూడ ఆ తత్వాలతోనే తయారయినవి. మట్టి, జలము, వాయువు, అగ్ని, కాంతి అనే అయిదింటి వల్లనే మనకు ఏ వస్తువైనా, ఏ వ్యక్తియైనా దృష్టి గోచరమవుతాడు. వస్తువుల పరివర్తన, ఉత్పత్తి, వికాసము, వినాశము ఈ ఐదు తత్వాల మోతాదు మారటం వలననే.

వాతావరణం వల్ల ఆరోగ్యం ప్రభావితం అవుతుంది. చల్లని దేశాలైన యూరప్ ఖండంలోని దేశవాసుల రంగు, రూపు, ఎత్తు, ఆప్రికా వంటి ఉష్ణ దేశాలలో ఉండేవారి రంగు, రూపు, ఎత్తు ఒకదానికొకటి భిన్నంగా ఉంటాయి. పంజాబీ, కాశ్మీరీ, బెంగాలీ, మద్రాసీల శరీర ఆరోగ్యంలో తేడా స్పష్టంగా ఉంటుంది. శరీరం కూడా భిన్నమే. ఇదంతా వాతావరణ ప్రభావమే కదా!

కొన్ని ప్రదేశాలలో మలేరియా, జాండిస్, చర్మరోగాలు, బోదకాలు, కంఠసర్పి వంటి రోగాలు అంతులేకుండా ఉంటే, కొన్ని ప్రదేశాలలో ఎంతటి పెద్దరోగాన్నయినా దరిజేరనీయని వాతావరణం ఉంటుంది. పశు పక్ష్యాదులలోను, గడ్డి, ధాన్యము, ఫలములు, ఓషధుల వంటి వాటిలోను వాతావరణాన్ని బట్టి మార్పు ఉంటుంది. ఇదే రకంగా వర్షము, ఎండ, చలి కూడ మనుష్యులలో మార్పు కలిగిస్తాయి.

అయుర్వేద శాస్త్రము వాత, పితృ, కఫములలో తేడావలన రోగాలు సంభవిస్తాయని చెబుతుంది. వాతమనగా వాయువు. పితృమనగా వేడి. కఫమనగా నీరు. ఐదు తత్వాలలో భూమి శరీరానికి స్థిరమైన ఆధారము. తగులబెట్టినా లేక భూమిలో పాతినా శరీరం మట్టి రూపమే ఏర్పరుచుకొంటుంది. అందువల్ల శరీరం రోగాలకు కారణం కాదు.

మనస్సుకు ఆధారము ఆకాశము. బుద్ధి ఇంద్రియాల సూక్ష్మ తంత్రులతో సంబంధ కలిగి ఉంటుంది. స్థూల శరీరంపై వాతావరణం, ఎండల ప్రభావం ఉంటుంది. అందువల్ల వాటి

ఆధారంతోనే రోగాలు లేదా ఆరోగ్యం ఏర్పడతాయి.

వాయువు మోతాదులో పరివర్తన వలన వాతము, పక్షవాతము, నొప్పి, కంపములు, కొంకర్లుపోవడం, గుల్మము, వెన్ను నొప్పి, నాడీ విక్షేపము మొదలైన రోగములు ఉత్పన్నమవుతాయి. తత్వముల యొక్క వికారము వలన కురుపులు, ప్రణములు, మశూచి, జ్వరము, రక్తపిత్తము, కలరా, విరేచనములు, క్షయ, ఉపదంశము, రక్తవికారములు కలుగుతాయి.

జలతత్వము యొక్క గడబిడ వలన జలోదరము, చెడు పదార్థములు చేరుట, బహుమూత్రము, ప్రమేహము, స్వప్నదోషములు, సోమము, ప్రదరము, జలుబు, దగ్గు మొదలైన రోగములు కలుగుతాయి. అగ్ని యొక్క లోపము వలన శీతము, జలుబు, కొంకర్లు పోవుట, అజీర్ణము, శిథిలత్వము కలుగుతాయి. ఈ విధంగా యితర తత్వముల లోపంవల్ల గూడా పెక్కు రోగాలు కలుగుతాయి.

గతిశీలమై క్రియాన్వితమై, స్థూల శరీరమును నిలకడగా నుంచు కఫ, వాత, పితృములు, అనగా జల, వాయు, ఉష్ణములు దైనిక జీవిత మందు కలుగు ఒడిదుడుకులకు ప్రధాన కారణములు. అయినప్పటికీ పృథ్వి, ఆకాశ తత్వములు గూడా విశేష ప్రభావమును చూపుతవి.

లావు లేక సన్నం కావడం, పొడవు లేక పొట్టి కావడం, రూపవంతుడు లేక కురూపి కావడం, ఎరుపు లేక నలుపు కావడం, శరీరం కోమలం లేక దృఢంగా ఉండటం - వీనికి ఆధారము పృథ్వి తత్వము. చాతుర్యము, మూర్ఖత్వము, సదాచారము, దురాచారము, నీచత్వము, మహత్వము, తీవ్రబుద్ధి, దూరదృష్టి, భిన్నత, ప్రసన్నత - ఈ గుణ, కర్మ, స్వభావ, ఇచ్ఛా, అకాంక్షా భావనా, ఆదర్శ లక్ష్యాదికములు ఆకాశతత్వం మీద ఆధారపడి ఉంటాయి.

ఉన్మాదము, పిచ్చి, గుండెదడ, నిద్రలేమి, దుః

శిష్టాచారం హృదయంలోని భావనలకు ప్రతిబింబం - పై మెరుగు కాదు.

స్వప్నములు, మూర్ఖ, గాబరా, నిరాశ మొదలైన వ్యాధులు గూడా ఆకాశతత్వం మీద ఆధారపడి ఉంటాయి.

ఉపయోగించిన వస్తువులను బట్టి వంటల రుచి, ప్రయోజనము ఆధారపడి ఉంటాయి. బియ్యము, పప్పు దినుసులు, స్వీట్లు, రొట్టెలు మొదలైనవి అగ్ని యొక్క ఉపయోగంలో హెచ్చుతగ్గులను బట్టి తినడానికి అనుకూలంగా ఉంటాయి. ఈ విధంగానే నీరు, ఉప్పు, పంచదార, నెయ్యి మొదలైన వాటి ప్రమాణంమీద రుచి, గుణము, స్వరూపము ఆధారపడి ఉంటాయి.

శరీరం విషయం గూడా యింతే. తత్వముల యొక్క పరిమాణంలో ఎక్కువ తక్కువలు కలిగితే ఆరోగ్యం తప్పనిసరిగా చెడిపోతుంది. జలము, వాయువు, చలి, వేడి (ఋతుప్రభావము) - వీనివలన రోగి రోగ రహితుడు కావడం, రోగ రహితుడు రోగి కావడం జరుగుతుంది.

యోగ సాధకులు తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవలసిన విషయం - శరీరమును సురక్షితంగా ఉంచునట్టి పంచతత్వములు సరియైన ప్రమాణంలో ఉండాలి. గాయత్రి యొక్క పంచముఖములు శరీరమందు పంచతత్వముల రూపములో నివసిస్తున్నాయి. ఇవియే పంచ జ్ఞానేంద్రియములను, కర్మేంద్రియములను క్రియాశీలంగా ఉంచుతున్నవి. అజాగ్రత్త, అవ్యవస్థ, ఆహార విహారముల యందు నియంత్రణ లేకపోవడం వల్ల సంతులనము తప్పి - శరీరరూప పరమేశ్వరుని, పంచతత్వ రూప గాయత్రిని తిరస్కరించినట్లగును.

వేదాంత శాస్త్రమందు పంచతత్వములు ఆత్మ యొక్క ఆవరణములుగా బంధనములుగా తెలుపబడినవి. శంకర భగవత్పాదులు “తత్వబోధ” యొక్క సంకేత పీఠికయందు “పంచీకరణ విద్య”ను తెలిపినారు. అందలి కథనమునుబట్టి, బంధనముల నుండి ముక్తి ప్రాప్తించుటకై ముందుగా మనం తప్పనిసరిగా తెలిసికొనవలసిన విషయము - విశ్వమంతయు పంచభూతములయొక్క పరమాణువులు కదులుచు, తిరుగుచు, సంయుక్త విముక్తులు చేయు క్రీడగా, ఆకాశమందు పర్వతములు, వానరములు, సింహములు, పక్షులు, వృక్షములు, గృహాలు మొదలైన నానాప్రకార కౌతూహలపూర్ణ చిత్రములు క్షణక్షణము వుట్టి గిట్టుతూ ఉంటాయి. ఆ ప్రకారంగా ఈ విశ్వమందు నానా ప్రకారముల

నిర్మాణ, విధ్వంసములు జరుగుతూ ఉంటాయి.

అట్టి విచిత్రములచేత నిర్మితమైన చిత్రము మిథ్య, భ్రమ, స్వప్నము. అదే విధంగా విశ్వము మాయ, భ్రమ, స్వప్నము అయి ఉన్నది. అది పంచభూతముల యొక్క క్రీడ మాత్రమే. అందువలననే ప్రపంచము లీలాధరుని లీలగా, నటవరుని కళగా, మాయగా చెప్పబడింది.

కొంతమంది దూరదృష్టి లేనివారు సంసారము స్వప్నమను విషయమును సరిగా అర్థముచేసికొనలేక వేదాంతము వలన జనులలో అకర్మణ్యత, నిరుత్సాహము, అనిచ్ఛ మొదలగు దుర్గుణములు పెరిగి, సంసారికోన్నతి యందలి మహత్వాకాంక్ష శిథిలయై తద్వారా మన సమాజము, దేశము వెనుకబడి పోవుచున్నవని ఆరోపించుచున్నారు. ఇట్టి ఆక్షేపణ సత్యదూరము ఆవేశ పూర్ణమును గూడ.

వేదాంత విరోధులు మనం మరణించడం తద్యమనీ, మరణించిన తరువాత తీసికొనిపోవు వస్తువులెవ్వియు లేవనియు భావిస్తారు. ఈ విషయం తెలిసికూడా సాంసారికోన్నతి కొరకు ప్రాకులాట వదలరు. స్వప్నమందు గూడా అన్ని పనులూ జరిగిపోతూనే ఉంటాయి. ఈ ప్రకారంగా సమాజం యొక్క నిర్మాణం గూడ జరుగుతుంటుంది. అందు పొట్టయొక్క ఇంద్రియముల యొక్క మనస్సు యొక్క ఆకలి ఎంతగా పెరిగిపోయినదీ అంటే, ఏ ప్రాణి ఒక్క క్షణంగూడా దిగులుపడకుండా ఉండలేదు. క్రియాశీలత లేని వ్యక్తి జీవనధారణ చేయడం గూడా అసంభవమే.

వేదాంతము ప్రపంచము యొక్క దార్శనిక వివేచన చేస్తూ అందు పంచభూతముల యొక్క అస్థిర పరమాణు వుంజములు స్వప్నములుగా చెప్పబడినా - దీని ఫలితార్థముగా మనము ఆత్మిక లాభము కొరకు గూడా ప్రాపంచిక వస్తువులయొక్క సముపార్జన ఉపయోగించడం అవసరం. వస్తువుల యొక్క మోహమునందు ఆసక్తుడై వాని సంచయము, అనియంత్రిత భోగముల మృగతృష్ణవలన ఆత్మిక హితమును బలిదానం చేస్తున్నారు.

కర్తవ్యయుతమై యుండుట శరీరమునకు స్వాభావిక ధర్మము. దీనిని త్యజించుట జీవించియున్న ఎట్టి వ్యక్తికైనను

ఆత్మబలం లోపించిన వ్యక్తిలో శ్రద్ధ స్థిరపడదు.

అసంభవము. వేదాంతం చెప్పేది - ప్రపంచము, పంచభూతముల యొక్క క్రీడాస్థలి మాత్రమేనని. అది పూర్తిగా విజ్ఞాన సముత్తము. దార్శనికులు వైజ్ఞానికులు గూడా చెప్పేడిదేమంటే - అణు, పరమాణువుల యొక్క దృతగతితో పరిభ్రమించుచుండుట ప్రపంచము యొక్క గతిశీలత కారణము. పంచతత్వములచేత ఉత్పన్నమైన 96 జాతుల పరమాణువులే విశ్వమందలి వస్తువుల, దేహముల, యోనులయొక్క ఉత్పాదన, వినాశములకు హేతువులు.

పంచీకరణ విద్యననుసరించి సాధకుడు సక్రమంగా ఎప్పుడు విశ్వము ఎగురుతున్న పరమాణువుల యొక్క సంయోగ వియోగముచే క్షణ క్షణము పుట్టి గిట్టెడు చిత్రావళిగా గ్రహిస్తాడో అప్పుడు అతని దృష్టికోణము భౌతిక దృష్టిని వదలి ఆత్మికము కాగలదు. అతడు వస్తువులయందు అనావశ్యక మోహమును పెంచుకొనక, వానియొక్క దుష్ఫలితముల నుండి రక్షింపబడును. అప్పుడు వస్తువులు లోభ మోహములను పెంపుచేసి వివిధ ప్రకారములుగా పాపము, తృష్ణ, ద్వేషము, చింతాశోకములు మొదలగు ఆశాజన్య క్లేశముతో గూడిన నరకనదృశ్యమైన జీవనమును కలుగజేస్తాయి.

పంచీకరణ విద్య ననుసరించి - మన శరీరమందలి ప్రతి అవయవము, మెదడు నందలి ప్రతి భాగము, ప్రతి కోరిక యిటువంటి సమస్త గుణ, కర్మ స్వరూప, స్వభావములు పంచభూతముల నుండి పంచతన్మాత్రల నుండి కలుగుతాయి. ఇదంతా అనాత్మ తత్వము. దానిపై అధికారము, మోహము మనకు వలదు.

దేహము గానీ మనస్సు గానీ తనవి అనుకోవడానికి కారణం లేదు. అవి జడములు, పరివర్తనశీలములు. దేహము విశ్వమందలి యితర పదార్థముల వలెనే పాంచభౌతికము. అందువలన దేహమును మనము ఉపయోగించే వస్తువుగా, మన వాహనంగా భావించాలిగాని దేహంగానీ, మనస్సుగానీ కోరే ప్రతి కోరిక వెనుకపడి ఆత్మకు గ్లానిని కలిగింపకూడదు. ఇట్టి మాన్యతను హృదయంగమం చేయుటకే శరీరము యొక్క విశ్లేషణ గావిస్తూ “తత్వ బోధ” యందు ఏ తత్వముతో శరీరమందలి ఏ అంగము తయారైనది తెలుపబడినది.

పృథ్వితత్వ ప్రధానత వలన అస్థి, మాంస, త్వచ, నాడి, రోమాది స్థూల పదార్థములు తయారవుతాయి. జలతత్వ ప్రాధాన్యంతో మూత్రము, కఫము, రక్తము, శుక్రము మొదలైనవి తయారవుతాయి. దీనికి తాత్పర్యము శరీరములోని అంగ, ప్రత్యంగములు, ప్రేరణలు పంచతత్వములపై నాధారితములు.

ఈ ప్రపంచరూప విశ్వము నుండి, పంచావరణ శరీరము నుండి “అహం” యొక్క మాన్యతను వెలికితీసి విశ్వవ్యాపియు, చైతన్యయుతమునగు ఆత్మయందు తనయొక్క పరివ్యాప్తిని తెలిసికొనిన పరిపూర్ణ మాన్యతయే ముక్తి యనబడును.

శరీరము యొక్క పాంచభౌతిక తత్వము ప్రపంచ శబ్దముచే పిలువబడుతుంది. వేదాంత శాస్త్రమందు యోగసాధన యొక్క ఆదర్శము “నేను” అనునది మాత్రమే కలదు అని తెలిసినుట. విశ్వమందేది కలదియో అదియంతయు ఆత్మయే, నాకన్న భిన్నమైనది గాదు అను మాన్యత వలన అద్వైత బ్రహ్మము యొక్క ప్రాప్తి కలుగుతుంది.

ఇదియే భక్తిమార్గమున ఇంకొక శబ్దంతో పేర్కొనబడింది. “అంతా నీవే”, నాయొక్క ప్రత్యేక అస్తిత్వము లేదు. భావమున రెండును ఒకటే. భక్తి మార్గమునకును, వేదాంత మార్గమునకును భావమందు అంతరమించుకయైనను లేదు.

అన్నమయ కోశము యొక్క పరిమార్జనమునకు మూడవ ఉపాయము “తత్వశుద్ధి”. స్థూల (శరీరమున) రూపమును శరీరము యొక్క పంచతత్వములను సరిగా నుంచుకొనుటకు, జల, వాయు, ఋతు, ప్రదేశ వాతావరణములను ధ్యానము నందుంచుట ఆవశ్యకము. సూక్ష్మరూపమున పంచీకరణ విద్య ననుసరించి, తత్వజ్ఞానము ప్రాప్తించిన తదుపరి ఆత్మ తత్వ, అనాత్మ తత్వముల అంతరము నెరిగి ప్రపంచము నుండి విడివడి చూడదగును. తత్వశుద్ధికి రెండునూ మహత్వపూర్ణములే. ఒకవంక అన్నమయ కోశమును సక్రమంగా ఉంచుతూ, వ్యావహారిక జీవనమునందు పంచతత్వముల యొక్క శుద్ధి సంబంధ విషయాలను విశేష ధ్యానమున ఉంచుకొనదగును.

★★★

హృదయంలోని అజ్ఞాన గ్రంథి నశించడమే మోక్షం.

ధారావాహిక : మనఃస్థితి మారితే మారుతుంది పరిస్థితి - 2

మూడు ఉద్యానవనాలు : సంపద, శిక్షణ, అంతరంగం

శరీరంలోని ప్రతి కణంలో సంపద నిండి ఉన్నది. సాధారణంగా ఆ సంపదను వెలికితీయాలంటే, కొంత సమయాన్నీ, శ్రమనూ సరిబన రీతిలో వినియోగించాలి. వీటికి తోడు అభిరుచి, ఆసక్తి, మనోబలం, ఉత్సాహం జోడించగలిగితే, ఈ శ్రమస్థాయి ఎన్నోరెట్లు పెరుగుతుంది. బద్ధకం, నిర్లక్ష్యంతో కూడిన పనులవల్ల ప్రయోజనం ఉండదు.

మంచి పద్ధతిలో, సర్వతోముఖంగా పనిచేయడంవల్ల శ్రమ విలువ, స్థాయి కూడ పెరుగుతాయి. ఇందువల్ల మెదడులో వివేచనాశక్తి పెరుగుతుంది. తద్వారా అలవాటుయిన పద్ధతినుండి ముందుకు సాగి, మరికొంత ఉపయోగకరమైన ఆలోచన చేయగలము, ఫలితం పొందగలము. మంచి వ్యవస్థ ఒక పనిని సర్వాంగ సుందరంగా, కళాత్మకంగా అందంగా చూపించగల కళ. మొత్తం ప్రపంచంలోని ప్రగతి శీలులందరూ ఇది ఆధారంగానే ఆశ్చర్యకరమైన అభివృద్ధిని పొందారు.

ఇంటికప్పును చీల్చుకొని ఎవరి ఇంట్లోనైనా 'బంగారం' వాన అరుదుగానే కురుస్తుంది. ఇతరులకు ఆశ్రయించి గౌరవాన్ని పొందడం అరుదుగానే జరుగుతుంది. వారసత్వంగా ఎవరికైనా సంపద లభించవచ్చు కానీ, ఊరకే వచ్చిన సరుకు అరగదు. ఎవ్వడైనా శ్రమపడకుండా ఏదైనా సంపాదిస్తే, దానిని అతడు సద్వినియోగం చెయ్యడం అరుదు. నీచులు, హీనులు, లంచగొండులు, దళారీలు, మోసగాళ్లు ఎంతో సంపాదించవచ్చు. కానీ, ఊరకే వచ్చిన డబ్బును సద్వినియోగం చెయ్యగలగడం అరుదు. వంట చెయ్యటంలో ఎంతో శ్రమ చూపించితే తప్ప, భోజనం రుచిగా తయారవదు. శ్రమ, నిజాయితీలతో పొందిన సంపద ఎప్పుడూ వృద్ధి పొందుతూనే ఉంటుంది. శరీరాన్ని ఉత్సాహంతో కూడిన శ్రమ చెయ్యటంలో నిమగ్నం చెయ్యగలిగితే, దరిద్రాన్ని అనుభవించవల్సిన పని ఉండదు; ఎవరినీ ప్రాధేయపడవల్సిన అవసరం ఉండదు.

రెండవ ఉద్యానవనం శిక్షణ. దీనినే తెలివిగా, ముందుచూపుగా, ఏకాగ్రతగా చెప్పుకోవచ్చు. ప్లీడర్లు, ఇంజనీర్లు, కళాకారులు, విద్వాంసులు, మనీషులు మొదలైనవారిని చూసినప్పుడు, మన మనసులో, ఆహా! అలాంటి అవకాశం వస్తే మనం కూడ మరింతగా సంపాదించి, గౌరవం పొందగలిగి ఉండేవాళ్లం కదా

అని అనిపిస్తుంది. ఒకవేళ మనకు అలాంటి అవకాశం రానట్లయితే, అందుకు పరిస్థితులనుకానీ, ఇతర వ్యక్తులనుకానీ తప్పు పట్టకూడదు. చదువు విలువను అర్థంచేసుకోగలిగితే, ఉత్సాహం ఉన్నట్లయితే, జ్ఞాన సముపార్జనకు కావల్సిన ఏర్పాట్లు ఏ మాత్రం శ్రమలేకుండా జరుగుతాయి. ప్రపంచంలోని మనీషులలో హెచ్చుమంది ప్రతికూల పరిస్థితులతో పెనుగులాడుతూ అనుకూల పరిస్థితులను నిర్మించుకుంటూ వచ్చారు.

ఈ రచయితకు ఒక వ్యక్తితో పరిచయం ఉన్నది. అతను ఒక సంవత్సరకాలం జైలుశిక్షననుభవించవసినాగా, ఆ సమయంలో అతడు లోహపు ఫలకం మీద రాయిని కలంగా చేసుకొని ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనటం సాగించాడు. ఒక పాత వార్తాపత్రిక పుస్తకాలులేని లోటు తీర్చింది. తోటి ఖైదీలు కూడ అతని చదువుకు ఎంతో సహాయ సహకారాలను అందించారు. ఒక సంవత్సరంలోనే అతను సాధించిన విజయానికి ప్రజలు ఆశ్చర్యచకితులైనారు. ఇందులో గారడీగానీ, మాయలుగానీ లేవు. లోలోపల నిద్రాణమై ఉన్న శక్తి లేచి నిలబడితే, ఎంతో కొంత చేయాలనే ఉత్సాహంతో తననుతాను నింపుకున్నట్లయితే, అతని ముంగిట సరస్వతీదేవి నృత్యం చేస్తుంది. ఇతర సంపదలవలె, విద్యకూడ మనిషిలోని ఆంతరిక ఆకర్షణద్వారా సాధింపబడుతుంది. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన వ్యక్తుల జీవిత చరిత్రలు ఇందుకు సాక్షులుగా నిలుస్తాయి.

మూడవ ఉద్యానవనం మన అంతరంగమే. భావ సంవేదనలతో నిండి, మానస సరోవరంలాగ ఉప్పొంగుతూ, భాగీరథి నది లాగ ఉత్తుంగ తరంగాలతో విలసిల్లుతూన్న అంతరంగమే. దయావిహీనత అనే ఒక బండరాయి మాత్రమే ఈ ప్రవాహానికి అడ్డుపడుతూ ఉంటుంది. ఈ అంతఃకరణమే ఉల్లాసానికి పుట్టిల్లు. ఇక్కడే దేవతలు నివసిస్తారు; మహామానవులు వికసిస్తారు. ఋషులు, మనీషులు నివసించే ప్రదేశమిదే! సంకుచిత స్వార్థపరత్వం, మనిషిలోని ఔదార్యాన్నీ, ఉచ్చస్థాయి సేవాసాధనకు అవకాశాన్ని హరించివేస్తుంది.

మానవుడు దారితప్పిన దేవత. అతను ఈ తప్పుదారి నుండి విముక్తి పొందగలిగితే, గొప్పతనమనే రాజమార్గంలో పయనించవలెనే వివేకం కలిగి ఉంటే, తనకు తాను స్వయంగా

సార్థక జీవనానికి పునాదిరాయి జ్ఞానం.

అవలిఒడ్డుకు చేరడమే కాకుండా ఇతరులను కూడా దాటించగలిగే స్థితికి సునాయాసంగా చేరుకోగలడు. ఇందుకుగాను అతడు పండితుడో, పహిల్వానో కావసరం లేదు. కబీరు, దాదూ, రైదాసు, మీరా, శబరి మొదలైనవారు సంపదతోనో, పాండిత్యంతోనో సాఫల్యాన్ని పొందలేదు. ఈనాడు కూడ అసంఖ్యాకమైన ప్రజలు వారినుండి ఉచ్చస్థాయి ప్రేరణలు పొందగలుగుతున్నారు.

మానవుడి వద్ద శరీరం, మనస్సు, అంతఃకరణమనే మూడు గనులు ఉన్నాయి. వీటినుండి మన ఇచ్చానుసారం మణిహాక్తికాలు త్రవ్వకోవచ్చు. యోగ్యులకు బయటనుండి సహకారం కూడ సంపూర్ణంగా అందుతుంది. మంచి మార్పులతో పాసయ్యే విద్యార్థులకు, సహజంగానే ఉపకార వేతనాలు అందుతాయి. అయోగ్యులు మాత్రమే గ్రహ నక్షత్రాల ప్రభావాన్ని, అధ్యష్టాన్ని, దగ్గర ఉన్న వాళ్లను తప్పుపడతారు. పురోగాములను ఎవ్వరూ అడ్డగించలేరు. మహాసాగరంలో కలవాలనే గంగానదిలోని సంకల్ప ప్రవాహం ఎక్కడా ఆగలేదు.

వాళ్లదగ్గర వీళ్ల దగ్గర సహాయం పొందడం కూడ ఒకోసారి అవసరం కావచ్చు. కఠినమైన ఇబ్బందులలోనుండి పైకి లేపటానికి, అప్పుడప్పుడూ ఉదారుల సహాయ సహకారాలు పనికివస్తాయి. కాని వాటి సహాయంతో జీవితం అనే సుదీర్ఘ ప్రయాణాన్ని ముగించి, విజయ పరంపరలతో అనేక ఆశీస్సులు, పరాలు పొందటం సాధ్యం కాదు.

ఈనాడు, కంటికి కనిపించకుండా అదృశ్యరూపంలో ఉన్న రెండు సమస్యలలో ఒకటి ప్రజలు ఇతరులమీద ఆధారపడడానికి అలవాటుపడడం. జనం ఇతరులను గ్రుడ్డిగా అనుకరిస్తారు. స్వంతంగా ఆలోచించి ఏది మంచిదో దానిని స్వీకరించి, ఏది అనుపయుక్తమో దానిని విసరివేయగలిగే సాహసాన్నీ, వివేకాన్నీ మనిషి ఉపయోగించుకోలేక పోతున్నాడు. ఈ పరావలంబనను వదిలివేయగలిగితే, ఉపయోగకరమైన దానిని అనుసరించగలిగే ధైర్యం మనిషి నుండి ఆవిర్భవిస్తుంది. “ఒంటరిగా సాగిపో” - అనే పాట పాడుతూ పైన చెప్పిన మూడు ఉద్యానవనాలనూ మనిషి సంపాదించగలుగుతాడు.

ప్రస్తుత కాలంలో అన్నింటికన్న భయంకరమైన, పెద్దదైన సమస్య ఒకే ఒక్కటి ఉంది. అది : మానవుని చేతన మూర్ఖపోయింది. అతడికి ఉచితానుచితాలు తెలియడం లేదు. అతడు ఇతరులమీద అన్నింటికీ ఆధారపడుతున్నాడు. సమస్యల ముళ్ల పొదలలో చిక్కుకుపోతున్నాడు. రాబోయే యుగం ఈ స్థితినుండి బయటకు

వచ్చే యుగం. ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు అవకాశాలన్నీ దీనిమీదనే నిర్మించబడగలవు. రాబోయే రోజులలో ప్రజలు దీనులుగా, హీనులుగా, మలినమైన మనస్సులతో, బాధలతో ఉద్విగ్నంగా ఉండరు. ప్రతి ఒక్కడూ ఆత్మావలంబి అయి, ఏదో ఒక పురుషార్థాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకొని, ఓజస్విగా, తేజస్విగా, వర్చస్విగా రూపొందడంలో సంపూర్ణంగా సఫలం కాగలడు. “వాతావరణం మనస్సుని తయారు చేస్తుంది” అనే మాట గడచిపోయిన వ్యక్తుల జీవితాలకు విస్తరిస్తుంది. వాస్తవానికి సత్యమేమిటంటే - ఆత్మబల సంపన్నుడైన వ్యక్తి తన సంకల్పశక్తితో, ప్రతిభతో కోరుకున్న వాతావరణాన్ని ఏర్పరచుకోవటంలో సంపూర్ణంగా సఫలం కాగలడు.

దుబారా ఖర్చు చేస్తూ ఉంటే, దరిద్రం ఎలా పోతుంది?

మంచో, చెడో ఏదో ఒక మార్గంలో డబ్బు సంపాదించటం ఒక ఎత్తయితే, దీన్ని సద్వినియోగ పర్చటం మరో ఎత్తు. డబ్బును సంపాదించేవాళ్లు ఈ ప్రపంచంలో చాలామందే ఉంటారు కానీ, దీన్ని సరి ఐన పద్ధతిలో సద్వినియోగం చేసేవాళ్లని వ్రేళ్ల మీద లెక్కపెట్టగలం. సంపదను సాధించగలవాళ్లకు దీన్ని సద్వినియోగం చేయటం రాకపోవటం, సరి ఐన ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే డబ్బును ఖర్చుపెట్టగలవాళ్లు దాన్ని సంపాదించగల్గే స్థాయికి చేరుకోలేకపోవటం - అనేది విచిత్రం. ఓ భగవంతుడా! ప్రతిభ, మంచి ఆదర్శం, ఈ రెండూ ఒకే బిందువు దగ్గర కేంద్రీకృతం అయినట్లైతే, ప్రపంచం ఎంత గొప్పగా, సుఖమయంగా అవుతుంది!

సంపద సద్వినియోగం కాకపోతే, అందులో ఏ విధంగానూ సంతోషం ఉండదు. ఎందుకంటే, ఏదైతే సంపాదించామో అది నిరర్థకమైపోయిందిగదా అనే బాధ ఉంటుంది. సదుపయోగం చేసినట్లైతే వ్యక్తి, తద్వారా సమాజం ఎంతో ప్రయోజనం పొందగల్గే పరిస్థితిలో, దానికి వ్యతిరేకంగా జరిగినప్పుడు, అసర్థాలకు దారితీసినప్పుడు - నిజంగా కష్టం కల్గుతుంది; వీటిని నివారించవచ్చుకదా అని అనిపిస్తుంది.

సమర్థుడైన వ్యక్తి దౌర్జన్యాలకూ, చెడుదారులకూ దిగుతాడు. ధనవంతులు తమ సంపదలను వేధింపులకు, బెదిరింపులకు, పతన పరాభవములకు దారితీసే పనులకు ఖర్చు పెడతారు. ప్రపంచంలో మోసం, కపటం, అందరినీ ఉచ్చులో బిగించడం, ప్రధానంగా తెలివిగలవాళ్లకే, మేధావులని చెప్పుకోగల్గినవాళ్లకే సాధ్యమవుతున్నది. యుద్ధోన్మాదాన్ని రెచ్చగొట్టి జనావళిని అసంఖ్యాకమైన కష్టాల్లో దించే వాళ్లలో బలవంతులే ముందర ఉంటారు. తెలివిగలవాళ్లగా చెప్పబడే ఇలాంటి వాళ్లకు ‘విజయం’ రాకుండా ఉంటేనే బాగుంటుంది.

మన కర్తవ్యాన్ని ఉపేక్షిస్తే, మనం స్వయంగా నష్టపోతాము.

విషజ్వరంలా విరుచుకుపడి, మనిషిని స్పృహ కోల్పోయేటట్లు చేసి, అతడి మతిని భ్రమింపజేసే సాఫల్యాన్ని ఏమనాలి?

చేతకాని వాళ్లు ఎవ్వరికీ మేలు చెయ్యలేరు. వాళ్లకు వాళ్లు బ్రతుకు వెళ్లమార్చుకోవటమే ఒక భారంగా అనిపిస్తుంది. దారిద్ర్యం, మానసిక బలహీనత, అవిద్య అనే వలలో చిక్కుకుని ఉండే వీళ్లు ఎవరికీ ఏమాత్రం సహాయం చెయ్యలేరు. సేవ - సహాయం అనే మంచి పనులు వీళ్లవల్ల కానే కావు. ఐనప్పటికీ, పైన చెప్పిన సమర్థులైన వ్యక్తులవలె, వీళ్లు తమ ఆలోచనల నిప్పురవ్వలను దావానలంగా మార్చి నందనవనాలను కాల్చివేయనందుకు మనం సంతోషించవచ్చింది!

రచయితలు, కళాకారులు, మతగురువులు, నాయకులు, ఎంతగా రెచ్చగొట్టాలో, ఎంతగా భ్రమలలో ముంచారో ప్రపంచంలోని అవిద్యావంతులందరూ కలిసినా అంతగా ఆ పని చెయ్యలేరేమో. ధనవంతులు రచయితలనూ, కళాకారులనూ, బుద్ధిజీవులనూ తమ డబ్బుతో కొని వారిని కీలు బొమ్మలుగా చేసి ఆడిస్తున్నారు. ఒకప్పుడు విజ్ఞానవేత్తలు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కలిగి, ప్రజలకు ఉపకరించే కొత్త వస్తువులను కనుగొంటూ ఉండేవారు. కాని ప్రస్తుతం సంపన్నుల ఎదుట వారు కూడ ఆత్యసమర్థుణ్ణి చేసుకోవల్సి వస్తున్నది. ఇప్పుడు వాళ్లకూడ తమ అన్నదాత ఏది చెప్తే అదే ఆలోచించి కనుగొనవల్సి వస్తున్నది. వ్యక్తి యొక్క తెలివితేటలు మాత్రమే కాక - అతని నిజాయితీ కూడ కొనుగోలు చేయబడుతున్నది. తమకు అందుబాటులో ఉన్న సాధనాలు ఆధారంగా దేవీ దేవతలనుకూడ మెప్పించి ఒప్పించగలమని వాళ్ల ధీమా.

సాధనాలు తక్కువైతే ఇబ్బంది ఎక్కువ. అవి ఎక్కువయితే వాటి దురుపయోగం వల్ల వచ్చే అనర్థాలు మరింత హెచ్చు. కత్తి లేనప్పుడు కూరగాయలు మరో పరికరంతో తరుక్కోవచ్చు. కానీ, తళతళలాడే పదునైన విలువైన కత్తి పొట్టలో దిగబడితే - అప్పుడు ఆ వస్తువులేక పోవటం కన్నా ఉండటమే ఎంతో బాధాకరం కదా. పూర్వకాలంలో, లభ్యమయ్యే ఉపకరణాల సంఖ్య ప్రస్తుతకాలంతో పోలిస్తే చాలా తక్కువే. వైజ్ఞానిక అవిష్కరణలూ ఆనాడు లేవు. అయినప్పటికీ, ప్రజలు ఎంతో సుఖంగా, సహకారయుతంగా ఉండేవారు. అది కృతయుగం అనిపించేది. ఉన్నదానినే పంచుకుతినే పద్ధతి పాటించేవారు కాబట్టి, ఉన్నంతలోనే సుఖంగా కాలం గడిపేవారు. ఎక్కడా బాధలు లేవు, సమస్యలూ లేవు. ఇటువంటి వాతావరణంలో లేమి యొక్క అనుభూతికి అసలు తావేది? నిజానికి మనిషి యొక్క ముఖ్యావసరాలు చాలా తక్కువ. వీటిని కొన్ని గంటలు

కష్టపడితే చాలు, సులభంగా సంపాదించుకోవచ్చు. తృప్త మనిషిని వేధిస్తోంది; దుర్వినియోగ లాలసను సృష్టిస్తోంది. ఆ మతిభ్రమ నుంచి బయట పడగలిగితే, “లేమి” అన్న ప్రశ్న ఉదయించదు. అప్పుడు మనిషి సహజంగానే తనకు, ఇతరులకు సరిపోయేటంత సంపాదించ గలుగుతాడు.

అవసరంలేని వస్తువులను, విలాస వస్తువులను కేవలం గొప్పదనం చాటుకోవడంకోసం సమకూర్చుకోవటం, కూడబెట్టుకోవాలనే లాలస - ఇవి అనాచారాల అభివృద్ధికి ముఖ్యమైన కారణాలు. నిప్పులో ఇంధనం వేసిన కొద్దీ, మంట పెరుగుతూ ఉంటుంది. అహంకారం, విలాసాల పట్ల వ్యామోహంతో ఎంత సంపాదించినా తక్కువే అనిపిస్తుంది. దీనితోపాటు ఇతరుల హక్కును బలవంతాన హరించాలనే లాలస కలుగుతుంది. ఈ విధమైన వ్యామోహం వల్ల చాలా మూటగట్టుకోవచ్చు. కానీ దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకునే కనీస జ్ఞానం కలుగదు. ఆలోచనలలో, భావ సంవేదనలలో ఉత్కృష్టత లేకపోవడం వల్ల, నియంత్రణలేని వినియోగం ఒకేఒక మార్గం అవుతుంది. అప్పుడు, కుబేరుని సంపదనూ, ఇంద్రుని వైభవాన్నీ పొందినా - ఆ గొయ్యి పూడదు. ఇటువంటి మనఃస్థితిలో సంతోషం ఎలా ఉంటుంది? మనశ్శాంతి ఎలా దొరుకుతుంది? ఆహ్లాదం, ఆనందం ఆమడ దూరంలో ఉంటాయి.

జబ్బు ఏదో కనుగొన్న తరువాతనే చికిత్స చేయాలి. ప్రస్తుత సమస్యల స్వరూపం అనేక విధాలుగా కన్నడుతూ ఉంది. కాని దీనియొక్క మూలకారణం ఒకే ఒక్కటి - కూడబెట్టడం, చిందరవందర చేయడం. దుబారా ఖర్చు చేసేవారు కాలక్రమేణా దుర్గుణాలకు లోనుగాకుండా ఉండరు. తన అవసరాలకోసం సంపాదించుకోవడం చాలా సులభం. ఇంక అదనపు ఉత్పత్తిని ఏమిచేయాలి? ఔదార్యం లేకపోవడంవల్ల, లేమితో బాధపడుతున్నవారికి దాన్ని పంచే సాహసం చెయ్యలేరు. అటువంటి పరిస్థితులలో స్వంత అవసరాలు పూర్తి చేసుకున్న పిదప - మిగిలినదానిని దురుపయోగం చెయ్యటమొక్కటే మార్గం. ఈ ప్రకారం నికృష్టమైన సంకుచిత స్వార్థంలో చిక్కుకుని, మరింత సంపాదించటమే విజయంగా భావించే వారు, గొప్పవారిలాగ కనిపించి, ఇతరులను ప్రభావితం చేస్తారు. సాధారణ జనులు వారిని అనుకరించడానికి తహతహలాడుతుంటారు. తక్కువ అర్హతలు, తక్కువ శ్రమ, మితిమీరిన దుబారా ఖర్చు, అనాచారాల మిడతల గుంపు ఈ చెడుదారులవెంట దాడిచేసి, ప్రపంచంలోని హరితత్వాన్ని సమూలంగా నాశనం చేసివేస్తుంది.

జ్ఞాన, తప, యోగ మార్గాలకన్న సేవామార్గం మిన్న.

ధారావాహిక : యువతరానికి మేలుకొలుపు - 2

కర్తవ్య వ్యవస్థ బిరుగులేనిది

ఏమి చేయాలి? ఎలా చేయాలి?

యువత మొట్టమొదట నిరాశ, హతాశ అనే భావాలను తమ మనస్సులనుండి సమూలంగా పెకలించివేయాలి. తమ శక్తులమీద, తమ సామర్థ్యాలమీద, తమ ప్రతిభల మీద అచంచల విశ్వాసాన్ని మేలుకొలపాలి. 'అసాధ్యం' అనే పదం తన నిఘంటువులో లేదని నెపోలియన్ ప్రకటించాడు. ఈ మాట యువతకు మూలాధారం కావాలి. ప్రపంచంలో మనం చేయలేనిది ఏదీ లేదనే ఆలోచనను వారు తమ మనసులలో నింపుకోవాలి. నా శరీరంలో నుండి శక్తి అనే జలపాతం ఎగసిపడుతోంది; శక్తి ధారలు ప్రవహిస్తున్నాయి; అవి ఎంతటి కష్టమైన పనిని అయినా చిటికెలో పూర్తిచేస్తాయి; ఉజ్వల భవిష్యత్తు నన్ను స్వాగతించడానికి ఉవ్విళ్ళూరుతోంది - అని యువత ఊహ చేయాలి. తమ నరనరాల్లో ఇలాంటి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నింపుకున్నప్పుడే వారు జీవితంలో ఎదురయ్యే పెను సవాళ్లను ఎదుర్కొని విజయం పొందగలుగుతారు.

మనలోపల ఈ ఆత్మవిశ్వాసాన్ని మేలుకొలపడం ఎలా, పెంపొందించడం ఎలా? మనం మన జీవితాన్ని ఎలా ఉత్కృష్టం చేసుకోవాలి? ప్రస్తుత సవాళ్లను ఎలా విజయవంతంగా ఎదుర్కొనగలుగుతాం? దీన్ని తెలుసుకునేముందు మన మహా యువ సన్యాసి స్వామి వివేకానందులు ఇచ్చిన ఈ సందేశాన్ని జీర్ణించుకోవాలి -

మతమే మన జీవశక్తి - వివేకానంద

“ప్రతి వ్యక్తికివలె ప్రతి జాతికీ ఒక ప్రత్యేకమైన జీవన లక్ష్యం ఉంటుంది. అదే ఆ జాతి జీవన కేంద్రం, దాని జీవనానికి ప్రధాన స్వరం. దానితో కలిసి - ఇతర స్వరాలు సమరసతను, స్వరలహరిని ఉత్పన్నం చేస్తాయి. బ్రిటిషు జాతి జీవశక్తి రాజకీయ అధికారం. అదే వారి జాతీయ జీవన

సంగీతంలోని ప్రధాన స్వరం. ఒక జాతి తన సహజ జీవన శక్తిని దూరంగా విసిరివేస్తే, శతాబ్దుల తరబడి ఏ దిశలో అది పురోగమించిందో ఆ దిశనుండి ప్రకృతి తొలగితే - ఆ జాతి మరణిస్తుంది. కనుక, మతాన్ని వదులుకుని, రాజనీతిని కాని, సమాజనీతినికాని, మరో నీతినికాని మన జీవశక్తికి కేంద్రంగా చేయడంలో నీవు సఫలమైతే - ఫలితంగా నీ మనుగడ నశించిపోతుంది. ఈ వినాశనం నుండి తప్పించుకోవాలంటే - మన జీవశక్తి అయిన మతంనుండి మాత్రమే నీవు నీ పని అంతా చేయవలసి ఉంటుంది. నీ ప్రతి చర్యకు కేంద్రంగా ఈ మతాన్నే స్వీకరించవలసి ఉంటుంది. సామాజిక జీవనంపై మతం ఎలాంటి ప్రభావాన్ని చూపగలదో వివరించకపోతే నేను అమెరికా ప్రజలలో మత ప్రచారం చేయలేకపోయావాణ్ణి. ఇంగ్లాండులో కూడ వేదాంతం ద్వారా ఎలాంటి ఆశ్చర్యకర పరివర్తనలు సాధ్యపడతాయో వివరించకపోతే నేను మతాన్ని ప్రచారం చేయలేకపోయావాణ్ణి. అలాగే - కొత్త సంస్కరణవల్ల ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని సమున్నతం చేయడంలో ఎలాంటి ప్రత్యేక సహాయం అందుతుందో చూపినపుడే, భారతదేశంలో సంఘ సంస్కరణ ప్రచారం సఫలం కాగలుగుతుంది. కనుక భారత దేశంలో ఎలాంటి సంస్కరణకుకాని, ఉన్నతికి కాని ప్రయత్నించే ముందు మతప్రచారం అవసరం.”

దారి తప్పిన ఫలితం

సుమారు వంద సంవత్సరాల పూర్వం స్వామి వివేకానంద చెప్పిన ఈ మాటను మనం లోతుగా అధ్యయనం, మననం చేయాలి. మనం మతంనుండి దారి తప్పినందువల్లనే మనకీ దుస్థితి దాపురించలేదు కదా. మనం సంస్కృతీ సంప్రదాయాన్ని ఉపేక్షించడడమే ఇందుకు కారణమా? పాశ్చాత్యులను గ్రుడ్డిగా అనుకరించడంవల్ల మన వ్రేళ్లను మనమే

మౌనం మనిషికి ఉత్తమోత్తమ ఆభరణం.

నిర్మూలించుకుంటున్నామా? స్వామీజీ నేడుకూడ మన ఎదుట నిలబడి మనల్ని హెచ్చరిస్తున్నట్లు, మనల్ని కుదిపిపేస్తున్నట్లు అనిపిస్తోంది. స్వామీజీ సందేశాన్ని జీర్ణించుకున్నప్పుడు మాత్రమే మనం ప్రస్తుత సవాళ్లను ఎదుర్కొనగలుగుతాం. ధార్మిక జీవనం ద్వారానే మనం మనల్ని సంస్కరించుకోగలుగుతాం; సమాజాన్ని సమున్నతం చేయగలుగుతాం. మనం మనల్ని తెలుసుకోవడం, ధర్మయొక్క వాస్తవిక స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవడం అవసరం.

ప్రపంచంలో 84 లక్షల జీవరాశులు ఉన్నాయి. రకరకాల క్రిమికీటకాలు, పశు పక్షులు, జలచరాలు, నభచరాలు మనకు నలువైపులా కానవస్తున్నాయి. వీరిలో మనిషి ఒకడు. ఈ ప్రాణులన్నింటిలో మనిషి సర్వశ్రేష్ఠుడు. సర్వగుణసంపన్నమైన శరీరంతోపాటు అతడికి బుద్ధి - వివేకమనే వరం అందింది. మనిషి ఆలోచించగలడు. మననం చేయగలడు. మాట్లాడగలడు. అర్థం చేసుకోగలడు. నవ్వగలడు. ఏడవగలడు. మన ఊహకందని కార్యాలను సాధించగలడు. మరే ప్రాణికి ఇంతటి సామర్థ్యం లేదు. అవి తమ జరుగుబాటుకు అవసరమైనవాటిని మాత్రమే చేయగలవు. అవి వేల, లక్షల సంవత్సరాల పూర్వం ఎలా ఉండేవో ఇప్పుడూ అలాగే ఉన్నాయి. గూడు కట్టుకునే తెలివి వాటికి అప్పుడూ ఉంది, ఇప్పుడూ ఉంది. మరో ప్రక్క మనిషి తన బుద్ధి - వివేకం ద్వారా ప్రతిరోజూ ఉన్నత శిఖరాలను అందుకుంటున్నాడు.

కర్మలకు అనుగుణంగా ఫలాలు

దేవతలకు సైతం దుర్లభమైన ఈ మానవ జన్మ మనకు ఎందుకు ఇవ్వబడింది? భగవానుడు మనపై ఇలాంటి కృప ఎందుకు చూపాడు? జన్మకు ముందు మనం ఎవరం? మరణం తర్వాత మనం ఏమవుతాం? ఈ విషయాలన్నీ మనం ఆలోచించాలి. ఆస్తికులమైనా, నాస్తికులమైనా - ఆత్మ వేరు శరీరం వేరు అని మనమంతా అంగీకరిస్తాం. ఆత్మ తొలగిపోతే శరీరం చచ్చిపోతుంది. అది మనిషి శరీరం అయినా, పశువు శరీరం అయినా. వేల, లక్షల సంవత్సరాలుగా ఈ ప్రక్రియ కొనసాగుతోంది.

తమ కర్మలకు అనుగుణంగా అందరూ ఫలాలను అనుభవించవలసివస్తుంది. మన పూర్వజన్మలలో ఏయే మంచి - చెడు కర్మలు చేశామో, వాటి ఫలాలను అనుభవించడం కోసం మనం వివిధ జీవరాశులుగా జన్మ ఎత్తి ఉంటాం. ఇప్పుడు తిరిగి దైవ కృప వల్ల మనకు మానవ శరీరం లభించింది. ఈ జీవితంలోకూడ మనం ఎలాంటి కర్మలు చేస్తే వాటికి అనుగుణంగా మన తర్వాతి జన్మ ఉంటుంది.

మన అదృష్టాన్ని నిర్మించేది మనమే

పూర్వజన్మ, ప్రస్తుత జన్మ, పునర్జన్మ అనే సిద్ధాంతాన్ని మనం నమ్మితిరాలి. కర్మఫలాన్ని అనుభవించాలనే సిద్ధాంతంపట్ల మనకు అచంచల విశ్వాసం ఉండాలి. మనం చేసే ఏ కర్మా నిష్ఫలం కాదు. త్వరగా కాని, ఆలస్యంగా కాని దాని ఫలం మనకు లభించి తీరుతుంది. మనం ఎవరినైనా తిట్టితే, అతడు దెబ్బకొట్టి వెంటనే ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాడు. అలా కర్మకు ఫలం వెంటనే మనకు అందుతుంది. ఇష్టం వచ్చినట్లు తింటే, దాని ఫలితం కొన్ని రోజుల తర్వాత లేదా కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత రోగం రూపంలో వెలికివస్తుంది. అలాగే - కొన్ని కర్మల ఫలాలు ఈ జన్మలోనే లభిస్తాయి. మరికొన్ని కర్మల ఫలాలు తర్వాతి జన్మలలో లభిస్తాయి. భగవంతుని దర్బారులో ఆలస్యం ఉన్నది కాని అంధకారం లేదు.

భగవంతుణ్ణి మనం ఏ పేరుతో అయినా పిలవవచ్చు. అతడిని సాకారుడుగా పరిగణించవచ్చు. నిరాకారుడుగా పరిగణించవచ్చు. ఏమైనా - అంతా అతడి కృపవల్లనే జరుగుతుందని నమ్మితిరాలి. “ఈశాన్యమిదం సర్వం యత్కించ జగత్యాం జగత్”. ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న కణకణంలో ఈశ్వరుడు నివసిస్తున్నాడు. అతడీ ప్రపంచమంతకూ నియంత, నియామకుడు. మనం ప్రపంచమంతటినీ మోసగించవచ్చు. భగవంతుణ్ణి మోసగించలేము. మన కర్మల ఫలాలను మనం అనుభవించి తీరాలి.

జాతికి సంపద వెండి బంగారాలు కాదు - సజ్జనులు.

మన జీవితంలో వచ్చే మంచి, చెడు పరిస్థితులుకూడ మన కర్మల ఫలములే. పూర్వ జన్మలలో చేసిన కర్మలకు అనుగుణంగానే మనం ఈ జన్మలో వివిధ పరిస్థితులను ఎదుర్కొనవలసి ఉంటుంది. ఒకడు సుఖ సమృద్ధులూ, సంస్కారాలూ కలిగిన మంచి కుటుంబంలో జన్మిస్తాడు. మరొకడు నిరుపేద కుటుంబంలో, దురాచారాలతో నిండిన కుటుంబంలో జన్మిస్తాడు. కొందరికి రకరకాల సౌకర్యాల సునాయాసంగా లభిస్తాయి. కొందరు ఎప్పుడూ కష్ట నష్టాలలో మునిగి తేలుతూ ఉంటారు. వీటన్నింటికీ మనం మరొకరిమీద బాధ్యత మోపలేము. ఇప్పుడుకూడ మనం చెడ్డ పనులు చేస్తూపోతే, వచ్చే జన్మలో ఏ పశువుగానో, ఏ కీటకంగానో పుట్టి కష్టాలు అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఆ తర్వాత మానవ జన్మ లభించినా, అప్పుడు మరింత దారుణ పరిస్థితులను ఎదుర్కొనవలసిరావచ్చు. మనం మంచి పనులు చేస్తే, మనకు వచ్చే జన్మలో మరింత మంచి పరిస్థితులు లభిస్తాయి.

పరమేశ్వరుని ఉనికినీ, కర్మఫల సిద్ధాంతాన్నీ మనం సదా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. వీటిపట్ల కళ్లు మూసుకోవడం ఆత్మవంచన. అప్పుడు మనం మనల్ని తెలుసుకోలేము, మతంయొక్క వాస్తవిక స్వరూపాన్నీ తెలుసుకోలేము.

ఈ మానవ జీవితం మనకు కర్మ చేయడానికి లభించింది. ఈ జన్మలో మనం పూర్వజన్మలో చేసిన కర్మల ఫలాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటాం, క్రొత్త కర్మలుకూడ చేస్తూ ఉంటాం. ఇతర జన్మలన్నీ (పశుపక్ష్యాదులవి) భోగ జన్మలు మాత్రమే. ఆ జన్మలలో క్రొత్త కర్మలు జరగవు. మామూలు జీవనచర్య మాత్రమే జరుగుతుంది. మానవ జన్మను పొంది మనం ఏ విధమైన కర్మ చేస్తాము అన్నది మనమీద ఆధారపడి ఉంది. సత్కర్మ చేస్తూ మన జీవితాన్ని ఉన్నత పథంలో నడపడానికి పరమాత్మ మనకు ఒక సదవకాశం ఇచ్చాడు. చెడు కర్మల ద్వారా ఈ అవకాశాన్ని వృధా చేసుకోవద్దు. ప్రాణులందరి కళ్యాణంకోసం మన ప్రతిభనూ, మన సామర్థ్యాన్నీ వినియోగించడానికై భగవానుడు మనల్ని ఈ

ప్రపంచంలోనికి పంపాడు. మన పురుషార్థంద్వారా, మన కార్య శూరత ద్వారా మనం మన పాప కర్మలకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. మంచి కర్మలద్వారా పుణ్యాన్ని సంపాదించాలి.

ఈ విధంగా మనల్ని మనం తెలుసుకోవాలి. పూర్తి సమ్మతంతో, దైవ విశ్వాసంతో కర్మమార్గంలో పురోగమించాలి. మనకు అడుగడుగునా దైవ సహాయం కూడ లభిస్తూ ఉంటుంది. తమకు తాము సాయపడిన వారికే భగవంతుడు సాయపడతాడు. మనం మెలకువతో ఉండి, ఈ విశ్వాసంతో మన జీవన చర్యను నిర్ణయించుకోవాలి. అప్పుడే మనం ప్రస్తుత సవాళ్లను ఎదుర్కొనగలుగుతాము.

మన జీవనచర్యను చక్కదిద్దుకుందాం

నేడు అధికసంఖ్యాక ప్రజల జీవనం వ్యతిరేక దిశలో నడుస్తోంది. మనిషి స్వకేంద్రితుడు అయినాడు. తన లాభంగురించి మాత్రమే ఆలోచిస్తున్నాడు. తన ఇచ్చలను, కోరికలను పూర్తి చేసుకోవడంలో మునిగి ఉన్నాడు. స్వార్థం ముందు సంయమనం దానికదిగా ధ్వంసం అవుతుంది. విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తించడానికి మనిషి వెనుకాడడు. తన తర్వాత అతడు తన కుటుంబం గురించి ఆలోచిస్తాడు. పెళ్లాం, పిల్లల వరకే అతడు పరిమితం అయిపోతాడు. ఆ తర్వాత ఉన్న సమాజం గురించి అతడు అసలు ఆలోచించడు. కానీ - అతడు చేయవలసింది ఇది - మొదట సమాజాన్ని గురించి ఆలోచించాలి; ఆ తర్వాత కుటుంబం గురించి ఆలోచించాలి. అప్పుడు తన శ్రేయస్సు దానికదిగా సిద్ధిస్తుంది. ఇలాంటి భావన మనస్సులోకి వస్తే, మనిషి ఎన్నడూ దుఃఖం పాలు కాడు - ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా.

‘పురుషార్థం చతుష్టయం’ అనే మహామంత్రాన్ని మరచిపోయినందువల్లనే మనం వ్యతిరేక దిశలో పయనిస్తున్నాం.

★★★

మనస్వికే లభిస్తుంది యశస్సు.

ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం - 25

బీక్షా భూమికి యాత్ర - 1

1930 ఆగష్టు 15 ఉదయం సంధ్యాజపం ముగించుకుని, శ్రీరామ్ తల్లిగారికి ప్రణామం చేయడానికి వెళ్లారు. తాళజీ బయట ఎవరికో పనులు పురమాయిస్తున్నారు. ప్రణామం చేసి శ్రీరామ్ అక్కడ ఆగారు. తన చిరంజీవి ఏదో చెప్పదలచుకున్నాడని ఆమె గ్రహించారు. ఆ వచ్చిన వ్యక్తితో సంభాషణ త్వరత్వరగా ముగించారు. కుమారుణ్ణి తీసుకుని లోపలికి వచ్చారు. విషయం ఏమిటని అడిగారు. కొద్ది సంకోచంతో, కొద్ది పట్టుదలతో శ్రీరామ్ ఇలా అడిగారు - “సరిగ్గా సమయానికి తిరిగివస్తానని మాట ఇస్తే, కాశీ వెళ్లి నెల రోజులు ఉండడానికి అనుమతి ఇస్తావా?”

ఈ ధోరణినీ, ఈ పట్టును చూచి, తాళజీ మంత్రముగ్ధ అయినారు. పెద్దగా ఆలోచించకుండా ఆమె అనుమతి ఇచ్చారు. ఆ కాలంలో ఆగష్టు 15కు ఇంతటి ప్రాముఖ్యం లేదు. జనవరి 26న లాహోరు మహాసభలో పండిత జవహర్లాల్ నెహ్రూ త్రివర్ణ పతాకాన్ని ఎగురవేశారు. ఆ దినాన్ని స్వాతంత్ర్యదినంగా జరపాలని ప్రకటించారు. అయితే, ఆధ్యాత్మిక రంగంలో పనిచేసేవారికి ఆగష్టు 15 మరో కారణంవల్ల ప్రాముఖ్యం సంతరించుకుంది. అప్పటికి నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం మహాయోగి శ్రీఅరవిందులు నవంబరు 26ను సిద్ధిదినంగా ప్రకటించారు. ఆ రోజున భగవత్ చేతన పృథ్విపై అవతరించింది. శ్రీ అరవిందులు ఆ చేతనకు అతిమానసం (సూపర్ మైండ్) అని పేరుపెట్టారు. మనస్సుకూ, బుద్ధికి అతీతమైన ప్రాణమయ సత్తాకు ప్రాతినిధ్యం వహించేదీ, ఆ సత్తాలోని విశిష్టతలు కలిగినదీ అయిన వ్యక్తిత్వం యొక్క ఆవిర్భావం అతిమానసం (సూపర్ మైండ్) అని క్లుప్తంగా చెప్పవచ్చు. ఆ సంవత్సరమే శ్రీరామ్ ఈ పురశ్చరణ సాధనను ప్రారంభించారు. ఆగష్టు 15 ఆ మహాయోగి జన్మదినం. సిద్ధి దినం తర్వాత ఆయన

ప్రజలను కలుసుకోవడం నిలిపివేశారు. శ్రీ అరవిందుల జీవితం, ఆయన భవిష్య పథకాలు శ్రీరామ్ కు బాగా పరిచితమైనవే. హిందీలో లభించిన అరవింద సాహిత్యాన్ని ఆయన చదివి ఉన్నారు.

కాశీ యాత్రకు అనుమతి

కాశీ వెళ్లడానికి అనుమతి లభించగానే, ఆయన అందుకు సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. ఇంతటి సుదీర్ఘ యాత్ర చేయడం శ్రీరామ్ ఇదే మొదటిసారి. సన్నాహాలకు ఆయనకు అనుభవం లేదు. ఆయన తండ్రిగారు భాగవత పురాణాల కోసం, సప్తాహాల కోసం క్రమబద్ధంగా యాత్రలు చేసేవారు. తాళజీయే ఆ యాత్రలకు సన్నాహాలు చేసేవారు. ఆమెకు మంచి అనుభవం ఉంది. నెల రోజులకు సరిపడా దుస్తులు, పక్క బట్టలు, నిల్వఉండే ఆహారం, ధనం మున్నగు విర్వాట్లన్నీ ఆమె చేశారు. శ్రీరామ్ నాలుగైదు రోజులపాటు తన మిత్రులకూ, సహచరులకూ ఉద్యమం గురించి వివరిస్తూ వచ్చారు. తాను వెళ్లిన తర్వాత గ్రామంలో ఉద్యమం క్రియాశీలంగా కొనసాగడానికి ఏమేమి చేయాలో ఆయన వారికి వివరించారు. ప్రభాతఫేరీ, ఊరేగింపు, క్రమబద్ధంగా ఉదయం వ్యాయామం చేయడం ఇవన్నీ కొనసాగించాలని ఆయనవారికి నొక్కి చెప్పాడు. ఏదైనా క్రొత్త సంఘటన జరిగితే, ఊహించని పరిస్థితులు ఏర్పడితే - తమ కర్తవ్యాన్ని తక్షణం నిర్ణయించుకోవాలి; భారతమాత శిరస్సు గర్వంతో ఉన్నతంగా నిలవాలన్నది ఆ కర్తవ్య నిర్వహణకు గీటురాయి కావాలి: ఇదే ఆయన వారికి చేసిన మార్గదర్శనం.

ఆగ్రాలోని పాలీవాలీజీ ఒక ఉత్తరం వ్రాశారు. శ్రీరామ్

క్రోధాన్ని జయించిన వ్యక్తి అందరినీ జయిస్తాడు.

బసకు తగు ఏర్పాటు చేయవలసిందిగా ఆయన కాశీలోని దివ్యజ్ఞాన సమాజం (ధియాసఫీ ఉద్యమం) కార్యకర్త శ్రీ గంగాబాబును ఆ ఉత్తరంలో కోరారు. గంగాబాబు పూర్తి పేరు గంగాశరణ్ సింహ్. ఆయన ధియాసఫీ ఉద్యమంతో పాటు కాంగ్రెసు కార్యక్రమాలలో కూడ పాల్గొనేవారు. ఈ పాల్గొనడం మిత్రుల, పరిచయస్థుల కోరికవల్ల. అయితే, ఆయన అభిరుచి ఆధ్యాత్మిక రంగంలోనే ఉంది. నెలరోజులు పూర్తికాగానే తిరిగిరమ్మనీ, ఆ తర్వాత అక్కడ ఉండవద్దనీ - శ్రీరామ్ ఆవల్భేదా వదలి వెళ్లే ముందురోజున తాళజీ ఆయనను హెచ్చరించారు. అంతకుముందు - ఆయన కాశీలో ఎక్కడ బసచేసేదీ, ఇతర ఏర్పాట్లు ఎలా ఉన్నవీ ఆమె ఆయన నుండి వివరంగా తెలుసుకున్నారు.

19 సంవత్సరాల యువకుడు శ్రీరామ్ కాశీ రైలు స్టేషన్లో దిగగానే, పండాలు ఆయనను చుట్టుముట్టారు. ఆ పద్మవ్యాహాన్ని ఛేదించుకుని, శ్రీరామ్ గంగాబాబు గృహానికి వెళ్లడానికి బదులు కొద్దిసేపటి తర్వాత విశ్రామ్ ఘాట్వైపు వెళ్లారు. ఘాట్కు ముందే ఒక కుటీరం ఉంది. దాని తలుపు తెరచి ఉంది. లోపల కొందరు వ్యక్తులు కూర్చొని ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. శ్రీరామ్ మనస్సు అతినహజంగా ఆ ఇంటిలోకి వెళ్లాలని ఉవ్విళ్లూరింది. ఆయన లోపలికి వెళ్లారు. అక్కడ కూర్చున్న వ్యక్తుల మధ్య దృఢకాయుడైన ఒక సన్యాసి పద్మాసనంలో కూర్చొని ఉన్నారు. ఆయన పేరు స్వామి శుద్ధానంద అనీ, పెక్కు దశాబ్దులుగా ఆయన అక్కడ నివసిస్తున్నారనీ అక్కడ కూర్చున్న వ్యక్తులద్వారా తెలిసింది. శ్రీరామ్ ఆయనకు ప్రణామంచేసి, ఇతర వ్యక్తులతోపాటు కూర్చున్నారు. ఆయన కూర్చొనగానే, స్వామి శుద్ధానంద దృష్టి ఆయనపై పడింది. ఆయన ఇలా అన్నారు - “వచ్చావా శ్రీరామ్! నీవు ముందు స్నానం చేసి రా. నీవు వచ్చేటప్పటికి గంగాబాబు కూడ ఇక్కడే కలుస్తారు.”

గంగా బాబు గురించి కాని, తాను వచ్చిన పని గురించి కాని శ్రీరామ్ ఎవరికీ చెప్పలేదు. స్వామీజీ గంగా బాబును గురించి ప్రస్తావించేసరికి, శ్రీరామ్కు ఆశ్చర్యం

కలిగింది. ఆ ఆశ్చర్యాన్ని కూడ స్వామీజీ పసికట్టారు. ఆయన ఇలా అన్నారు - “ఆశ్చర్యపడకు. గంగాబాబు ఇక్కడికి రోజూ వస్తూ ఉంటారు. ఆయన వచ్చే సమయం ఇదే. నీవు స్నానం చేసేటప్పటికి ఆయనకు విషయం తెలుపుతాము.”

స్వామీజీ వ్యవహారణపట్ల ఆశ్చర్యపడడం మాని, శ్రీరామ్ స్నానానికి వెళ్లారు. అరగంట తర్వాత తిరిగివచ్చారు. స్వామీజీ తమ స్థానంలో యథాప్రకారం కూర్చొని ఉన్నారు. ఆయన చుట్టూ వ్యక్తులు కూర్చొని ఉన్నారు. వారిలో పలువురు క్రొత్తవారు ఉన్నారు.

స్వామీజీ శ్రీరామ్ను చూచి, ప్రక్కనే కూర్చొని ఉన్న ఒక నడివయస్సు వ్యక్తితో, “గంగాబాబూ! నీ అతిథి వచ్చారు” - అని అన్నారు. గంగాబాబు శ్రీరామ్కు అభివాదం చేశారు. శ్రీరామ్ ప్రత్యభివాదం చేసి కుతూహలంతో ఇలా అడిగారు - “మీకు నా గురించి ఎలా తెలుసు? నేను మీ అతిథిని అని ఎవరు చెప్పారు?”

గంగాబాబు ఇలా జవాబిచ్చారు - “స్వామీజీ చెప్పారు. నేను ఇవాళ సాయంత్రం ఇక్కడికి వచ్చేవాణ్ణి. మిమ్మల్ని పాలీవాలజీ పంపారని స్వామీజీయే మా ఇంటికి వచ్చి చెప్పారు. కాశీలో మీరు నెల రోజులు బస చేయడానికి ఏర్పాటు చేయాలి. ఇప్పుడు మా ఇంటికి రండి. నచ్చితే అక్కడ ఉండండి. లేకపోతే మరో ఏర్పాటు జరుగుతుంది.”

స్వామి శుద్ధానంద మౌనంగా ఈ సంభాషణ వింటున్నారు. శ్రద్ధాళువులు ఆయన చుట్టూ కూర్చున్న తీరు చూస్తే, ఆయన లేచి గంగాబాబు ఇంటికి వెళ్ళి ఆయనకు కబురుచెప్పి తిరిగివచ్చి కూర్చొని ఉండడం ఎంతమాత్రం సాధ్యంకాదు. స్వామీజీ కుటీరం నుండి గంగాబాబు ఇంటికి మూడుకిలోమీటర్ల దూరం ఉంది. మామూలుగా నడిస్తే అక్కడికి వెళ్లడానికే అరగంట పడుతుంది. స్వామీ శుద్ధానంద ఒకే సమయంలో రెండుమూడు స్థలాలలో ఉండగలుగుతారని గంగాబాబు ఆ తర్వాత తెలిపారు. అందుకు శ్రీరామ్ ఇలా అన్నారు - “నేను వచ్చినట్లు కబురు తెలపడానికి ఈ సిద్ధిని

జన్మజన్మలకూ మనవెంట వచ్చేది దేవత్వ సంపద.

వినియోగించడం ఆ దివ్యశక్తిని దుర్వినియోగం చేయడం కాదా?”

గంగాబాబు ఇలా జవాబిచ్చారు - “స్వామీజీ తమ సిద్ధులను దుర్వియోగపరచరు. వృధాగా ఖర్చుచేయరు. ఆయన ఇలా చేశారంటే - అందుకు ఏదో ప్రయోజనం ఉండితీరుతుంది.” అతర్వాత కలుసుకున్నప్పుడు స్వామి శుద్ధానంద ఆ ప్రయోజనం ఏమిటో స్పష్టం చేశారు. తమ సాధనలో, తమ ఇష్టదైవంలో ముముక్షువులకు ఉన్న విశ్వాసం బలపడడానికి ఇలాంటి ప్రమాణాలు చూపడం ప్రయోజనకరం. స్వామీజీ ఇలా వివరించారు - “శ్రీరామ్! నీగురించి ఒకరిద్దరికి కాక పదుల సంఖ్యలో సిద్ధ పురుషులకు, ఈ మార్గంలో ముందుకు వెళ్లిన వ్యక్తులకూ బాగా తెలుసు. కాశీలో నీవు పలువురు వ్యక్తులను కలుసుకుంటావు. వారు నీకు నీ ఆధ్యాత్మిక శక్తిని పరిచయం చేస్తారు. అందుకు ప్రమాణాలు చూపుతారు. నీలక్ష్యంవైపు ముందుకుపోవడంలో ఆ ప్రమాణాలు నీకు సహాయపడతాయి.”

గంగాబాబు శ్రీరామ్ బసకు ఏర్పాటు చేశారు. ఆ స్థలం నుండి గంగకు వెళ్లే త్రోవలో కొందరు సాధకులూ, సత్పురుషులూ బసచేసే స్థలాలు ఉన్నాయి. శ్రీరామ్ కు ఆ స్థలం నచ్చింది. సాధువులనూ, సత్పురుషులనూ సునాయాసంగా కలుసుకోవడానికి వీలవుతుందనే కాక, అక్కడ ఏకాంతం లభిస్తుందని. గంగాబాబు మొదట తన ఇల్లు చూపారు. పనిలో పనిగా ప్రత్యామ్నాయాలుగా మరికొన్ని స్థలాలు చూపారు. వాటిలో ఈ స్థలం శ్రీరామ్ కు నచ్చింది. బాంస్ ఫాటక్ వీధిలో ఉన్న ఆ ఇంటిలో శ్రీరామ్ బస చేశారు. తన నిర్ణీత కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించడానికి ఒక్క రోజుయినా ఆలస్యం చేయలేదు. ఆ సాయంత్రం నుండి సాధన-స్వాధ్యాయంలో నిమగ్నం అయినారు.

గంధబాబాతో సంభాషణ

శ్రీరామ్ బసచేసిన స్థలానికి కొద్ది దూరంలో గంగ ఒడ్డున హనుమాన్ ఘాట్ వీధిలో విశుద్ధానంద కుటీరం ఉంది.

స్వామి విశుద్ధానంద సూర్య విజ్ఞాన నిర్మాత. గంధ బాబా అని ఆయనను పిలిచేవారు. ఆయన కాశీ వచ్చిన తర్వాత మొదట ఇక్కడే నివసించారు. సిద్ధుల ప్రదేశం జ్ఞానగంజ్ తో జోడించబడడంవల్ల, తమ దివ్య సామర్థ్యం వల్ల ఆయన కీర్తి ఆయన ఇక్కడ ఉన్నప్పుడే కాశీ అంతటా వ్యాపించింది. శ్రద్ధాకువుల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. కనుక - స్వామీజీ మల్దహియా వీధిలోకి మారారు. ఆ స్థలంలో ఇప్పుడు “విశుద్ధానంద కానన్” ఉంది. శ్రీరామ్ కాశీలో ఉన్న రోజులలో స్వామి విశుద్ధానంద క్రొత్త ఆశ్రమంలోనికి వెళ్లిపోయారు. అయినా, ఆయన ఈ కుటీరానికి వచ్చిపోతూ ఉండేవారు.

శ్రీరామ్ ఉదయం స్నానానికి గంగ ఒడ్డుకు వెళ్లారు. అక్కడ ఆయనకు స్వామి విశుద్ధానంద గురించి తెలిసింది. ఆయన ఆ రోజు సంధ్యా-పూజ గంగ ఒడ్డునే ముగించారు. స్వామి విశుద్ధానందను దర్శనం చేసుకోవాలని అనుకున్నారు. ‘విశుద్ధానంద కుటీర్’ ఒక పెద్ద మూడంతస్తుల భవనం. దానిలో వారి శిష్యులు పలువురు ఉండేవారు. శ్రీరామ్ కుటీర్ లో ప్రవేశించారు. తనను పరిచయం చేసుకున్నారు. ప్రజక్షేత్రానికి చెందిన ఒక సాధకుడు అజరామరమైన కాశీ నగరానికి వచ్చాడని. ఈ విషయం ఆ శిష్యులను పరవశింపజేసింది. వారు వెంటనే తమ గురువుగారికి ఆ వార్త తెలిపారు. ఆశించిన విధంగానే - స్వామి విశుద్ధానందజీ వెంటనే ఆయనను పిలిపించారు.

స్వామీజీ ఉన్న గదిలో మరి అనేకమంది ఉన్నారు. వారంతా కాషాయ రంగు జంఖానామీద కూర్చొని ఉన్నారు. ఆ జంఖానామీద తివాచీ పరచి ఉంది. స్వామీజీ దానిపై విరాజమానులై ఉన్నారు. స్వామి విశుద్ధానందజీది నిండైన విగ్రహం. సమ్మోహపరచే నేత్రాలు. కొన తేలిన నాసిక. దట్టమైన గడ్డం. మొదటి చూపులోనే ఆకర్షించే వ్యక్తిత్వం. ఆయనకు ప్రణామంచేసి, శ్రీరామ్ అక్కడ కూర్చున్న శ్రద్ధాకువులమధ్య కూర్చున్నారు. ఆవెంటనే ఎవరో గుసగుసగా ఇలా అన్నారు - “బాబా (స్వామీజీ) ఎదుట వెదజల్లబడి ఉన్న పువ్వులలో వాసన లేదు. బాబా వాటిలో ఏ పువ్వు వాసనను అయినా

ప్రశంస మనిషి ప్రగతికి శత్రువు.

కల్పించగలరు.’

శ్రీరామ్ మౌనంగా విన్నారు. శ్రద్ధాళువులతో మాట్లాడుతున్న బాబా దృష్టి శ్రీరామ్ మీద పడింది. ఆయనను చూడగానే బాబా కళ్లు మిలామిలా మెరిశాయి. ఏదో గహనమైన సత్యాన్ని చూచినట్లు. ఆయన ఇలా అడిగారు - “నాయనా! నీవు ఎప్పుడు వచ్చావు? నీకు ఏమి కావాలి? ఏ పువ్వు వాసన కావాలి?”

ఆత్మకమలపు సువాసన

శ్రీరామ్ అన్నారు - “మీ లోపల ఉన్న ఆత్మ కమలపు సువాసన.”

బాబా ఇలా అన్నారు - “అందుకోసం స్వయంగా సాధన చేయవలసి ఉంటుంది.”

“అందుకోసమే నాకు ఆశీస్సు ఇవ్వండి” - అని శ్రీరామ్ తన కోరిక తెలిపారు.

బాబా చప్పట్లు చరచి తన సంతోషాన్ని వ్యక్తపరచారు. కొద్దిసేపు ఈ కబుర్లు ఆ కబుర్లు చెప్పారు. ఆ తర్వాత అసలు విషయానికి వస్తూ ఇలా అన్నారు -

“నీవు సవితా దేవత ఉపాసకుడవు. ఆ దేవత స్థూల ప్రతీక అయిన సూర్యుని శక్తిని ఉపయోగించి ప్రజలను ఆశ్చర్యచకితులను చేస్తున్నాను. ప్రజలను సృష్టికర్తవైపు ఆకర్షించడానికే ఈ అద్భుతాలు చేస్తున్నాను.

“నాకు కనిపించింది ఏమంటే - ముందు ముందు నీవు స్వయంగా ఈ విషయం తెలుసుకుంటావు. నీ మార్గదర్శక సత్తా నీ వ్రేలు పుచ్చుకుని నిన్ను ఆ మార్గంలో తీసుకు వెళుతున్నారు.”

చాలా సేపు మాట్లాడిన తర్వాత బాబా ఇలా అన్నారు - ఇక్కడికి వస్తూ ఉండు. కానన్ కు కూడ ఎప్పుడు కాలంటే అప్పుడు రావచ్చు.” ఆ తర్వాత ఆయన ఇలా అన్నారు - “కాస్త దగ్గరకూరా.” శ్రీరామ్ ఆయన దగ్గరకు వెళ్లారు. బాబా అడిగారు - “నీకు ఏ రంగు ఇష్టం?”

“మంచి గంధం రంగు.”

“ఎందువల్ల?”

యువ సాధకుడు ఇలా జవాబిచ్చాడు - “ఎందుకంటే - దాన్ని ఎంత నూరితే అది అంత సువాసన వెదజల్లుతుంది.”

బాబా తిరిగి తన సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేశారు. ఆయన ఇలా అన్నారు - “నీవు నీ అరచేతిని రుద్దు.” శ్రీరామ్ తన అరచేతిని రుద్దారు. ఆ అరచేతిలో చందనపు సువాసన గుప్పుమంటోంది.

బాబా ఇలా అన్నారు - “ఈ సువాసనను నీవు ఎప్పుడు కాలంటే అప్పుడు వెదజల్లగలుగుతావు. నీవు ఎవరిని తాకితే వారు ధన్యులు అవుతారు. జ్ఞానగంజ్ లోని యోగుల అనుగ్రహంగా దీన్ని పరిగణించు.”

ధన్యవాదం తెలిపి, శ్రీరామ్ తన నివాసానికి చేరారు. మధ్యాహ్నం ఆయనను చూడడానికి గంగాబాబు వచ్చారు. స్వామి విశుద్ధానందతో జరిగిన సంభాషణను గురించి శ్రీరామ్ ఆయనకు చెప్పారు. అందుకు గంగాబాబు ఇలా అన్నారు - బాబాకు అలౌకిక సామర్థ్యం ఉన్నది. ఆ సామర్థ్యాన్ని వినియోగిస్తే - ప్రపంచంనుండి ఆకలిని, దారిద్ర్యాన్ని నిర్మూలించవచ్చు.

గంగాబాబు పేర్కొన్న సామర్థ్యం కోరుకున్న వస్తువులను సృష్టించే సిద్ధి. స్వామి విశుద్ధానంద ఈ సిద్ధిని విజ్ఞానంగా పేర్కొంటారు.

ఏ వస్తువును అయినా సృష్టించగలిగే సామర్థ్యం గురించి తెలుసుకున్నప్పుడు శ్రీరామ్ మనసులో ఉత్సుకత జనించింది. ఆయన రాత్రివరకు దాన్ని గురించి ఆలోచించారు. ఈ విషయం బాబాతో మాట్లాడాలని అనుకున్నారు. విస్తృతంగా ధ్యానాన్ని, సాధనాలనూ కోరే బదులు - దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఎందుకు కోరకూడదని ఆయన తలపోశారు.

పరమాత్మను పొందడానికై పరమాత్మవంటి పవిత్రత అవసరం.

వందేమాతరం

అఖండ భారత పునర్జన్మ అనివార్చ్యం

నాగరికతల సంఘర్షణ

మానవజాతి, మానవ సభ్యత ప్రస్తుతం విప్లవాత్మక యుగంలో ఉన్నాయి. బయటికి ఇది నాగరికతల సంఘర్షణగా కనబడవచ్చు. కానీ, దీనిలోపల ఒక నూతన సంస్కృతీ సభ్యతల బీజాలు మొలకెత్తుతున్నాయి. వినాశనం ఎంత విస్తృతంగా ఉంటే సృజన జరిగే అవకాశాలు అంత ప్రబలంగా ఉంటాయన్నది ఒక నగ్న సత్యం. వినాశనం తీవ్ర వేగంతో జరుగుతుంది. సృజన నెమ్మదిగా సాగుతుంది. అయినా, సృజన స్థిరంగా ఉంటుంది. అది దృఢంగా అడుగు ముందుకు వేస్తుంది. నేడు ప్రపంచంలో ఒక క్రొత్త సభ్యత వస్తూన్న అడుగుల చప్పుడు వినిపిస్తోంది. ఆ సభ్యత ప్రపంచమంతటా ఒకే జాతినీ, ఒకే భాషనూ, ఒకే సమాజ-కుటుంబాన్నీ నిర్మాణం చేస్తుంది. ఆ సభ్యతకు ధ్వజవాహకురాలుగా, అగ్రదూతగా ముందు నిలుస్తుంది భారతీయ ఆధ్యాత్మిక, సామాజిక సంస్కృతి.

నేడు నాగరికత సమస్యలమీద సమస్యలను సృష్టిస్తోంది. వాటి పరిష్కారానికి దానివద్ద మౌలికమైన శక్తి సామర్థ్యాలు లేవు. నాగరికత తన కృత్రిమ ప్రవృత్తులతో ఒక కీకారణ్యాన్ని సృష్టించింది. దానిలో చిక్కుకుని జీవితం తన దారిని కోల్పోయింది; తన లక్ష్యాన్ని విస్మరించింది. సమాజం, సభ్యత ద్వంద్వంలో, భ్రమలో మునిగిపోయాయి. బయటపడే మార్గం దొరకడం లేదు. సూచించబడుతూన్న పరిష్కార మార్గాలు ఉన్నచోటనే నిలచిపోవాలంటున్నాయి. వాటిని అమలు చేస్తే వచ్చే ఫలితం మరింత భ్రమ, మరింతగా కూరుకుపోవడం, మరింతగా హతాశులు కావడం. సూచించబడుతూన్న వైజ్ఞానిక పరిష్కారాలను అమలు చేస్తే - జీవితం, నాగరికత యాంత్రికరణకు గురి అవుతాయి. నాగరికతను సక్రమంగా వికసింపజేయడానికి అవసరమైన సమగ్ర దృష్టి ఎక్కడా కానరావడం లేదు. ఈ దృష్టి లోపిస్తే - నాగరికతల సంఘర్షణ వినాశనానికి దారి తీస్తుంది. నాగరికతల సంఘర్షణ

చరిత్ర సుదీర్ఘమైనది, రక్తపాతంతో కూడినది.

రెండు సమానాంతర సాంస్కృతిక ప్రవాహాలు

భారత్ లో మొగల్ సభ్యత ఆగమనం భారతీయ సభ్యతా సంస్కృతుల చరిత్రలో ఒక మైలురాయి. ఇక్కడ దౌర్జన్యంగా తిష్టవేసి, హిందూ సభ్యతను తనలో విలీనం చేసుకోవడానికి వచ్చిన సభ్యత అది. ఈ సభ్యత ఇక్కడ బ్రతికింది. కానీ - శకులవలె, హూణులవలె ఇక్కడి సమాజంలో విలీనం కాలేకపోయింది. హిందూ సభ్యత ఆ సభ్యతలో కలిసిపోలేకపోయింది. ఫలితంగా - ఇస్లాం మతం రావడంతో భారత్ లో రెండు సాంస్కృతిక ప్రవాహాలు ఏర్పడ్డాయి. ఇవి సమానాంతరంగా సాగుతున్నాయి. ఒకోచోట అవి ఒండొంటితో తాకుతున్నాయి, కౌగలించు కుంటున్నాయి. కానీ, కలిసి ఏకం కాలేకపోతున్నాయి.

మొగలుల కాలంలో అక్కరు ఒక మినహాయింపు. అతడు దురాక్రమణ, హింసల మౌలిక ముస్లిం చేతన నుండి వైదొలగాడు. పరిపాలనలో విస్తృతమైన భాగస్వామ్యాన్నీ, విజ్ఞతనూ చొప్పించడానికి ఉదారంగా ప్రయత్నించాడు. కానీ, ఔరంగజేబు ఈ ప్రయత్నమంతటినీ నీరు కార్చాడు. ఫలితంగా అక్కరు భారత్ లో ముస్లింపాలన చరిత్రకు ఒక మినహాయింపుగా మిగిలిపోయాడు. ఈ మినహాయింపును ప్రకృత పెడితే - ఈ సభ్యతలోని పాశవికతా, హింస వెలికివస్తాయి. గజనీ తర్వాత ప్రధాన దండయాత్రలు ప్రారంభం అయినాయి. అంతకు ముందు మొట్టమొదట క్రీ.శ.712లో మహమ్మద్ బిన్ కాసిం సింధు ప్రాంతంపై దాడి చేశాడు. మతం మార్పిడి రూపంలో నాగరికతల సంఘర్షణకు పునాది వేశాడు. 12వ శతాబ్దం చివరలో మహమ్మద్ గోరీ చివరికి హిందూ సంస్కృతికి మహా ధ్వజవాహకుణ్ణి ఓడించాడు. ఉత్తర భారతంలో ముస్లిం సభ్యతకు గట్టి పునాది వేశాడు. 15వ శతాబ్దం చివరలో తైమూర్ లంగ్ ఢిల్లీ మీద భీషణమైన దాడి చేశాడు. 1526లో బాబరు దురాక్రమణ తర్వాత భారత్ లో ముస్లిం పాలన,

అందరికీ మంచిని పంచితే - నీకు మంచి జరుగుతుంది.

ముస్లిం సభ్యత మరింతగా బలపడ్డాయి, మరింతగా విస్తరించాయి.

మేడిపండ్లు అయిన సభ్యతలు

భారత్ లో ముస్లిం సామ్రాజ్యం, సభ్యత ఉన్నత శిఖరాలను చేరుకున్న దశలో - అధికసంఖ్యాకులైన హిందువులు అల్పసంఖ్యాకులైన ముస్లింల అధీనంలో జీవిస్తూ వచ్చారు. అయితే, వీరి పరాభవ కాలం ప్రారంభం కాగానే, హిందువులలో ఒక విధమైన గాబరా, భయం ఏర్పడసాగాయి. ముస్లింల పాలన ఊగిసలాడే కొలదీ వారి స్వభావం అవసరానికి మించి మృదువుగా, నమ్రంగా మారుతూ వచ్చింది. హిందువుల హృదయాలలోని భయంకూడ తొలగసాగింది. ఫలితంగా - ఈ కాలంలో హిందూ, ముస్లిం సభ్యతలమధ్య చరిత్రలో ఎన్నడూ లేనంత సాన్నిహిత్యం ఏర్పడింది. అయితే ఈ సాన్నిహిత్యం హెచ్చుకాలం నిలువలేదు. ఎందుకంటే - హిందువులు తమ సంస్కృతిని దారుణంగా ఉపేక్షించారు; ముస్లింలు భోగవిలాసాలకు లోనయినారు. ఇలా ఈ సభ్యతలు రెండూ మేడిపండ్లు అయినాయి. ఈలోగా - 15వ శతాబ్దంలోనే యూరపు దేశాల కన్ను భారత్ మీద పడింది.

శక్తి శౌర్యాల లోపంవల్ల బానిసత్వం

అలగ్జాండరు కాలంలో (క్రీ.పూ. నాల్గవ శతాబ్దం) యూరపులో భారత్, భారతీయ సంస్కృతులు కీర్తి ప్రతిష్టలు పొందాయి. భారత్ ధనానికీ, జ్ఞానానికీ భండారమని అక్కడి ప్రజలకు తెలిసింది. ఈ ప్రతిష్టయే అలగ్జాండరుకు భారత్ వైపు పయనించేందుకు ప్రేరణ ఇచ్చింది. 1498లో వాస్కోడిగామా అరబ్బీ ముస్లింలు చెప్పిన మార్గంలో భారత్ చేరడానికి కూడ కారణం ఇదే.

1600లో ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ స్థాపన జరిగింది. ఆంగ్లేయులు భారత్ కు ప్రధానంగా వ్యాపారంకోసం వచ్చారు. మొదట్లో ఆధిపత్యం, మతప్రచారం వారి లక్ష్యాలు కావు. కానీ, దయనీయమైన మన దుస్థితి కారణంగా వారు మన సభ్యత గుండెలపై తిష్టవేశారు. అమెరికన్ దార్శనికుడు విల్ డ్యూరంట్ ఈ పరిణామాన్ని ఇలా వివేచన చేశాడు -

“భారత్ విజయం అనే పని మత, సభ్యతల సిద్ధాంతాల విజయం కాదు; డార్విన్, నీత్యేల సిద్ధాంతాల విజయం. ఒక జాతిలో, దాని సభ్యతలో తన పాలనను తాను స్వయంగా నిర్వహించుకునే సామర్థ్యం లేకపోతే, ఒక జాతి తన ధనాన్నీ, తన ప్రజలనూ స్వయంగా అభివృద్ధి చేసుకోలేకపోతే, ఒక దేశంలో ఒక ప్రాంతం మరో ప్రాంతానికీ, ఒక కులం మరో కులానికీ సమాన ప్రతిపత్తిని ఇవ్వడానికి సిద్ధపడకపోతే - లోభం అనే రోగం, శక్తిశాలి కావడం అనే జబ్బు కలిగిన మరో జాతికి ఆ జాతి, ఆ దేశం బానిసగా మిగిలిపోతుంది.”

హిందూ జాగరణ - స్వరాజ్యప్రాప్తి

ఈ విధంగా - శక్తి, శౌర్యం లోపించిన భారత్ 1847వరకు ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ పాలనలో ఉంది. ఆ తర్వాత గడ్డర్ రూపంలో భారతమాత పరాక్రమం అకస్మాత్తుగా మహాక్రాంతి కాగడాగా విజృంభించింది ఇది హిందూ నవజాగరణ యుగం. దాని ప్రభావంవల్ల చివరికి 1947లో భారత్ దాస్య శృంఖలాలను ఛేదించింది.

ధర్మం మనకు ప్రాణం

కానీ - నేటికీ, తమ సంస్కృతీ సభ్యతల కోసం త్యాగ, బలిదానాలు జరపాలనే మనస్తత్వాన్ని భారతమాత సంతానం హృదయంలో నింపే మహాకార్యం మిగిలే ఉంది. ఎందుకంటే - క్రైస్తవ, ఇస్లాం, తదితర సభ్యతలకు భిన్నంగా - మన సభ్యతా సంస్కృతుల దివ్యతత్వం పుస్తకాలలో కన్న మన వ్యక్తిత్వంలో, శరీరంలోని ప్రతి రక్త బిందువులో రంగరించబడి ఉన్నది.

భారత్ యొక్క విశిష్టత ధర్మమే. మన దేశపు ప్రాణం ధర్మమే. మన దేశపు భాష ధర్మమే. మన దేశపు భావం ధర్మమే. మన పవిత్ర భారతవర్షం ధర్మ, దర్శనముల పుణ్యభూమి. సన్యాస, త్యాగముల భూమి ఇదే. కనుకనే - అఖండ భారత్ పునర్జన్మ అనివార్యం.

జ్ఞానాన్నీ, వైభవాన్నీ, ఆనందాన్నీ పంచు - అవి ఎన్నో రెట్లు పెరిగి తిరిగి వస్తాయి.

నావారితో నామాట : మహోద్యమం విరాట్ యాత్ర -11

శతజయంతి నాటికి మన విరాట్ లక్ష్యం

విశ్వమంతటా మిషన్ విస్తరణ

ప్రవాస భారతీయులలో భారతీయ సంస్కృతిపట్ల మెలకువ, ధార్మిక చైతన్యం, భావ - శ్రద్ధ భారతీయులలో ఉన్నవాటికి ఏమాత్రం తీసిపోవు. ప్రపంచమంతటా పర్యటించి వచ్చిన పలువురు ఈ అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నారు. మన దేశంలో గత పది సంవత్సరాలలో పాశ్చాత్య సభ్యత, సాంస్కృతిక కాలుష్యముల బరువు విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. ప్రపంచీకరణకు మన దేశం అవసరానికి మించి తలుపులు తెరుస్తోంది. టీవి చానల్ నెట్వర్క్ దేశంలో బాగా విస్తరించడంతో - దుష్టత్వాన్ని పంచే వినోదం వాతావరణాన్ని కలుషితం చేస్తోంది. మన దేశం నుండి ఇతర దేశాలకు వెళ్లినవారు ఈ ప్రమాదాన్ని గుర్తించారు. ఎందుకంటే - 70-80 దశకంలో వారు తమ మొదటి తరంలో ఈ దుష్ప్రభావాన్ని చవిచూచారు. ఈ కారణం వల్ల వారిలో భారతీయ సంస్కృతి, అధ్యాత్మ, యోగం, ఆయుర్వేదములపట్ల అభిమానం బాగా పెరిగింది. ప్రతి వారం దేవాలయాలలో జనం గుమిగుడుతున్నారు. సత్సంగాలు విరివిగా జరుగుతున్నాయి. డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, వాణిజ్యవేత్తలు, ఐ.టి నిపుణులు అందరూ ధార్మిక కార్యకలాపాలలో చురుకుగా పాల్గొంటున్నారు. అయినా - ఒక లోపం కనిపిస్తోంది.

కొన్ని సంస్థలు పరిపక్వత లేని అధ్యాత్మను ఆయా దేశాలలో ప్రచారం చేస్తున్నాయి. పండాలను మనం మన దేశం నుండి తరిమివేశాము. వారు విదేశాలలో వ్యాపించారు. ఆలయాలలో కర్మకాండ స్థాయికి చెందిన అధ్యాత్మ హెచ్చుగా ఉంది. దాన్ని ఆసరాగా చేసుకుని పూజారులూ, పురోహితులూ, మత ప్రచారకులూ ప్రవాస భారతీయులను పిండుతున్నారు. 50-100 డాలర్ల దక్షిణ ఇవ్వడానికి ప్రవాస భారతీయులు వెనుకాడరు. ఆ దానం పాత్రలేని వారి చేతుల్లోకి పోతోంది. ఈ పరిస్థితిని సరిదిద్దాలి.

అయితే నవతరం ఎంతో విజ్ఞత కలిగి ఉంది. ప్రతిరోజూ క్రొత్త విద్యార్థులు వివిధ దేశాలకు చేరుతున్నారు. ప్రవాస భారతీయుల శాతం పెరుగుతోంది. ప్రపంచంలో ప్రవాస భారతీయులు సుమారు 3 1/2 కోట్లమంది ఉన్నారు. వీరు ఆయా దేశాల ఆర్థిక రంగాలలో కీలక పాత్ర వహిస్తున్నారు.

వీరందరిలో చైతన్యాన్ని మేలుకొలపడానికీ, వీరికి వైజ్ఞానిక

అధ్యాత్మవాదాన్ని పరిచయం చేయడానికీ, మతంయొక్క వివేకయుత స్వరూపాన్ని వీరికి తెలియజేయడానికీ గాయత్రీ పరివార్ కృషి చేస్తోంది. ఈ లక్ష్యంతో యువ సమ్మేళనాలనూ, సదస్సులనూ, యోగ శిబిరాలనూ నిర్వహిస్తోంది. దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ప్రపంచమంతటా అనేక కార్యక్రమాలు జరుపుతున్నారు. బహుళార్థ సాధక గాయత్రీ చేతనా కేంద్రాల స్థాపనకూడ జరుగుతోంది. భారతీయ సంస్కృతిలోని భావజాలాన్ని ఆచరణాత్మక రూపంలో అందించడం, హిందీ శిక్షణ, ప్రాంతీయ భాషల శిక్షణ, వ్యావహారికంగా సంస్కృతాన్ని ఉపయోగించడం, కర్మకాండ - సంగీత - ప్రవచన కళలలో శిక్షణ, భారతీయ కళల బహుముఖ రూపాన్ని చూపడం, ఆస్తికతా వ్యాప్తి, విజ్ఞానాన్నీ అధ్యాత్మనూ సమన్వయపరచే సూత్రాలను సరళంగా వ్యాఖ్యానించడం, యోగ - ప్రాణాయామ - ధ్యానములద్వారా ఆరోగ్యాన్ని సంరక్షించడంలో పెంపొందించడంలో శిక్షణ - ఇవి ఈ కేంద్రాలలో ప్రధానంగా జరుగుతున్నాయి. ఈ బహుముఖ కార్యకలాపాలలో భారతదేశంలోని మహామానవుల, దేవపురుషుల, అవతారాల, మౌలిక సిద్ధాంతాలను బోధిస్తారు. కళావేదికపై వీటిని ప్రదర్శించే శిక్షణ ఇస్తారు. జీవించే కళను నేర్పుతారు. తద్వారా వ్యక్తి అన్ని పరిస్థితులనూ విజయవంతంగా ఎదుర్కొనగలుగుతాడు. ఇవి మామూలు దేవాలయాలు కావు. విశ్వవిద్యాలయ స్థాయి శిక్షణ కేంద్రాలు. సంస్కృతియొక్క వాస్తవిక రూపాన్ని తెలియజేప్పే కేంద్రాలు.

ప్రపంచంలో శిక్షణ జరుగుతోంది. కంప్యూటర్ల వాడకం అతివేగంగా పెరుగుతోంది. నెట్ సర్కింగ్ ఇప్పుడు చిన్న పిల్లలు సైతం చేస్తున్నారు. దీనికి విద్యను జోడించడం అవసరం, గాయత్రీ చేతనా కేంద్రాలు ఈ పని చేస్తాయి.

ఇలాంటి కేంద్రాలను ప్రపంచంలోని 100 ముఖ్య దేశాలలో నిర్మాణం చేస్తారు. పెద్ద దేశాలలో నాలుగేసి, అంతకుమించి కేంద్రాలను నిర్మిస్తారు. విశ్వమంతటా వ్యాపించి ఉన్న మన పరిజనులు సాంస్కృతిక రాయబారులు అవుతారు. భారతీయ అధ్యాత్మను విశ్వవ్యాప్తం చేసే కార్యకర్తలు అవుతారు. వివిధ సంస్థలు ఈ దిశలో పనిచేస్తున్నాయి. ఈ సంస్థలన్నీ సమన్వయంతో పనిచేస్తే, ఈ పని మరింత వేగవంతం అవుతుంది.

ఉద్యమశీలత, ధైర్య సాహసాలు, అభయం, బుద్ధి, పరాక్రమం - ఇవి విజయానికి ఆరు మెట్లు.

వచ్చే ఏడు సంవత్సరాలలో ఈ పనిని క్రమబద్ధం చేయాలన్నది లక్ష్యం. 'మా ప్రథమ సంస్కృతి విశ్వవారా' (ప్రపంచంలోని మొట్టమొదటి సంస్కృతి మనది) అనే వేదవాక్యం తద్వారా సార్థకం అవుతుంది. గాయత్రి విశ్వమాత అవుతుంది. సద్బుద్ధి వ్యాపించడంవల్ల ఉగ్రవాదం, దోపిడీ అంతమవుతాయి. ప్రశాంతమైన ప్రగతిలో అగ్రగామి అయ్యే విశ్వగ్రామం వికసిస్తుంది.

మన కృషి చిన్న స్థాయిలోనే ప్రారంభం అయింది. ఇప్పుడు గురుసత్తా మరింత విస్తరణను కోరుతోంది. ఆ కోరిక ఫలించి తీరుతుంది.

2011-2012కు విరాట్ కార్య ప్రణాళిక

2011 వసంత పంచమి (ఫిబ్రవరి 8) నుండి 2012 వసంత పంచమి (జనవరి 28) వరకు మనం సంవత్సరంపాటు పరమపూజ్య గురుదేవుల శతజయంతి సంవత్సరాన్ని జరుపుతాం. ఉత్సాహంగా జరుపుతాం. ఈ ఉత్సవాలు ప్రపంచమంతటా వివిధ రూపాలలో జరుగుతాయి. పరమపూజ్య గురుదేవుల శతసూత్రాల యుగనిర్మాణ యోజన అమలు జరిగితే ప్రపంచ స్వరూపం ఎలా ఉంటుందో ఆ కార్యక్రమాల ద్వారా వివరిస్తాం. వివిధ ఉద్యమాలపై ప్రాంత స్థాయిలో, జాతీయ స్థాయిలో మహా సమ్మేళనాలు జరుగుతాయి. ప్రపంచ స్థాయిలో యూనెస్కోతో కలసి మన మిషన్ సంయుక్తంగా అంతర్జాతీయ గోప్లు నిర్వహిస్తుంది.

మనది విరాట్ లక్ష్యం-యుగం యొక్క నవనిర్మాణం; ఫలితంగా - **2020 నాటికి భారతవర్షం విశ్వానికి శిరోమణిగా ప్రఖ్యాతి పొందసాగడం; అధ్యాత్మ ప్రపంచీకరణ కావడం; భారతీయ సంస్కృతి కేంద్రంగా ఆ అధ్యాత్మ విస్తరించడం.**

యుగ పరివర్తనకు అవసరమయ్యే సాధన సంపత్తినీ, యుగ సైనికులనూ, సూత్రబద్ధమైన యోజననూ ఇవ్వడానికీ, ఆ యోజనలో జనమానసాన్ని సమీకరించడానికీ తగిన పరిణతిని మనం సాధించాం. ఆ ఉత్సవాల నాటికి మన నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాల స్థాయి శిఖరాగ్రాన్ని అందుకోవాలి; మన కాంతివలయం, కోట్లాది వ్యక్తుల కాంతివలయం, నలువైపులా గోచరం కావాలి.

ఈ సందర్భంగా నిర్మాణాత్మక ఉద్యమాలకు లక్ష్యాలు నిర్ణయం అవుతున్నాయి. ఆ లక్ష్యాలు అప్పటికి సాధించబడతాయి.

యుగసంధి, సముద్ర మథనం

పరమపూజ్య గురుదేవులు ఇలా వ్రాశారు -

“తెల్లవారగానే ఇంటింటా కనవు ఊడ్చుతారు; కుంపటి

వెలిగించి, దానిమీద వంట పాత్ర పెడతారు. అలాగే - ఈ యుగసంధి మధ్యకాలంలో సృష్టికర్త ఒకేసారి రెండు పనులు చేస్తున్నాడు. ఒకటి కనవు ఊడ్చడం. అనగా - అవినీతిపరులనూ, విధ్వంసకాండ జరిపేవారిని నాశనం చేయడం. ఈ ప్రక్రియ వేగవంతం అవుతుంది. రెండవది నవప్రపంచ నిర్మాణం కోసమై నిర్మాతలను తయారుచేయడం, మలచడం. ఈ పనులు రెండూ ఈ సమయంలో కొత్త రూపు ధరిస్తున్నాయి. **1980లో ప్రారంభమైన ఈ యుగసంధి కాలం 2020వరకు నడుస్తుంది.** అప్పటికి యుగ పరివర్తన యొక్క సంపూర్ణ స్వరూపం మనకు కనిపించసాగుతుంది.

“ఈ నవయుగ అవతరణ ప్రక్రియ ఒకవిధమైన సముద్ర మథనంద్వారా జరుగుతూ వచ్చింది. కూర్మావతారంనుండి జనమేజయుని యజ్ఞం వరకు సముద్రమథనం సాగుతూవచ్చింది. నాటి సముద్ర మథనంలో 14 రత్నాలు వెలువడ్డాయి. ఈ యుగపు సముద్ర మథనంకూడ చివరి దశలో ఉంది. లక్ష్మి (పారిశ్రామిక విప్లవం), వారుణి (సాంస్కృతిక విలువలు దిగజారడం) వెలువడింది. హాలాహలం వెలువడ్డాయి. ప్రపంచమంతా విషాక్తం అయింది, కలుషితం అయింది.

“ఇక అమృతం వెలువడవలసి ఉంది. మనం ధైర్యాన్ని విడనాడకూడదు. ఈ సముద్ర మథనంలో వెలువడిన విషాన్ని తన కంఠంలో ధారణ చేయడానికి సాక్షాత్తు మహాకాలుడైన నీలకంఠుడే సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మనం చేయవలసిందల్లా ఆయన గణాలుగా మనల్ని తయారుచేసుకోవడమే.

“సముద్ర మథనం ఎప్పుడూ దేవతలూ, దానవులూ జరిపారు. విజ్ఞానం అనే దానవులూ, అధ్యాత్మ అనే దేవతలూ ప్రస్తుత సముద్ర మథనంలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. మందర పర్వతంవలె ప్రకృతి కవ్వంగా ఏర్పడింది. ఇందులో మానవీయమైన ఉత్సాహం వాసుకి సర్పంవలె పనిచేస్తుంది. దివ్యప్రేరణ యొక్క అదృశ్య సహకారం కూర్మావతారంవలె తన వీపుపైన దాని భారాన్ని మోస్తుంది. చివరకు ఈ మథనం జరిగి తీరుతుంది.” (ఇక్ష్వావీ సదీ ఉజ్వల భవిష్య, భాగ్ - 2, పుటలు 52,53)

పూజ్యవరులు మరోమాటకూడ చెప్పారు - ఈ సంగ్రామం సుదీర్ఘమైనది; ధైర్యాన్ని నిలుపుకోవాలి; బహుశా ప్రస్తుత పరిజనుల (1989-90లో పూజ్యవరుల ఎదుట ఉన్నవారు) జీవిత కాలం ఇది కొనసాగుతుంది; ఈ సంగ్రామం సుఖాంతం అవుతుంది; ఉజ్వల భవిష్యత్తు నిశ్చయం.

వీర కృత్యాల పరిమళమే కీర్తి.

వార్తలు

భీమిలిలో సామూహిక సత్యనారాయణ వ్రతాలు

భీమిలిలోని శ్రీదుర్గా గాయత్రి శక్తిపీఠంలో 2005 నవంబరు 20న కార్తీక సమారాధన, సామూహిక సత్యనారాయణ వ్రతాలు ఆనందంగా జరిగాయి. విశాఖపట్నం, తగరపువలస, విజయనగరం మున్నగు స్థలాలనుండి వచ్చిన 220 మంది పాల్గొన్నారు. శ్రీసత్యనారాయణస్వామి కథా విధానం పరమపూజ్య గురుదేవుల వ్యాఖ్యానాన్ని అనుసరించి సాగింది. వ్రతంలో పాల్గొన్న భక్తులు పరమపూజ్య గురుదేవుల సందేశాన్ని ఆచరణలోనికి తెస్తామని సంకల్పం తీసుకున్నారు.

అనంతరం పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ పూర్ణాహుతి జరిగింది. 300 మంది పాల్గొని, భోజన ప్రసాదం స్వీకరించారు. శ్రీ బి.గణపతి శాస్త్రి, శ్రీమతి భారతి పై కార్యక్రమాలను పర్యవేక్షించారు. శ్రీమతులు పుష్పలత, సావిత్రి, రూపవాణి, వసంత, లక్ష్మి, శ్రీయుతులు పి.వి.పండా, అవతారం రాజు సహకరించారు.

నవంబరు 29న డాక్టర్ బ్రిజ్మోహన్ గౌడ్జీ, శ్రీఅశ్విని సుబ్బారావు శక్తిపీఠంలో కార్యకర్తల గోష్టిలో ప్రసంగించారు.

నవంబరు 30న కార్తీకమాసం చివరి వారం సందర్భంగా శక్తిపీఠంలో శ్రీ బి.గణపతి శాస్త్రి మహాన్యాసపూర్వక రుద్రాభిషేకం నిర్వహించారు. 50 మంది పాల్గొని భోజన ప్రసాదం స్వీకరించారు.

పార్వతీపురంలో

నవరాత్రి అనుష్ఠానం

పార్వతీపురంలో నవరాత్రి అనుష్ఠానం సందర్భంగా 14మంది 4,18,200 గాయత్రీ జపం చేశారు. అక్టోబరు 10న

పూర్ణాహుతిలో శ్రీపి.వి.రమణ మూర్తి, శ్రీమతి వసుంధరా దేవి గాయత్రీ యజ్ఞం జరిపారు. 40మంది పాల్గొన్నారు. సెప్టెంబరు 19న శ్రీ పి.వి.రమణమూర్తి జన్మదిన సంస్కారం, గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగాయి. 1000 మంది పాల్గొన్నారు.

గాయత్రీ ధ్యాన మందిరంలో జరిగిన ఇతర కార్యక్రమాలు -

అక్టోబరు 16న జన్మదిన సంస్కారం. జూలై 21న, ఆగస్టు 19న దీపయజ్ఞాలు. ఆగస్టు 22న గాయత్రీ యజ్ఞం. కృష్ణాష్టమినాడు దీపయజ్ఞం. భాద్రపద పూర్ణిమనాడు మాతాజీ వర్ధంతి సందర్భంగా 2,88,800 అఖండ జపం, దీపయజ్ఞం జరిగాయి. పిప్పలభద్ర, నిడగళ్లు, పెదబుడ్డిడి, పెదమేరంగి, తాళ్లడుమ్మ, రాజీపేట, తుంబలి, కురుపాం, చిత్తరపాడు, గంగమ్మపేట, బాలగొడబ, తులసివలసి, పార్వతీపురంల నుండి 125 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. పై కార్యక్రమాలను శ్రీ సుదర్శన బ్రహ్మ అగ్నిహోత్రీ నిర్వహించారు. శ్రీమతి వసుంధరాదేవి సంచాలన చేశారు.

బి.తాండ్రపాడులో

త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం

కర్నూలు గాయత్రీ పరివార్ ఆధ్వర్యంలో 2005 అక్టోబరు 16న బి.తాండ్రపాడు గ్రామంలోని శివకేశవాలయం ఆవరణలో త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. 200మంది పాల్గొన్నారు. ముందు రోజున కలశయాత్ర జరిగింది. శ్రీయుతులు ఆర్.శ్రీనివాసన్, కె.బాలకృష్ణ, కె.శ్రీనివాసులు, రంగనాయకులు పై కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

ప్రేమ కళ్లతో కాక హృదయంతో చూస్తుంది. కనుకనే, ప్రేమ గుడ్డిది.

గుడివాడలో

నవరాత్రి అనుష్ఠానం

గుడివాడలో నవరాత్రి సామూహిక సాధన అనుష్ఠానం శ్రీ కె.డి.వి.ఎన్.శ్రీనివాస్ ఆధ్వర్యంలో వైభవంగా జరిగింది. 42మంది కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు. ప్రతిరోజూ ఉదయం చాలీసా, హారతి, యుగసాహిత్యంపై గోష్టి సాయంత్రం చాలీసా, హారతి, శ్రీ శ్రీనివాస్ గారి దేవీ భాగవత పురాణ ప్రవచనం జరిగాయి. 8వ రోజున వందమందితో నగర సంకీర్తన జరిగింది. విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతి జరిగింది.

అయిలాపురంలో

గాయత్రీ యజ్ఞం

కరీంనగర్ జిల్లా కోరుట్ల మండలం అయిలాపురంలో శ్రీవైభవదుర్గా సేవా సమితి ఆధ్వర్యంలో 2005 అక్టోబరు 9న గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. 200 మంది పాల్గొన్నారు.

నవంబరు 4న జగిత్యాలలో శ్రీ ఆర్.లింగన్న గృహంలో అయ్యప్ప భక్తులు గాయత్రీ యజ్ఞం జరిపారు.

గోపాలపట్నంలో

త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం

విశాఖపట్నం గాయత్రీ పరివార్ ప్రజ్ఞామండలి ఆధ్వర్యంలో నవంబరు 10న గోపాలపట్నం చంద్రనగర్ లో శ్రీమతి సరోజిని, శ్రీ వెంకటరావుల పర్యవేక్షణలో త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది.

నవంబరు 28న కార్యాలయంలో డాక్టర్ బ్రిజ్ మోహన్ గౌడ్ జీ, శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావులు కార్యకర్తల గోష్టిలో ప్రసంగించారు.

ప్రజ్ఞామండలి నిర్వహించిన ఇతర కార్యక్రమాలు -

నవంబరు 2న గోపాలపట్నం చంద్రనగర్ లో శ్రీమతి రమణి గృహంలో యజ్ఞం. 4న అక్కయ్యపాలెంలో శ్రీరాపేటి అచ్యుతరావు, శ్రీమతి లక్ష్మీకాంతంల గృహంలో యజ్ఞం. 6న మధురవాడలో శ్రీగరిమెళ్ల సాంబశివరావు చౌదరి 1,25,000 గాయత్రీ మంత్ర జపం పూర్ణాహుతిగా యజ్ఞం; పెద్దవాలేరు జాలారిపేట వద్ద శ్రీ బి.రాజగోపాల రావు గృహంలో దీపయజ్ఞం. 9న చిన్నవాలేరులో శ్రీ బిట్టా హేమచంద్ర రావు, శ్రీమతి వసంతకుమారిల 30వ వివాహ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 150 మంది పాల్గొన్న యజ్ఞం. 12న సీతంపేటలో శ్రీ బి.శ్రీరాములు, శ్రీమతి సత్యనారాయణమ్మల గృహంలో యజ్ఞం, అయిదుగురిచే గురుదీక్ష స్వీకారం. 14న చందకవీధిలో శ్రీమతి లక్ష్మీకాంతమ్మ గృహంలో యజ్ఞం. 18న శివాజీపాలెంలో శ్రీ హేమంతకుమార్ గృహంలో దీపయజ్ఞం. 28న కార్యాలయ ఆవరణలో 1116 దీపాలతో దీపయజ్ఞం. 29న బీచ్ రోడ్ లో పి.గంగాధర్ గృహంలో యజ్ఞం.

★★★

జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలలలో పర్వతినాలు

జనవరి :

5. గురుగోవిందసింగ్ జయంతి.
12. వివేకానంద జయంతి.
23. నేతాజీ జయంతి.
26. రిపబ్లిక్ దినోత్సవం.
30. గాంధీజీ వర్ణంతి.

ఫిబ్రవరి :

2. వసంత పంచమి
26. మహాశివరాత్రి

శత్రుత్వాన్ని నిర్మూలించే ఉపాయం - ప్రేమ.

సద్గురు వీలామృతం

“పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య వాఙ్మయ్”లోని 1వ ఖండంలో పరమపూజ్య గురుదేవుల దివ్య జీవనంలోని మరుపురాని సంఘటనలు కొన్ని ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ సంఘటనలను ఈ శీర్షిక క్రింద వరుసగా ఇస్తున్నాం.

నగలు మహిళలకు సంకెళ్లు

1966లో గురుదేవులు పర్యటనకు వెళ్లారు. అక్కడి కార్యక్రమ నిర్వాహకులు వారికి తమ గృహంలో బస ఏర్పాటు చేశారు. వారు వచ్చిన వార్త విని చుట్టుప్రక్కల ఉన్న పలువురు అక్కడకి వచ్చి చేరారు. వారిలో క్రొత్తగా పెళ్లయిన ఒక బాలిక ఉంది. ఆ అమ్మాయి దుస్తులు ధగధగా మెరిసిపోతున్నాయి. మెడనిండా రకరకాల గొలుసులూ, నగలూ కుటుంబ విషయాలు, వ్యక్తిగతమైన కష్ట సుఖాలు అడిగి తెలుసుకున్న తర్వాత - గురుదేవులు వాత్సల్యం నిండిన స్వరంతో ఇలా అన్నారు -

‘అమ్మాయ్! నీవు ఇన్ని నగలు ఎందుకు ధరించావు?’

ఆ బాలిక మౌనం వహించింది. ప్రక్కన నిలబడ్డ పెద్ద ముత్తయిదువు ఇలా అన్నది - “నగలు పెట్టుకోవడంవల్ల బాలికల అందం పెరుగుతుంది.”

ఆ మాట విని వారు నవ్వుతూ కొంత ఆశ్చర్యంగా ఇలా అన్నారు -

“అలాగా! కానీ, అందమైన పని చేసేవాళ్లనే నేను అందకత్తెలని పిలుస్తాను.”

ఆ తర్వాత కొంత గంభీరంగా వారిలా అన్నారు -

“నగలు స్త్రీ జాతికి సంకెళ్లు. ఇలా భ్రమలో ఉండడంవల్ల మహిళలు ఎంత కష్టాన్ని అనుభవించారో!”

ఇలా చెప్పతూన్నప్పుడు వారి హృదయంలోని కోమలత్వం సజీవంగా వెలికివచ్చింది. మహిళలపట్ల వారి సజీవ సంవేదనను చూచిన అక్కడ ఉన్న వ్యక్తులకు ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్ కార్యశూరతతో వారి పోలిక అనుభవమయింది.

“నేను శాశ్వతుడిని”

1988 సంవత్సరం. చలికాలం ప్రారంభమయింది. నవంబరు నెలలో జరిగిన సంఘటన.

గురుదేవులు తమ గదిలో ప్రకృమీద పడుకుని ఏదో నిగూఢమైన తాత్విక విషయంపై ప్రసంగిస్తున్నారు. వింటూన్న శిష్యుడు కుతూహలంగా ఇలా అడిగాడు -

“గురుజీ! మీరు మరణించరు కదా. సదా మామధ్య ఉంటారు కదా.”

ఆ మూర్ఖత్వానికి నవ్వుతూ వారిలా అన్నారు -

“నేనెలా చనిపోతాను. నేను శాశ్వతుడిని నాయనా.”

ఆ తర్వాత కొంచెం ఆగి, తమ లాల్చీ అంచు పుచ్చుకుని వారిలా అన్నారు -

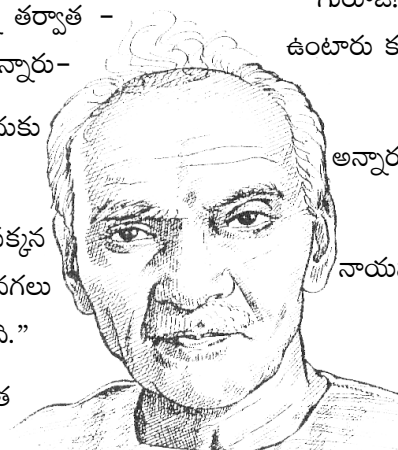
“ఈ శరీరానికి సంబంధించినంతవరకు లాల్చీని విడిచినట్లు ఒక్క ఊపుతో దీన్ని వదిలి పారవేస్తాను.”

“అయితే మాకు దూరంగా వెళ్లిపోతారా?”

- అని శిష్యుడు అడిగాడు.

గురుదేవులు ఇలా జవాబిచ్చారు -

“నేను ఎక్కడికీ వెళ్లను. ఈ శాంతికుంజ్లోనే ఉంటాను. అందరికీ మరింత దగ్గరగా ఉంటాను. నా చేతనను అనుభూతి పొందడానికి సంవేదనశీలతను కొద్దిగా పెంచుకోవలసి ఉంటుంది. అంతే.”

ఇతరులను ప్రేమించడం నిన్ను నీవు ప్రేమించడమే.

ఇప్పుడు - వారు లాల్చీవలె తమ శరీరాన్ని వదలి పారవేసిన తర్వాత - గుర్తువస్తోంది శిష్యుగణానికి “నేను శాశ్వతుడను” అన్న వారి మాట.

వారు శాంతికుంజ్లో పూర్వంకన్న మరింత సాంద్రంగా వ్యాపించి ఉన్నారు నిశ్చయంగా.

ఆనందస్వామి, పూల దండ

అద్భుతంగా ఉంటాయి మహితాత్ముల సమాగమాలు. ఆ క్షణాలలో జరిగేదాన్ని చర్మ చక్షువులు (మామూలు కళ్లు) చూడలేకపోవచ్చు. అయినా అది అక్షర సత్యం.

మహాత్మా ఆనందస్వామి (ఆర్యసమాజ అగ్రనాయకులు) గురుదేవులకన్న సుమారు 25 సంవత్సరాలు పెద్ద. ఆయన సన్యాసి, గురుదేవులకు పరమ ఆత్మీయులు. ఆయన శాంతికుంజ్ విచ్చేశారు. శిష్యాచారానికి ప్రతిబింబం అయిన గురుదేవులు ఆయనకు పూలమాల వేయడానికి ముందుకువచ్చారు. ఆనందస్వామిగారి చేతుల్లోనూ ఓ పూలమాల ఉంది. మరి - ఎవరు ఎవరికి దండ వేయాలి? ప్రేమార్థమైన పోటీ ప్రారంభమయింది. గురుదేవులు నవ్వుతూ తమ పక్షాన అనేక కోణాలు చూపారు. మీరు పెద్దవారు, సన్యాసి, పూజనీయులు - ఇలా రకరకాల వాదాలు వినిపించారు.

పొట్టిగా, దృఢకాయులుగా ఉన్న ఆనందస్వామి ఈ వాదాలన్నింటికీ జవాబుగా ఒక్కమాట చెప్పారు - ఇది నా శ్రద్ధకు సంబంధించిన విషయం; మీరు ఇతరులవద్ద మిమ్మల్ని దాచుకోవచ్చు, నావద్ద మాత్రం దాచుకోలేరు.

ఆయన నవ్వుతూ మరో మాట అన్నారు - నేను పెద్దవాడినని ఒప్పుకుంటున్నావుకదా. కనుక నా ఆదేశాన్ని పాటించు. వంగు.

ఆయన పొట్టివారు కావడంవల్ల దండ వేయించుకోవడానికి గురుదేవులు ప్రేమవశాన వంగవలసివచ్చింది. ఆతర్వాత వారు నవ్వుతూ దండను స్వామిజీ మెడలో వేశారు. ఇద్దరూ చాలాసేపు పసిపిల్లలలా నిశ్చలంగా నవ్వుకున్నారు. ఆ నవ్వుతో వాతావరణం పావనం అయింది.

“ముని రఘువీర పరస్పర నవహీ” (మునీ, రాముడూ పరస్పరం నమస్కరించుకున్నారు) - అన్న గోస్వామి తులసీదాసు

వాక్యం అలా చరితార్థం కావడం చూచినవారు ధన్యులు అయినారు.

శ్రమదేవత ఆరాధకులు

సంపాదకీయ విభాగంలోని ముగ్గురు ప్రముఖ వ్యక్తులు రాజీనామా ఇచ్చారు. ఫలితంగా - ‘సైనిక్’ పత్రిక మూతబడే దుస్థితి దాపురించింది. ఈ ఉపద్రవంనుంచి పత్రికను రక్షించే బాధ్యతను సంపాదకులు పాలీవాలజీ గురుదేవులకు అప్పగించారు. గురుదేవులను అప్పుడు ‘మత్జీ’ అని పిలిచేవారు. పాలీవాలజీ అప్పుడు జైలులో ఉన్నారు.

ఆ బాధ్యత శ్రమ నిష్ఠకు అగ్ని పరీక్ష. సంపాదకత్వం, పూర్వులు దిద్దడంలతోపాటు కంపోజింగ్, ముద్రణ, పంపిణీ వ్యవస్థ అన్నీ చూడవలసివచ్చింది. రోజుకు 20-23 గంటలు పని చేయవలసి వచ్చింది. ప్రెస్ పనులతో పాటు ఆయా వ్యక్తుల ఇంటి పనులలోకూడ సాయపడేవారు. ఈ పనులు చూచినవారు ఆశ్చర్యచకితులు అయ్యేవారు.

ఇది ఎలా సాధ్యమని అడిగినప్పుడు, గురుదేవులు ఒకే మాట చెప్పేవారు -

“వ్యక్తిలో ఉన్న శక్తులు అపారమైనవి. వాటిని వ్యక్తం చేయడానికి మాధ్యమం శ్రమ. ఎవరు ఎంత హెచ్చుగా శ్రమిస్తే, వారిలో ఆ శక్తులు అంత హెచ్చుగా వ్యక్తం అవుతాయి.”

ప్రత్యక్షానికి ప్రమాణం ఎందుకు? సుమారు ఒక సంవత్సరంలో ఆ విషమ సమస్యకు శాశ్వత పరిష్కారం కనుగొన్నారు. ఈలోగా వారి సహచరులు ఆ అద్భుతాన్ని చూచి ఆశ్చర్య ఆనందాలలో, ఆరాధనలో మునిగిపోయారు.

గతంలో హాలెండు ప్రజలు ప్రసిద్ధ తత్వవేత్త స్పిన్సోజా యొక్క శ్రమను చూచి ఇలాగే ఆరాధనా భావంలో మునిగిపోయారు. స్పిన్సోజా పగలంతా తాళాలు తయారుచేసేవాడు. వాటికి రంగులు వేసి, వాటిని మెరిపించేవాడు. రాత్రి పూట చిన్న గదిలో మసక వెలుతురులో అధ్యయనం, లేఖనం జరిపేవాడు.

మహామానవులను తయారుచేసే రసాయనం శ్రమ. గురుదేవులు తమ జీవితమంతా ఈ సత్యాన్ని బోధిస్తూ వచ్చారు.

పూజ, ఉపాసనలు ఆత్మబలాన్ని పెంచే ఆధ్యాత్మిక వ్యాయామాలు.